

5 No'lu dokuma,
hazır giyim
ve deri
işkolundaki
DEV
TEKSTİL'e,
e-devlet
şifresiyle de
üye olunabilecek.

**DEV TEKSTİL'in
kuruluş süreci tamamlandı!**

s.12

Korkularını büyötmek için mücadeleyi büyötelim!

Sermaye baronları ekonomideki kötü gidişten duydukları rahatsızlıklarını, yaşadıkları "sosyal patlama" korkusu nedeniyle dile getiriyorlar. İşçi ve emekçilerin düzenden kopuşunun hızlanmasının, egemen oldukları düzeni yıkacak işçi ve emekçilerin devrimci uyanışının büyümesi kapitalistleri korkutuyor.

s.4

Ukrayna'da kriz büyüyor!

s.20

Üniversitelerde artan faşist saldırganlığa karşı mücadele

Son günlerde üniversitelerde yaşanan faşist saldırılarda önemli bir tırmanma yaşanıyor. Geçtiğimiz dönemin sonunda ve 6-7 Ekim Kobanê eylemlerinde faşist saldırganlığın kışkırtıldığına tanık olunmuştu. Sokaklarda onlarca kişi katledilmiş, üniversitelerde ilerici, devrimci siyasal faaliyete yönelik saldırılar gerçekleşmişti. Bu dönem de, 200 faşistin satırlarla, bıçaklarla Ege Üniversitesi'nde ilerici, devrimci öğrencilere saldırırken "fakülte reisi" faşist Fırat Yılmaz Çakıroğlu'nun ölümü ve ardından artan faşist terörle açıldı. Ölen faşistin ardından bu faşist saldırılar sıklıkla ve pek çok üniversiteye yayılmaya başladı.

20 Şubat günü Fırat Yılmaz Çakıroğlu'nun ölmesini bahane eden faşistler, birçok üniversitede ilerici, devrimci öğrencileri hedef alarak harekete geçtiler. Ankara Üniversitesi Dil, Tarih, Coğrafya Fakültesi'nde tabanca kullanarak devrimci, ilerici öğrencilere yönelik katliam girişiminde bulundular. Marmara Üniversitesi Haydarpaşa Kampüsü'ne Fırat Yılmaz Çakıroğlu'nun resimlerini asan faşistler okulda yarattıkları provokasyonun ardından okul önündeki bir Kürt öğrenciyi bıçaklayarak ağır yaraladılar. İstanbul Üniversitesi'ndeki devrimci, ilerici öğrencilere saldırmak için onlarca ülkücü faşist okula girmeye çalıştı. Antalya'da Akdeniz Üniversitesi'nde "güvenlik önlemlerine rağmen" belinde silahla dolaşan kişiler okula girerek ırkçı, faşist terörü azgınlaştırdılar. Son olarak da Mersin Üniversitesi'nde bildiri dağıtan ilerici öğrencileri hedef aldılar. Bütün bu gerçekler faşist saldırılarda bir tırmanışın olduğunu gösteriyor.

Faşistlerin arkasındaki güçler...

Tüm bu saldırıların yakın zamanlarda gerçekleşmesi tesadüf değildir. DTCF, Ege Üniversitesi, Marmara Üniversitesi'nde yaşanan saldırılar rektörlüğün, özel güvenliklerin, okul içindeki sivil polislerin ve faşistlerin işbirliği ile gerçekleşmiştir. Marmara Üniversitesi'ndeki saldırı MOBESE'lerin, okul kameralarının ve sivil polislerin önünde olmuştur. Faşist saldırıya hiç müdahale etmeyen "güvenlik güçleri", ardından yapılan protesto eylemine saldırmak için bahane aramış, öğrencilerin slogan atmasına bile tahammül edememiştir. DTCF'deki saldırıların görüntülerine bakıldığında bile açıkça görülen, özel güvenliklerin faşist saldırıyı seyretmekle yetindiğidir.

Saldırıların ardından okullarda "güvenlik" adı altında denetimler, kontroller arttırılmaktadır. Fakat bu denetimlerin ilerici, devrimci siyasal faaliyeti engellemekten başka bir işlevi yoktur. Faşistler okula bıçak, satır, tabanca ile girerken onları engellemeyen ÖGB'ler, devrimci öğrencilere üst araması, öğrenci kimliği sorma dayatması yapmaktadır. Örnek olarak, İstanbul Üniversitesi'nde, Ege'deki saldırıyı kınayan, direnişi selamlayan pankart asan yurtsever öğrenciler, ÖGB'nin "pankartın çok provokatif olduğu, bir saldırı durumunda güvenlik sağlayamayacakları" sözleriyle

tehdit edilmeye çalışılmaktadır.

Bir yandan faşistlerin önü açılırken, diğer yandan onlarca öğrenciyeye yüzlerce soruşturma açılmakta, uzaklaştırma cezaları verilmektedir. Soruşturmalar, devrimci faaliyeti okullardan tamamen silmek niyetiyle açılmaktadır. Okullarda yapılan eylemler, etkinlikler, devrim şehitleri anmaları soruşturma konusu olmaktadır. Ege Üniversitesi'ndeki saldırıda faşist Fırat Yılmaz Çakıroğlu'nun ölmesi üzerine rektörlük öğrencilere gönderdiği e-postayla bütün eylem, yürüyüş, basın açıklaması vb. etkinliklerin yasak olduğunu "bir kez daha hatırlatmıştır." Ardından 3 Mart günü okulda basın açıklaması yapmak isteyen 21 öğrenci okula giren polis tarafından gözaltına alınmıştır.

Tüm bu saldırılar, valinin, polisin, istihbaratın gözetiminde, okul yönetimleriyle işbirliği içerisinde gerçekleşmektedir. Fakat tüm bu kurumlar ve yöneticiler saldırılarda kendi rollerini gizlemeye çalışmaktadır. Zira ikiyüzlülük ve yalan kapitalist devletin tüm kurumlarının doğasında vardır. Burjuva medya saldırıların arkasındaki devlet gücünü saklayarak saldırıları, "karşıt görüşlü öğrenci kavgası" diye sunmaktadır. Benzer şekilde, sermaye devleti temsilcileri, faşist saldırganlığı "sağ-sol çatışması" diye tanımlayarak kendi rollerinin üzerini örtmeye çalışmaktadır. "Bir kişi öldürüldü" duygusallığı yaratarak saldırganlığın ardındaki sınıfsal çıkarların üzeri örtülmeye çalışılmaktadır. Bu tarz kirli yöntemlerle kendi geleceğini kurtarma derdine düşen sermaye devleti, öğrenciler arasında sürekli bir çatışma ortamı yaratarak gençliğin toplumsal sorunlara karşı birleşik mücadelesini engellemeye çalışmaktadır. Kendi organize ettiği, önünü açtığı faşist baskı ve terörle üniversiteleri terörize eden sermaye devleti, gerek "güvenlik" güçleriyle, gerekse "disiplin yönetmeliği"yle uygulayacağı baskıları meşrulaştırmayı, gençlik içerisinde korku duvarları örmeyi hedeflemektedir.

Gençliğe yönelik tüm bu faşist saldırganlık ve ardından gelen soruşturma, ceza uygulamaları, sermaye devletinin toplumun ezilen ve sömürülen sınıflarına yönelttiği saldırganlığından bağımsız değildir. Bunlar, Haziran Direnişi'nden sonra öfkesini, tepkisini sokaklara taşıyan kitlelerin üzerinde "iç güvenlik" yasalarıyla kurulmak istenen baskının üniversiteye yansımalarıdır. Metal işçilerinin grevini yasaklayan, Soma'da, Torun Center'da işçi cinayetlerinin sorumlularını aklayan sermaye devleti, gençliği de her yönden kuşatmaya çalışmaktadır. Bu gerici-faşist ablukanın amacı toplumsal sorunlar üzerinden biriken öfkenin patlamasını, örgütlü kanallara akıtılmasını ve kendisine yönelmesini engellemektir.

Faşist saldırılara karşı...

Bu gerici-faşist ablukayı dağıtmak, sermaye devletinin dayatmalarına boyun eğmemekten, fiili-

meşru mücadele yolunu tutmaktan geçmektedir. Bu da, faşist saldırıları -bu saldırılarda okul yönetiminin, polisin rolünü açığa çıkartıp- gençlik kitleleri içerisinde teşhir etmek ve bunlara karşı birleşik, militan, eylemli bir süreç örgütlemek anlamına gelmektedir. Mücadele bazen salt faşistlere karşı bir mücadeleye dönüşmekte, faşistlerle 'alan kavgası' yapmak sınırlarında ele alınabilmektedir. Bu saldırılara elbette ki 'faşistlerin anladığı dilden' de yanıt vermek gerekir. Ancak saldırılara yanıt verirken gençlik kitlelerini harekete geçirme hedefinden uzaklaşılabilir; böyle durumlarda devrimciler ve faşistler arasında düelloya dönüşen bir kısır döngüden çıkmak da mümkün olmamaktadır. Nitekim, sermaye devletinin istediği tam da budur. Gençliği kendi içerisindeki çatışmalarla oyalayarak örgütsüz kesimleri politik mücadeleden uzak tutmak, örgütlü mücadeleyi 'marjinal'leştirmektir.

Burjuva gericiliği karşımıza bugün milliyetçi-faşist gerici olarak çıkmaktadır. Yeri geldiğinde dinci gerici, yeri geldiğinde mülkiyetçi-bireyci gerici olarak. Bu, ideolojik mücadeleyi de gerekli kılmaktadır. Elbette örgütlü faşistlerle, gericilerle yürütmeyeceğiz ideolojik mücadeleyi. Burjuva gericiliğinin etkisi altındaki geniş gençlik kesimlerini bu etkiden kurtarmak için yürüteceğiz. Satırlarla, baltalarla, çivili sopalarla üniversitelerde 'insan avı'na çıkanlar, Kadıköy'de "ya Türksün, ya pişsin" diye yazılamalar yapanlar, facebook ve twitter hesaplarından silahlanma ve cihad çağrısı yapanlar, Kürtleri, Ermenileri, devrimcileri ezmekten bahsedenler, Özgecan'ı katledenler aynı ideolojik zeminden beslenmektedirler.

Bu açıdan, aslolan 'faşistlerin etkinlik alanını daraltmak'la sınırlı olmayan bir politik mücadele süreci örgütlemektir. Zira, saldırıları örgütleyen sermaye devletinin kendisi olduğu ve saldırganlığının bu şekilde durmayacağı göz önüne alındığında hedefimiz faşistlerin alanını daraltmakla sınırlanamaz. Hedefimiz, kitleleri bu saldırıların sorumlularına, ÖGB'lere, sivil polisler, kolluk güçlerine, rektörlüğe, toplamda YÖK düzenine ve sermaye devletine karşı harekete geçirebilmektir. Teşhiri güçlü yapmak, sermaye devletinin kurumlarını (kolluk güçleri, rektörlük, vb.) ve bizzat kendisini hedef göstererek mücadeleyi buralara yöneltmek, belli talepler ortaya koyarak bu talepleri geniş kesimlerle buluşturmak kitleleri harekete geçirecek ve politik bilincini geliştirecektir.

Bu sürecin bir parçası olarak, her türlü saldırıya, faşist baskı ve devlet terörüne karşı kitleleri hazırlamak ve gereken militan cevabı vermek de bugün önem kazanmaktadır. Sermaye devleti, aslolarak kitleleri devrimci mücadeleden yalıtıma çalışırken, gençlik kitlelerini devrimci mücadeleye çekmek, sistematik devrimci politik faaliyeti örgütlemeyi gerektiriyor. Gerici-faşist ablukayı dağıtmanın bundan başka bir yolu yoktur.

En zenginler listesi açıklandı!

Forbes dergisi 2015'in en zengin kapitalistlerini açıkladı. Listede Türkiye'den 32 milyarder de var. Listenin birinciliğinde ise 16. kez Bill Gates yer aldı.

Burjuva medyada yer alan bu haberlerin yanı sıra bazı haber kaynaklarında ise en zengin kadınlar öne çıkarıldı. Listedeki en zengin kadın ise 8. sırada yer alan geçen senenin de zengini Christy Walton adlı bir kapitalist. Toplam 2008 milyarderin yer aldığı listede kadınların sayısı ise 216. Türkiye'den ise 32 zenginin 8'ini kadın kapitalistler oluşturuyor. Listeye giren zengin kadınların sayısı da geçen seneye kıyasla yüzde 15 artışla 197'ye yükselmiş!

Listeye göre Semahat Sevim Arsel 2. 6 milyar dolarlık varlığıyla 714. sırada, Suna Kıraç 2.2 milyar dolarla 847. sırada, Filiz Şahenk 2.2 milyar dolarla 847. sırada, Ahsen Özokur 1.7 milyar dolarla 1118. sırada, Deniz Şahenk 1.3 milyar dolarla 1500. sırada, Suzan Sabancı Dinçer, Fatma Yazıcı ve Serra Sabancı birer milyar dolarla 1741. sırada yer aldı. Hatırlatalım ki aynı Türkiye'de 949 TL'ye işçi kadınlar çalışmak zorundalar.

Forbes tarafından açıklanan rakamlara göre kadın-erkek bu dolar milyarderlerinin toplam zenginliği 7.05 trilyon dolarmış! 2008 krizinde 4,5 trilyon dolar olan milyarderlerin toplam serveti, 2014 sonu itibarıyla, krizden beri %50 artmış. Tabii ki birilerinin fakirleşmesi, yoksullaşması karşılığında. Örneğin en fazla dolar milyarderinin olduğu ABD'de dört çocuktan biri yoksul. ABD'de elde edilen ekonomik gelirin %95'ine ülkenin %1'i el koyuyor.

Oğlunun cenaze törenine yırtık lastik ayakkabısıyla katılan maden işçisinin babası ile bilinen "gerçek" Türkiye'de ise dört kişilik ailenin açlık sınırı 1300 TL'yi,

yoksulluk sınırı da 4200 TL'yi aşmış durumdadır.

İki sınıf, iki dünya!

Bu burjuva kadınlar zenginlikleri ile listeye giriyorlar. Ya ülkenin geri kalan işçi ve emekçi sınıfın kadınları hangi listede yer alıyor? Sevim, Suna, Fatma, Filiz, Suzan adlı bu burjuva kadınlarla sadece adları benzeyen "öteki" Sevimlere, Sunalara, Fatmalara, Filizlere ve Suzanlara baktığımızda ise ne görüyoruz? Onlar ancak acıların "yarıştırılabilirdiği" listeler içinde yer alıyorlar. Onlar Soma'da, Ermenek'te, Torunlar Center'da eşleri, yakınları ölen kadınlar... Ya da işsiz kalmanın ölümlü eşdeğer olduğu bu ülkede işsizliğin cefasını çeken kadınlar...

Bu ülkede binlerce Sevim, Suna, Fatma, Filiz, Suzan işsizliğin, yoksulluğun ve güvencesizliğin tüm kötülüklerini yaşıyor, yüzlercesi iş cinayetlerinde ölüyor ya da sakat kalıyor. Pek çoğu kadın cinayetlerinde katlediliyor. Ve yine pek çoğu da yozlaşmış ve çürümüş bu düzende bedenlerini satmak zorunda kalıyor. 8 Mart'ta ise bu ülkede bir kez daha Sevimler, Sunalar, Fatmalar, Suzanlar "günlerini" kutlayacaklar. Ve birileri, hala bu 8 Mart'ın "tüm kadınların" günü olduğunu söyleyecek, farklı sınıflardan kadınları bu günde "eşitleyecekler". Ama 8 Mart'ın tarihine, anlamına sahip çıkan işçi ve emekçi kadınlar burjuva kadınlarla eşit olmadığımızı, tam tersine sınıf savaşı içinde olduğumuzu alanlarda haykıracaklar. Tüm zenginliklerin eşitçe paylaşıldığı sosyalist bir düzen kurulana dek 8 Martlar bu mücadelenin simgesi olacak.

'Kaçak Saray'da çocuk işçiliği'

Milyonlarca liraya mal edilen ve bir bardağın dahi 1000 TL civarında olduğu Kaçak Saray'da otelcilik ve turizm meslek lisesi öğrencilerine staj adı altında bulaşık yıkatılıyor. Öğrenciler kaçak bir şekilde çalıştırılıyor.

Mimarlar Odası Ankara Şube Başkanı Tezcan Karakuş Candan, Beşevler ve Balgat'ta bulunan otelcilik ve turizm meslek lisesi öğrencilerinin staj bahanesiyle her gün otobüslere doldurularak kaçak saraya gönderildiğini ve öğrencilere bulaşık yıkatıldığını açıkladı.

Candan, "Kaçak sarayda kaçak çocuk işçiliği" başlığıyla yaptığı açıklamada şunları ifade etti: "Aldığımız duyumlara göre öğrenciler staj bahanesiyle her gün kaçak sarayın hizmetlerini yapıyor, mutfağında çalışıyor bin liralık bardakları yıkıyor."

Bu uygulamayla öğrencilerin eğitiminin de engellendiğini belirten Candan şu ifadeleri kullandı: "Eğitim dönemlerinin bir bölümünü staj yapma bahanesiyle ucuz işgücüne dönüştüren sistem, öğrencilerin eğitim zamanlarını da alarak aylardır kaçak sarayın hizmetine verilmiş durumda. Mesleki ve Teknik Eğitim yönetmeliğinde turizm sektörünün nitelikli insan gücünün otelcilik ve meslek liselerinden karşılanmakta olduğu ifade ediliyor. Kaçak saray bir turizm işletmesi midir?"

Candan staj adı altında çalıştırılan çocukların ailelerinin kaçak saraydaki bir bardağın değerinde maaş aldığını hatırlatarak, burada kaçak olarak çalıştırılan çocukların nasıl bir muameleyle karşılaştıklarından da endişe duyduklarını ifade etti.

Şubat'ta 81 işçi can verdi

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi, Şubat ayı iş cinayetleri raporunu açıkladı. BEDAŞ direniş alanında yapılan basın açıklamasında İSİG Meclisi adına söz alan Coşkun Canıvar, 2015 yılının Şubat ayında en az 81 işçinin yaşamını yitirdiğini belirterek bu ay içerisinde iş cinayetlerinin taşımacılık, belediye, inşaat, tarım ve gıda işkollarında yoğunlaştığı bilgisini verdi.

İşçilerin en çok trafik/servis, düşme, ezilme, tarım ve gıda işkollarında yaşamını yitirdiğine dikkat çeken Canıvar, Şubat ayında 4 kadın işçi, 1 çocuk işçi ve 3 göçmen işçinin hayatını kaybettiğini belirtti.

Canıvar, iş cinayetlerinin en çok İstanbul, Mersin, Ankara ve Konya'da can aldığını kaydederek BEDAŞ, Ülker, Zet Farma, Bross Tekstil, Adore Depo ve Üniteks'te işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin alınması ve işçilere iş güvencesi sağlanması gerektiğini sözlerine ekledi.

Bir korkunun itirafı

Türkiye'nin en büyük kodamanlarından biri olan Ali Koç, G-20 OECD Nitelikli Çıracılık İşbaşında Eğitim Teşvik Konferansı'nda konuştu. Koç, burada yaptığı konuşmada gelir dağılımındaki bozulmadan ve eşitsizliğin artmasından duyduğu kaygıyı ifade etti. İşsizliğin büyümesinin ürkütücü boyutlara vardığını söyledi. Ücretlerin düştüğünü de ortaya koydu. Toplumsal hoşnutsuzluğun büyüdüğünü belirterek AKP iktidarına toplumsal hoşnutsuzluğu ve gerilimi azaltma çağrısında bulundu.

AKP iktidarının işsizliği, yoksulluğu büyüttüğü, gelir dağılımındaki bozukluğu daha da arttırdığı özel bir açıklama gerektirmiyor. AKP iktidarının bu açıdan kendinden önceki tüm sermaye hükümetlerini aşan bir performansa sahip olduğu açık bir gerçektir. Bir diğer gerçek ise işçi ve emekçileri ekonomik ve sosyal yıkıma götüren saldırıların tümünün sermayeyi koruma amaçlı olarak gündeme getirildiği ve pervasızca uygulamaya sokulduğudur.

Servetlerine servet kattılar

Kapitalist sömürü çarkının dişlileri arasında işçi ve emekçiler ezilirken Koçlar gelirlerini büyüttükçe büyüttüler. 2014 Küresel Servet Raporu, Koçlar'ın, yani büyük burjuvazinin toplam gelirin yüzde 77'sini kontrol etmeye başladığının kanıtı olarak kayıtlara geçti. Ayrıca bu rapora göre, OECD ülkeleri arasında gelir dağılımı en bozuk ülkeler sıralamasında Türkiye üçüncü sırada yer aldı.

Çarklar hep tekeli sermaye için, Koçlar için döndü. Büyük sermayedarlar 2000 yılında toplam gelirin yüzde 66,7'sine sahipken, AKP iktidarının işçi ve emekçileri ezen ekonomik-sosyal yıkım politikaları sayesinde 14 yıl içinde sermayelerini yüzde 10 arttırarak gelirin yüzde 77'sini kontrol etmeye başladılar. Gelir dağılımındaki bozulma Koçlar'ın, büyük sermaye kodamanlarının hanesine büyük kârlar olarak yazıldı. Koçlar'ın sermayelerinin büyümesi ile doğrudan bağlantılı olarak işçi ve emekçilerin sefaleti derinleşti.

Toplam Türkiye nüfusunun içinde sayıları binlerle ifade edilen ve Ali Koç'un da içinde yer aldığı burjuvalar/asalaklar takımı dünyanın da önde gelen zenginleri içinde yer alıyorlar. Dünyanın 2325 dolar milyarderleri arasında Türkiye'den 24 dolar milyarderleri yer alıyor. Sermaye hükümeti AKP işe ilk başladığında dünya sıralamasında yer alan milyarder sayısı sadece ve sadece dokuzdu. 24 dolar milyarderleri içinde işçi ve emekçiler için timsah gözyaşları döken Ali Koç da yer

İşçi katilleri ödül bekliyor!

Soma, Ermenek, Torun Center gibi işçi katliamlarının ardından kamuoyu basıncıyla gündeme getirilen ve patronların talebi üzerine iyiden iyie "yumuşatılan" İş Güvenliği Paketi' sermaye sınıfına "ağır" geldi.

İş Güvenliği Paketi'ndeki kıyakları ve cezasızlığı yeterli görmeyen sermaye sınıfı büyük bir pervasızlık

aldı. Her gün televizyonda boy gösteren, işçilerin kanı ve canı pahasına servetine servet katan Ali Ağaoğlu da 24 dolar milyarderleri arasında yer buldu.

Burjuvaların serveti büyürken işçi sınıfının ana omurgası ve aileleri, Türkiye nüfusunun yüzde 40'ı açlık sınırının altında, sefaletin kör kuyusunda bir yaşamın yükünü omzunda taşıyor.

Korkulu rüyaları: Toplumsal patlama!

İşsizlik artışı da Koç'un gündemiydi. Zira işsizlikteki artışın yol açtığı toplumsal gerilim tüm kapitalistlerin olduğu gibi Ali Koç'un da korkulu rüyasıydı. Oysa işsizlik, kapitalizmin egemen olduğu düzenin yol açtığı bir sorundur. Kapitalizm işsizlik doğurur. Bu nedenle işsizlik artıyor. Kapitalistler az emek gücüyle çok üretim yapmayı esas aldıkları için milyonlarca insan açlık ve yoksulluk kısırcasında bulunuyor.

Marx işsizliğin, kapitalist sermaye birikim sürecinin zorunlu bir sonucu, aynı zamanda kapitalist birikim sürecinin kaldırıcı, hatta kapitalist üretim biçiminin varlık koşulu olduğunu açıklar. Her an el altında bulundurulmuş yedek sanayi ordusu bütünüyle sermayeye aittir. Bu artı-nüfus, sermayenin genişletilmiş yeniden üretim döngüsünün değişen gereksinimlerini karşılamak üzere sömürülmeye hazır bir insan kitlesidir.

İşsizlik, gelir dağılımında bozukluk, aynı anlama gelmek üzere kitlesel yoksulluk kapitalistlerin egemen olduğu düzenin eseriye, Ali Koç'un AKP iktidarına yönelik uyarılarının gerçek nedeni nedir? Ali Koç'un ifade ettiği uyarılar kapitalistlerin toplumsal patlamadan duydukları korkunun doğrudan sonucudur.

örneği göstererek yeni bir talepte bulundu. İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerini almayan, gerekli denetimleri yapmayan kapitalistler, binlerce işçinin kanını elinde taşıırken üstüne bir de ödül istedi.

Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK) Başkanı Yağız Eyüboğlu, Türkiye'de işçi sağlığı ve güvenliğine yönelik düzenlemelerin tepki yasası olarak çıkarıldığını öne sürerek "kazaları önlemek için ceza yerine ödül sistemi getirilmesi gerektiğini" savundu.

Korkularını büyötmek için mücadeleyi büyötelim!

Sermaye baronları ekonomik krizin ve yıkım programının tüm yükünün emekçilere yüklenmesi, gelir dağılımındaki kutuplaşma, işsizliğin had safhaya ulaşması vb. durumların işçi ve emekçilerde biriktirdiği öfkenin bilincindedir. Ekonomideki kötü gidişten duydukları rahatsızlıklarını yaşadıkları "sosyal patlama" korkusu nedeniyle dile getiriyorlar. İşçi ve emekçilerin düzenden kopuşunun hızlanmasının, egemen oldukları düzeni yıkacak işçi ve emekçilerin devrimci uyanışının büyümesi kapitalistleri korkutuyor. Yoksulluğun, sefaletin, işsizliğin en derinini yaşayan emekçi yığınların güçlü bir sosyal patlama dinamiği olarak karşılıklarına çıkmasından korkuyorlar.

İşçiler ve emekçiler, kendilerini sömürönlere çıkarları ile taban tabana zıt olan sınıf çıkarlarının bilincine varıp, kendi sınıf çıkarları doğrultusunda bağımsız bir mücadeleye atılmadıkça, burjuvazi tarafından, yani gerçek düşmanları tarafından, kendi sınıf kardeşlerine karşı da kullanılacaklardır.

Tarihsel bir sorumluluk ve güncel bir görev olarak, sınıfın öncülerini ve sınıf bilinçli devrimcileri ertelenemez görevler bekliyor. Bütün güç ve enerjimizle yapmamız gereken, Ali Koçlar'ın egemen olduğu sermaye düzenini yıkmaya yolunda işçi sınıfının yıkıcı gücünü açığa çıkarmak için seferber olmaktır. O zaman kanımızı döken, emek gücümüzle ürettiğimiz değerleri yağmalayıp bizi sefalete mahkum eden sınıf düşmanlarımızın ne kadar güçsüz olduklarını ve iddia ettiklerinin tersine ölüm döşeginde can çekiştiklerini göreceğiz.

Burjuvazinin korktuğu sosyal patlamaların yaşanması, işçi ve emekçilerin isyan etmesi için yeterince neden vardır. Bunun gerçekleşmesi için öncelikle işçi sınıfının bilinç ve örgütlenme düzeyinin yükseltilmesi gerekmektedir. Bugünkü koşullarda eksik olan budur. Sınıf bilinçli işçilerin görevi bunu başarmaktır. Sömürünün, baskının ve açlığın ortadan kaldırıldığı bir düzenin yaratılması için örgütlenmekten başka yol yoktur. Ali Koçlar'ın korkusunu büyötmeyen yolu örgütlü birleşik mücadeleyi yükseltmekten geçmektedir.

Gelenek AKP ile sürüyor

7 Haziran genel seçimleri yaklaşırken partilerin vekil aday adayları belli olmaya başladı. Her dönem meclise vekil olarak girenlerin, devletin egemen politikasının taşıyıcıları olması ise tek değişmeyen gerçek. Katilleri ve hırsızları sahiplenenler, egemen sistemin katliamcı ve sömürü geleneğini, yenilerini ekleyerek sürdürmeye devam ediyor.

“Adalet ve Kalkınma Partisi” ismi ile 2002 yılından itibaren meclise giren parti, isminde yer alan “adalet” ve “kalkınma” kelimelerinin anlamlarına ve devletin egemen anlayışına uygun kişileri seçerek sistemin bekasını sürdürmekte. Elbette ki biz, burjuvazinin egemenliğini kitleleri yanıltarak sürdürdüklerini göz ardı etmeden “adalet” ve “kalkınma” kelimelerinin aslında katliam ve hırsızlık içeriğini taşıdığını bilerek, bugünkü adaylıklara mercek tutacağız.

Katiller...

Kadına şiddette cumhuriyet tarihinde rekor üstüne rekor kıran AKP, Ceylan Önkol, Uğur Kaymaz, iş cinayetine kurban giden Ahmet Yıldız ve daha sayabileceğimiz çocuk katiliği ile Haziran Direnişi ve Roboski Katliamı'yla ismini tarihe geçirdi. Katliamcı kimliğini, milletvekilliğine aldığı ve aday yaptığı kişilerle de tescillemeye devam ediyor.

Sivas Katliamı'ndaki tetikçi katillerin avukat sıfatıyla savunuculuğunu yapanların meclise AKP'den vekil olarak girmesi, katliamcı kimliğin görülmesine yetecektir. Fakat “hayır AKP değişim partisidir” diyen anlayışlar için katliamcı kimliğin yeni örneklerini de ekleyelim.

Ali İsmail Korkmaz'ın ölümüne ilişkin davada yargılanan Mevlüt Saldoğan'ın avukatı Mutlu Karayılan, Nevşehir'den AKP milletvekili aday adayı oldu.

AKP Adana Milletvekili Aday Adayı Avukat Berzan Toprak, Adana'da 2009 yılında evlenme teklifini kabul etmediği için Hüseyin Ayyıldız tarafından öldürülen Öğretmen Demet Eygi cinayeti davasında katil zanlısının avukatlığını üstlendi.

Yine devletin rakamlarına göre 301 kişinin

maden katliamında hayatını kaybettiği sırada Soma Kaymakamı olan Mehmet Bahattin Atçı, AKP Urfa milletvekili aday adayı.

Hırsızlar...

Temel yapıtaşı emek hırsızlığı/sömürü ve rant olan sermaye devletinin dümenindeki AKP, bu konuda da sırayı kimseye bırakmıyor. Şu an 46 patronun milletvekili olduğu AKP, yeni isimlerle yolunu yürüyor.

Kuşkusuz bunlardan en öne çıkanı, ‘Türkiye patronlar dünyasının başkanı’ olarak da anılan Türkiye Sanayici İş Kadınları ve İş Adamları Konfederasyonu Genel Başkanı (SANKON) Nezaket Emine Atasoy. Atasoy, Ankara 2. bölgeden AKP aday adaylığını açıkladı. Nezaket Emine Atasoy, Atasoylar Prestij AŞ Şirketler Grubu Yönetim Kurulu Başkanı. Aynı zamanda Konfederasyonlar Topluluğu Genel Başkanı olan

iddia ediliyordu şimdi aynı dil Bakırköy'de de kullanılıyor” ifadelerini kullandı.

Çok ciddi hukuksal ve finansal sorunlar yaşanacağını ifade eden Hacıoğlu, bu konuda Anayasa Mahkemesi kararları olduğuna dikkat çekti. Hacıoğlu, depremden sonra inşa edilen binalara dokunulamayacağını, eski eser tescilli binalar da bulunduğunu, kentsel dönüşümde yürütmeyi durdurma kararı alınabileceğini, bu konuda AYM kararlarının bulunduğunu aktardı.

Mimarlar Odası Bakırköy Temsilciliği Sekreteri Selda Yentür ise, kentsel dönüşüm alanı dışında da “çok yüksek riskli” ve “yüksek riskli” binalar bulunduğunu fakat belediyenin bu binalara kayıtsız kaldığını söyledi. Basın toplantısında söz alan Bakırköylü emekçiler ve mimarlar da sorunun teknik bilgilerden yoksun yürütülmesini eleştirdi.

Atasoy, Ortadoğu Devletleri Barış Zirvesi Eşbaşkanlığı görevini de sürdürüyor. Türkiye ve dünyadaki çok sayıda kurum ve kuruluştan ödüller alan Nezaket Emine Atasoy, Türkiye Sanayici İş Kadınları ve İş Adamları Konfederasyonu Genel Başkanı ve kadın patronluğu sıfatıyla Filistin Devlet Başkanı Mahmud Abbas, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Derviş Eroğlu ve Arap Devletler Birliği Genel Sekreteri Nebil El Arabi'den 22 Arap Devleti adına ödüller aldı.

Ankara Sanayici ve İşadamları Derneği (ASİAD) Başkanı Barış Aydın, Ankara'dan AKP 25. dönem milletvekili aday adayı olduğunu açıkladı. Hektaş İnşaat Yönetim Kurulu Başkanı ve DEİK Türk- Kuveyt İş Konseyi Başkanı İbrahim Ekşi, İSO Meclis Üyesi ve Yemek Sanayicileri Konfederasyonu (YESİDEF) Başkanı Hüseyin Bozdağ, İSO Meclis Üyesi Kemal Akar, AKP'den milletvekili aday adayı oldu. Eski Vali Recep Yazıcıoğlu'nun oğlu ve patron Mehmet Kemal Yazıcıoğlu da AKP Ankara 1. bölge aday adayı oldu.

İncelemeye devam ettiğimizde, MESS başkanlığından cumhurbaşkanlığına yükselen Özal'ın, ‘Bin operasyon yaptık’ diyerek kanlı icraatlarıyla övünen katil Mehmet Ağar gibilerinin, Salim Uslu gibi ‘sendikacı’ların milletvekilliği ile ödüllendirilip sahiplenildiğiyle karşılaşırız.

Tayyip Erdoğan'da cisimleşerek süren, kirli sicilleri ile bütünleştikleri partilerinin işçilere, emekçilere ve halklara uyguladığı zulüm ve sömürü politikalarını gördüğümüz bu zatlar, sadece egemen burjuva sisteminin yarattığı silüetlerdir. Seçimlerle işçi ve emekçilerin ‘seçilmiş vekilleri’ oldukları yalanını dile getirenler, aslında onların katilleri ve soyguncularıdır. Bunlardan kurtulmanın yolu ise işçilerin komünist partisinin yükselttiği bayrağın altında örgütlenerek, işçi-emekçi cumhuriyetini kuracak mücadeleyi büyütmekten geçmektedir.

Kentsel dönüşüm yalanlarına yanıt

“Kentsel dönüşüm” adı altında rant merkezli dönüşümün Bakırköy'de başlayacak olmasına ilişkin Mimarlar Odası Bakırköy Temsilciliği basın toplantısı düzenledi. Toplantıya Bakırköylü işçi ve emekçiler de yoğun katılım göstererek gerçekleri öğrendi.

Toplantıda ilk olarak Mimarlar Odası İstanbul Büyükşehir Şube Sekreteri Ali Hacıoğlu söz aldı.

Bakırköy'de kentsel dönüşümün resmi olarak bilinmediğine, belediye başkanının açıklamalarıyla yansımaya başladığına dikkat çeken Hacıoğlu, “Sanki insanlar kentsel dönüşümle zenginleşecek, para harcamadan yerinde bir dönüşüm yapılacağı

Özgecan'ları da Pozantı ve Şakran'ı da unutma!

Şakran Hapishanesi'nde çocuk tutuklulara yönelik taciz, tecavüz ve işkencenin açığa çıkmasının ardından farklı hapisanelerde de benzer olayların yaşandığı basına yansdı. Böylelikle, sermaye devletinin çocuklara yönelik bu tutumunun münferit olmadığı, tüm hapisanelerde devlet gözetiminde benzer olayların yaşandığı görüldü.

Hatırlanırsa Şakran Çocuk Hapishanesi'nin açılışı Adalet Bakanlığı tarafından pasta kesilerek yapılmıştı. Bakanlığın 'otel gibi cezaevi' diye tanıttığı bu hapishanede çocukların uğradığı tecavüzün ise 3 yıldır 288 kamera ile izlendiği açığa çıktı. Hapishane Müdürü Hamit Karslıoğlu yaşananları 2 Aralık 2014 tarihli "Görev Taksim" başlığını taşıyan ve Psiko Sosyal Birime gönderdiği resmi yazı ile itiraf etmişti.

Tecavüz bu devletin fitratında var!

Yine eylemlere katıldıkları için tutuklanan Kürt çocuklar Pozantı Çocuk Hapishanesi'nde tecavüze ve işkenceye maruz kalmışlardı. Tecavüzcülere dokunulmazken, tecavüzcüler hakkında davacı olan 4 çocuk ise müebbet hapis cezası istemiyle yargılanıyor. Konuyla ilgili açıklama yapan İHD Mersin Şube Başkanı Ali Tanrıverdi, 18 yaşını dolduran çocukların büyük bir kısmının tutuklama ve para cezalarıyla sindirilmeye çalışıldığını söyledi. Tanrıverdi, devletin tecavüzcüleri değil mağdurları cezalandırdığına dikkat çekerek şunları söyledi: "Son bir yılda derneğimize yapılan resmi başvuru kayıtlarına göre; bir yıl içerisinde, toplam 129 çocuk gözaltına alınmış, tutuklanmış

ve çocuk mahkemeleri tarafından yargılanmıştır. Bunlardan 67 çocuk hakkındaki davalar sonuçlanmıştır. Sonuçlanan davalardan hiçbir beraat kararının çıkmaması çocukları sindirme politikalarının açık bir göstergesidir. Bu çocuklara Toplam: 578 yıl, 11 ay 6 gün hapis cezası ve 978.180.00 T.L. adli para cezası verilmiştir. Yine 2012 yılı içerisinde Mersin Valiliği tarafından Pozantı çıkışlı çocukların ailelerine toplam olarak 1.270.000.00 (Bir milyon iki yüz yetmiş bin) T.L. idari para cezası verilmiştir."

Tanrıverdi ayrıca bu çocuklara Pozantı Cezaevi'nde yapılan işkencelerin, şimdi de farklı yöntemlerle Adana Kürkçüler F Tipi Cezaevi'nde devam ettiğini belirtmektedir.

Pozantı Hapishanesi'nde tecavüzcüleri koruyan devletin cesaretlendirmesiyle sonrasında Ceyhan, Antalya, Maltepe hapisanelerinde yatan çocuklarda benzer bir akıbeti yaşamışlardı. Pozantı'da sermaye devletinin adaleti ise yine tecavüzcüleri değil, bu tecavüzleri gündeme getiren gazetecileri hapse atmıştı.

Mevcut kapitalist düzen hiçbir ahlaki değer taşımamaktadır ve tüm kurumlarıyla çürümüştür. Bu nedenle Pozantı'da, Şakran'da olduğu gibi ya da Mersin'de Özgecan ile gündeme gelen insanlık suçları birkaç kendini bilmez, ahlaksızın eseri değildir. Onlar bu bataklıktan türemekte, cesaretini bu düzenin adaletinden ve savunucularından almaktadırlar. Tüm bunlardan ötürü Özgecan'ları da Pozantı ve Şakran'ı da unutmamak, unutturmamak ve tecavüzcülerden hesap sormak için örgütlü mücadeleyi sürdürmek gerekmektedir.

Cellatlar giyotine itiraz etme "demokratlığını" gösteriyor!

İç Güvenlik Paketi mecliste kavga gürültü çıkıyor. Türkiye'de yaşamayan ve dününden haberi olmayan bir gazeteci, yasanın çıkarılma tartışmalarına bakarak haber yapsa, MHP'yi bile demokrat bir parti olarak yazardı! Haberi yazana MHP'liler bile "şaşkın" derdi.

İç Güvenlik Paketi düne kadar uygulanan devlet terörünün üzerindeki tül perdeyi kaldırmaktan başka bir şey değil. Evet İç Güvenlik Paketi nezdinde, devlet terörü yasallaştırılıyor. Ancak devlet terörü yokken var olmayacak. Zaten var ve azgınca uygulanıyor. *Financial Times*'in yazdığı gibi demokrasiyi ortadan kaldıracak bir yasa değil, devlet terörüne yasal nitelik kazandıracak bir yasa çıkarılıyor.

MHP yasaya itiraz ediyor. MHP'nin pratiğinden bağımsız söyleyelim, daha dün Lice'de 12 yaşında çocuklar öldürülürken, MHP, hükümeti eleştiren tek bir söz söyledi mi? MHP'nin yasaya itirazı meslekten bir celladın giyotine itiraz etmesinden başka bir anlam taşımaz. MHP için söylediklerimiz CHP için de geçerlidir. Faşist zorbalıkla, devlet terörüyle barışık yaşarken, bu terörün üzerindeki tül perdenin kalkmasına karşı yükselttikleri ses, Haziran'daki seçimlere yatırımdan başka bir şey değildir.

İç Güvenlik Paketi'ne karşı yapılan kitle eylemleri ise samimidir. Çünkü bu kitle eylemlerinin bileşenleri olan devrimciler, demokratlar, devlet terörünün birebir muhataplarıdır zaten. Yasa çıksa dahi, ki çıkacağı gün gibi aşikar, fiili-meşru eylem çizgisi hattından taviz vermeden yapılacak eylemler, yasayı işlemez hale getirecektir. Son olarak polise 48 saat süreliğine istediği kişiyi keyfi olarak gözaltına alma "hakkı" tanındı. Polisin bunu uygulamasına izin vermemeye çalışmak gerekiyor. Polis bir kişiyi keyfi olarak gözaltına almaya geldiğinde, orada o an 10 kişi varsa, kenetlenip ya 10 kişiyi birden gözaltına almak zorunda kalmalılar, ya da hiç kimseyi gözaltına alamamalıdır.

Faşist sermaye devleti iyiden iyiye saldırganlaşıyor. Bu durumda, fiili-meşru eylem ve haklardan taviz verilmemeli. Yanımızdaki dostumuzun, yoldaşımızın keyfi olarak gözaltına alınmasına sessiz kalırsak yarın bizim de kesinlikle gözaltına alınacağımızı bilmeliyiz. Dostumuz, yoldaşımızla birlikte gözaltına alınmayı göze alarak, onun keyfi olarak gözaltına alınmasına fırsat vermemeliyiz. Bunun ara bir yolu yok...

M. Kursun

'Meclisten geçer, sokaktan geçmez!'

Sıkıyönetim yasasına karşı emekçiler çeşitli kentlerde sokağa çıktı. Eylemlerde, meclisten geçse de yasanın sokaktan geçemeyeceği söylendi.

Ankara

DİSK İç Anadolu Bölge Temsilciliği, TMMOB Ankara İKK, Ankara Tabip Odası, KESK Ankara Şubeler Platformu 28 Şubat'ta Sakarya Caddesi'nde gerçekleştirdikleri basın açıklamasıyla İç Güvenlik Yasası'nın geri çekilmesini istedi.

Açıklamada AKP iktidarının iç güvenlik yasasıyla bir korku imparatorluğu yaratmaya çalıştığı, bu yasayla siyasi iktidarın zaten sınırlı olan özgürlükleri daha da kısıtlamayı hedeflediği, devlet şiddetine yasal kılıf hazırlamaya çalıştığı ve sıkıyönetim uygulamalarını meşrulaştırmaya çalıştığına vurgu yapıldı.

İzmir

İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri 28 Şubat'ta "İç güvenlik paketi değil, özgürlük ve demokrasi istiyoruz" şiarıyla alanlardaydı.

Gündoğdu Meydanı'nda gerçekleştirilen eyleme TÜMTİS üyesi işçiler "Güvenlik yasası faşizmdir! Geçit vermeyeceğiz", Birleşik Metal-İş Sendikası ise "Ekmeğimizden elinizi çekin Grev hakkımız yasaklanamaz" pankartlarıyla katıldı. Eylemde ilk önce Cumhurbaşkanı'na hakaret gerekçesiyle tutuklanan Onur Kılıç konuştu. Kılıç, tutuklanma sürecini anlatarak "hukuk yoksa sokak var" sözleriyle konuşmasını noktaladı. Ortak basın metnini ise Sevilay Yalçinkaya okudu. Eyleme BDSP ve DGB'nin de aralarında bulunduğu ilerici ve devrimci güçler de katıldı.

İzmir Barış Anneleri Meclisi 3 Mart'ta gerçekleştirdiği eylemle 'İç Güvenlik Paketi'ni protesto etti. Yüzlerini kapatan anneler adına yapılan Kürtçe konumada, bu yasanın "barışa" ve "çözüm sürecine" hizmet etmediği söylendi. Hükümet ile görüşülen 10 maddenin kabul edilmesini isteyen Hanife Diller, devletin illa bir yasa çıkarmak istiyorsa hasta tutsakları serbest bırakacak yasayı çıkarmasını talep etti. Diller devletin hızla adım atmasını beklediklerini ifade ederek konuşmasını bitirdi.

Çorlu

Çorlu İç Güvenlik Yasasına Hayır Platformu, (BHH, DHF, Dev-Lis, DİP, Eğitim Sen Çorlu Temsilciliği, EMEP, FKF, HDP) faşist yasaya tepki olarak yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirdi.

Heykel Meydanı'nda bir araya gelen kitle sloganlarla yasaya tepkisini dile getirdi. Belediye Meydanı'na gerçekleştirilen yürüyüşün ardından "Halkı baskı altına almak ve sindirmek dışında başka bir hedefi olmayan iç güvenlik yasası derhal geri çekilmelidir! Eşit ve özgür bir ülke için emekçileri, aydınları, kadınları ve gençliği boyun eğmemeye AKP'den hesap sormaya çağırıyoruz" ifadeleri kullanıldı. Eyleme BDSP de destek verdi.

Bolu

Bolu Emek ve Demokrasi Güçleri, İç Güvenlik Yasası'nı protesto etti.

Akbank önünde toplanan kitle, yasaklı alan olan valilik binası önündeki Kardelen Meydanı'na yürüyerek burada basın açıklaması gerçekleştirdi.

Bolu Baro Başkanı Ferit Atalay İç Güvenlik Yasası'nın hukuki boyutunu anlattı. Ardından KESK Bolu Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü basın açıklamasını okudu. Eyleme Sosyalist Kamu Emekçileri ve DGB'liler de destek verdi.

İstanbul

Kadıköy'de yürüyüş gerçekleştiren ilerici güçler yasa meclisten geçse de sokaklarda olmaya devam edeceklerini haykırdı.

Altıyol'da toplanılmasının ardından Bahariye Caddesi üzerinden Mehmet Ayvalıtış Parkı'na, oradan da çarşıya doğru yüründü. Yürüyüş boyunca kitleyle eylemi izleyenler alkışlarla destek verdi. Kadıköy sokaklarında dolaşarak çarşıya ulaşan kitle buradan tekrar Altıyol'a dönerek basın açıklaması gerçekleştirdi. Emekçilerin ve Kürt halkının mücadelesini yasakların durduramayacağını belirttiği açıklamada, yasa meclisten geçse de sokaklarda olmaya devam edileceği söylendi. Eyleme DAF ve DGB'liler de katılım sağladı.

Beytepe'de 'iç güvenlik' protestosu

Beytepe'de 2 Mart'ta Edebiyat Fakültesi önünde bir araya gelen devrimci ve ilerici öğrenciler yurtların önüne yaptıkları yürüyüşle İç Güvenlik Yasası'nı protesto etti. Yurt kantini önüne gelindiğinde bir forum gerçekleştiren öğrenciler yasaya karşı yapılması gerekenleri tartıştı.

Tartışmalarda DGB'liler İç Güvenlik Yasası'na karşı fiili-meşru mücadelenin öne çıkartılması gerektiğini vurguladılar. Daha önce de sermaye devletinin polis devleti uygulamalarına başvurduğu, bu yasayla bu tutumu güvenceye almaya çalıştığı, bu yasanın geri çekilmesinin tek yolunun ise güçlü bir mücadele olduğu vurgulandı. Mecliste düzen muhalefetinin zor kullanarak ezildiği, aslında mecliste sermaye iktidarının kararlarının alındığı belirtilerek, yeni Haziranlar'ı yaratmanın devrimci ve ilerici güçlere düştüğü vurgulandı.

Forumun ardından halaylar çekilerek eylem sona erdirildi.

'Umutsuzluk yerine inanç ve yaratıcılık'

İzmir'den TİHV, Ziraat MO ve TÜMTİS temsilcileri iç güvenlik paketine ilişkin görüşlerini gazetemizle paylaştılar.

'Yaşam hakkı ihlalleri artacak'

Coşkun Üsterci (Türkiye İnsan Hakları Vakfı İzmir Temsilcisi): Kamuoyunda "İç Güvenlik Paketi" olarak bilinen yasa tasarısı ile AKP iktidarı hiçbir hukuksal sınırlama ve yargısal denetim olmaksızın "öldürme ve gözaltına alma/hapsetme" yetkisi istemektedir. Adli yetkileri idareye teslim ederek "hukukun üstünlüğü" ve "kuvvetler ayrılığı" ilkelerini tümüyle yok etme harekâtı olan bu tasarı, Anayasaya, Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası sözleşmelere ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin kararlarına, daha da ötesi kamusal akla ve vicdana tümüyle aykırıdır. TİHV olarak, PVSK'de 2007 yılında değişiklikler yapılırken bunun polisin yetkilerini sınırsız ve keyfi hale getireceğinden kaygı duyduğumuzu belirtmiş ve yetkilileri uyarıştık.

2007 yılından bu yana polisin silah kullanması sonucu 183 yurttaşımızın yaşamını yitirmiş olması kaygılarımızda ne denli haklı olduğumuzu göstermiştir. Kolluk kuvvetlerinin güç kullanımına ilişkin hem Birleşmiş Milletler (BM) düzenlemeleri (BM Kolluk Kuvvetlerinin Davranış Kuralları, BM Kolluk Kuvvetlerinin Güç ve Ateşli Silah Kullanımına İlişkin Temel İlkeler vb.) hem de Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi (AİHS) md. 2'de düzenlenen yaşam hakkı ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) içtihatları ile standartları, ölümcül güç kullanımının yalnızca yaşamı korumak için, gereklilik ve ölçülülük ilkeleri doğrultusunda ve son çare olarak kullanılabileceğini belirtmektedir. Tasarının bu hali ile kabul görmesi durumunda polisin orantısız/ölçüsüz/keyfi bir şekilde silah kullanması ve yargısız infaz uygulamaları artacak dolayısıyla da yaşam hakkı ihlalleri daha vahim boyutlara varacaktır. Öte yandan tasarı, toplantı ve gösteri yapma özgürlüğüne gerekse ifade özgürlüğüne yönelik saldırı niteliğindedir.

Yıllardır -özellikle de Gezi Direnişi'nden sonra çok daha sık olarak- toplanma özgürlüğünün, ifade özgürlüğüyle birlikte demokratik toplumun temellerini oluşturduğunu, dolayısıyla toplanma özgürlüğüne ve göstericilerin ifade özgürlüklerine müdahale edilmesinin demokrasiyi anlamsız kılacağını, hatta tehlikeye sokacağını her fırsatta yüksek sesle dile getirmeye çalıştık. Halen kolluk güçlerinin toplantı ve gösteri özgürlüğüne yönelik orantısız/ölçüsüz/aşırı müdahaleleri sonucu her yıl onlarca kişi yaşamını yitirmekte, yüzlercesi de ciddi yaralanma ve organ kayıplarına maruz kalabilmektedir. Binlerce kişi gözaltına alınırken yüzlerce kişi de tutuklanabilmektedir. Örneğin, TİHV Dokümantasyon Merkezi verilerine göre sadece 2014 yılında kolluk güçlerinin toplantı ve gösterilere müdahalesi sonucu 21 kişi yaşamını yitirirken, 524 kişi yaralanmış, 4944 kişi gözaltına alınmış, 969 kişi de tutuklanmıştır. Tasarı ile bu tablo daha vahim bir görüntü kazanacaktır. Kısacası vali ve kaymakamların adli kolluk amiri haline

geleceği, kolluk amirlerinin yargı denetimi olmaksızın önleyici gözaltı yetkisine sahip olacağı, toplumsal gösterilere katılanların kolayca tutuklanacağı, ifade ve örgütlenme özgürlüğünün kısıtlanacağı, silah kullanma yetkisi genişletilen polisin keyfince silahına davranacağı ve polisin her canı sıkıldığında istediği her kişinin üstünü ve araçlarını arayacağı yeni bir olağanüstü hal dönemine girmiş olacağız. Yaşam hakkı ihlalleri artacak, keyfi ve kayıt dışı gözaltı yaygınlaşacak böylelikle işkence yasağı çiğnenmiş olacaktır. Dolayısıyla bizatihi kendisi kişi güvenliği ve özgürlüğü için bir tehdit oluşturan bu yasa tasarısı derhal geri çekilmelidir.

'Umutsuzluk yerine inanç ve kararlılık'

Şükrü Günseli (TÜMTİS İzmir Şube Başkanı): İç Güvenlik Yasa Tasarısı, anti demokratik, baskıcı rejimi daha da katmerli hale getirme planıdır. Emek ve demokrasi güçlerinin kullanabildiği demokratik hak kırıntılarının tamamen gaspı amaçlanmaktadır bu düzenlemeyle. İfade, basın, örgütlenme, demokratik itiraz hakkı, mevcut anti demokratik yasa ve uygulamalar nedeniyle son derece kısıtlı kullanılabilen haklardır. Yeni yasal düzenleme ile bu hakların kullanımı tamamen ortadan kaldırılmak isteniyor. Anayasal güvence altında olmasına karşın, yasaklamalarla grev hakkının kullanımına izin ve olanak verilmiyor. Sendikalaşma veya herhangi bir hak arayışı için direnen işçilere yönelik saldırılar, gözaltılarla engelleniyor. Amaçlanan, bu tür demokratik mücadele yollarını tamamen tıkmaktır.

Demokratik gösteri hakkına yönelik vahşi saldırılar, bu eylemlerde canice katledilen gencecik insanlar, katillerin cezalandırılmaları şöyle dursun adeta ödüllendirildiği korkunç gerçeği ortada duruyorken, polise verecekleri yeni yetki ve güvencelerle yaşanabilecek katliamları tasavvur etmek zor olmasa gerek. Yargının iktidarın emrinde olma gerçeği sayısız davada sırıtyorken, toplumun muhalif kesimlerine yönelik icraatlarının yeni düzenleme ile nasıl bir hal alacağını öngörmek için kehanete gerek var mı? İktidar güçleri ve yandaşları dışında kalan herkesin, her kesimin, toplumsal güçlerin, inançların, kimliklerin düşman görüldüğü, böylesi bir zihniyete

ve uygulamalara itiraz edenlerin hain ilan edilerek imhasına fetva çıkarıldığı bir gerçeklikken, bundan daha ötesinin emekçiler ve halklar için nasıl karanlık bir zulüm getireceği tahmin edilmelidir. Yeni yasa tasarısı ile işçi sınıfı, emek ve demokrasi güçlerinin, başta Kürt halkı olmak üzere ezilen, yok sayılan halklar ve inançların talepleri tam bir dikta zulmüyle ezilmek istenmektedir. Yeni bir imparatorluk tahayyülünün faşist yöntemlerle inşa edilmesinin etkili bir düzenlemesinden başka bir amaç taşıdığını düşünmek, safça bir iyi niyet olsa gerek. Yasanın her şeye rağmen çıkmasından kaygı duyulması doğaldır. Ancak her şeyin biteceği gibi bir umutsuzluk yerine mücadeleyi yeni koşullarda yükseltecek inanç ve yaratıcılık en temel ihtiyaç olarak omuzlarımızda duruyor.

'Sokaklar artık güvenli olmayacak'

Ferdan Çiftçi (Ziraat Mühendisleri Odası İzmir Şube Başkanı): Mecliste görüşülmekte olan ve kamuoyunca iç güvenlik yasa paketi olarak bilinen yasa tasarısı AKP'nin 12 yıldır sürdürdüğü baskıcı, özgürlükleri yok sayan faşist iktidarını daha da pekiştirmek, polis devletini hakim kılmak için hazırladığı bir kalıcı sıkıyönetim yasasıdır. AKP özellikle Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın "tek adam" yönetimini kalıcı hale getirmek için bu yasayı çıkartmakta kararlı gözükmektedir. Yasanın mecliste görüşülmesi sırasında AKP milletvekillerinin muhalefet milletvekillerine uyguladığı şiddet, meclisi yöneten meclis başkanvekillerinin tutumları yasa tasarısı meclisten geçtikten sonra sokaklarda hak arayan, demokratik haklarını kullanmak isteyen hatta sadece sokakta yürüyen yurttaşların karşılaşacaklarının küçük ama önemli bir örneğidir. Bu yasadan sonra sokaklar artık güvenli değildir. Bundan sonra havasına suyu toprağına sahip çıkmak için mücadele eden köylüler için de, sendikal hakları için mücadele eden emekçiler için de, kadın hakları için mücadele eden kadınlar için de, emek barış özgürlük ve demokrasi için mücadele veren tüm kesimler için güvensizdir. Emek ve demokrasi güçlerine düşen bu yasanın çıkmaması için halkla berber mücadele etmektir.

Polis devletine karşı birleşik mücadeleye!

Trakya'dan işçi ve emekçiler, paketin işçilere, örgütlenme hakkına ve tüm topluma yönelik bir saldırı olduğuna dikkat çektiler.

“Saldırlara karşı örgütlü mücadeleyi büyütme günü!”

Çorlu'dan emekçi bir kadın: Sermaye devletinin sözcüsü olan dinci-gerici AKP hükümeti kendi saltanatını korumak için polisin yetkilerini genişletiyor. Bu İç Güvenlik Paketi polisin yetkilerini genişletmekle kalmıyor yeni yetkiler de sunuyor. Polis istediği insanı “makul şüpheli” adı altında gözaltına alacak ya da insanların evine nedensiz girip evlerini aramak isteyecektir.

Bu tarz tutumlar biz işçi ve emekçiler için yabancı ya da ilk defa karşılaştığımız saldırılar değil. Sözde insanların daha rahat dolaşmasını daha özgür bir ülkede yaşamalarını sağlamak için böyle bir İç Güvenlik Paketi'ne ihtiyaç duydular. Evet, adından anlaşılacağı üzere İç Güvenlik Paketi, bu paketi çıkarmalarının nedeni kendi güvenliklerini sağlamlaştırmak, kendi saltanatlarını korumak. Bu paketin amacı tam da bu. AKP'nin derdi onlara karşı yükselen muhalif sesleri bastırmak. İşçi ve emekçileri bu tür saldırılarla korkutmaya çalışıyorlar. Bu ülkede polis türlü yasalara donatılmış durumda. İç Güvenlik Paketi daha mecliste görüşülmeye başlanmadan önce polis istediği insana “makul şüpheli” adı altında işlem yapmaya başladı. Polis devleti olma yolunda ilk adımlar çoktan atıldı bunun en iyi örneklerini Gezi olaylarında gördük. Gezi olaylarında polisin tutumunu bütün dünya konuştu. Buna rağmen polise yönelik hiçbir yaptırım cezası verilmedi, tam tersine ödüllendirdiler.

Bu çıkacak yasa ile biz işçi ve emekçiler tam anlamıyla birer suçlu olacağız. Hak arama mücadelesine vurulan bir darbe anlamında. Yakın dönemde metal işçilerinin grevini yasaklayan bu yasa bu İç Güvenlik Paketi'nde yer alıyor. Sözde “özgürlükler ülkesinde” yaşıyoruz. Polis seni istediği zaman gözaltına alıyor, telefonlarını dinliyor bu ülkenin neresi özgürlükler ülkesi. Bu yasadaki önce telefon dinlemeleri için savcılıktan izin almaları gerekiyordu ama bu yasayla birlikte artık gerek yok. Sokaklarda artık rahatından yürüyemeyeceğiz. Bu yasa ile toplumun muhalif kesimleri bastırılmaya çalışılıyor. Bütün hak alma mücadelelerimizin karşısında devletin zorbalığını göreceğiz. İşçi sınıfının sendikalaşmasının önündeki engeller daha da artacak. Bu saldırılara dur demek biz işçi ve emekçilerin elinde. Ya istedikleri

polis devletini kurup bizim hayatımızı çekilmez bir hale koyacaklar ya da biz onların bu saltanatlarını ve polis devletlerini başlarına yıkacağız.

Gün bütün bu saldırılara karşı örgütlü mücadeleyi büyütme günü. Bu topraklarda onlarca masum insan polisin keyfi tutumu karşısında can verdi. Kazanılmış haklarımızı korumak için mücadele etmek zorundayız. Bizler daha ne kadar sessiz kalabiliriz? Bu saldırılara dur demek için bütün insanları örgütlenmeye, mücadeleye çağırıyorum.

“Hiçbir paket ve zor mücadelenin önüne geçemeyecek!”

Çerkezköy'den metal işçisi: Sermaye devletinin özeldede AKP hükümetinin çıkarmak için uzun uğraşlarda bulunmasının arkasında gelecek korkusu var. İktidara geldiklerinden bu yana biz işçi ve emekçilere ekonomik ve sosyal saldırılarda tamamen pervasızca davrandılar. Sağlığın tamamen özelleştirilmesinde büyük bir mesafe katettiler, eğitimin ticarileşmesi-gericileşmesi noktasında sınırları en sonuna kadar zorladılar, mezarda emeklilik yasasını çıkardılar vb... Daha birçok sosyo-ekonomik saldırının altında AKP iktidarının ve sermaye devletinin imzası var. Yanısıra da biz işçi ve emekçileri kölece çalışma koşullarına mahkum ettiler. Tüm örgütlenme mücadelelerinin, grevlerin önüne geçmeye çalıştılar. Kısacası bizlerin, toplumun tüm kesimlerinin temel hak ve özgürlüklerine kapsamlı bir saldırı hayata geçirildi.

Gezi süreci ile birlikte toplumun öfkesi en cesur biçimiyle sokağa taşdı. Toplum tüm baskı ve zora rağmen haftalarca sokakları terk etmedi. Ayaklanan kitleler artık özgürlüğü barikat başlarında, kaldırım taşlarının altında aradı. AKP hükümetine ve sermaye devletine derin korkular yaşattılar. Tüm bu saldırılara karşı yeni Haziranlar'ın korkusunu yaşayan iktidar tam da bu yüzden İç Güvenlik Paketi'ne ihtiyaç duydu. Bu paketle beraber polis devletine geçilecek ve tüm hak alma mücadeleleri kanla bastırılacak. Sendikalaşmak, greve çıkmak gazla-copla dizginlenmeye çalışılacak.

Ama şunu unutuyorlar. Bu topraklar devrim ve mücadele toprakları. Hiçbir paket ve zor bu mücadelenin önüne geçemeyecektir. Bu topraklar darbeler gördü, katliamlar gördü, işkenceler gördü ama yine küllerinden yeniden doğmasını bildi. Tıpkı Haziran ayaklanmasında olduğu gibi. Bu polis devletine geçiş paketini geçersiz kılmak istiyorsak; bunun yolu sokaklardan/alanlardan geçiyor, yani mücadeleden.

Kızıl Bayrak / Trakya

‘Ulucanlar ve Hayata Dönüş akıllara geliyor’

ÇHD İstanbul Şubesi, hapisanelerde yaşanan hak ihlallerine ilişkin raporunu 2 Mart'ta dernek binasında düzenlediği basın toplantısıyla açıkladı. ÇHD'li avukatlar, tutsaklar için yeni 'Hayata Dönüş'ler yaratabilecek olan "Ceza İnfaz Kurumları Güvenlik Hizmetleri Tasarısı"nın derhal geri çekilmesini istedi.

Temmuz 2014 ile Şubat 2015 tarihleri arasında Marmara Bölgesi'nde bulunan hapisanelerde yaşanan hak ihlallerini kapsayan rapora göre, Gebze M Tipi Kadın Kapalı Ceza İnfaz Kurumu'nda tutulan hasta tutuklu ve hükümlülerin tedavi olanaklarının sağlanmadığı yahut çok sınırlı olduğu dile getirildi. Rapora göre, Tekirdağ 1 ve 2 No'lu F Tipi Cezaevlerinde E.K. isimli PKK davası tutsağı kaba dayak işkencesine maruz kalırken geçmişten beri süregelen kaba dayak, işkence ve keyfi disiplin cezalarının devam ettiği kaydedildi.

PKK-KCK davası tutsaklarının diğer tutsaklarla görüştürülmediğinin bilgisi verilen raporda yayınlara el koyma, kelepçeli tedavi uygulamalarının yanı sıra hasta tutsaklar için diyet imkanlarının sağlanmadığının altı çizildi. Raporda, ÇHD üyesi avukat Cevdet Bayır'ın kameraları protesto ettiği için 10 günlük hücre cezası aldığı ve bu şekilde infazının yandığı belirtildi.

Edirne F Tipi Cezaevi'nde ise PKK davası tutsağı Memduh Kılıç'ın KOAH hastası olduğu ve ciğerlerinin 3'te 2'si olmamasına rağmen tahliye edilmediği gibi doktor tarafından "Sen PKK'lısın ilacı hak etmiyorsun" denilerek tedavisinin engellendiği öne çıktı.

Öte yandan da bu cezaevindeki tutsakların 10 saatlik sohbet hakkının sadece 4.5 saatine izin verildiği belirtildi.

Silivri L Tipi'nde ise aynı koşu da kalan üç siyasi tutsağın kameraları protesto ettiği gerekçesiyle haklarında dava açıldığı ve aile görüş yasağı aldıkları ifade edildi.

Maltepe 1 No'lu Cezaevi'nde kameraları peçete ile kapatan tutsakların 40'a yakın gardiyan tarafından saldırıya uğrayarak tek kişilik hücrelere konulduğu ve vücutlarının çeşitli yerlerinden yaralandıkları bilgisi verildi.

Raporda Bolu F Tipi Cezaevi'ne ilişkin olarak hasta tutsak Ufuk Keskin'in durumuna dikkat çekildi.

Bakırköy Kadın Cezaevi'nde ise J.O.A isimli Kenyalı mahpusun AIDS hastası olmasına ve ilaçlarını hiç aksatmaması gerekmesine karşın tedavisinin engellendiği belirtildi.

Ayrıca "Ceza İnfaz Kurumları Güvenlik Hizmetleri Tasarısı"nın 19 maddesinin TBMM Genel Kurulu'nda kabul edildiği bilgisi verildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

MİB MYK Mart Ayı Toplantısı Sonuçları

Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu (MİB MYK) Mart ayı toplantısını gerçekleştirdi. Toplantının gündeminde şu konu başlıkları yer aldı:

- MESS Grup TİS süreci
- Yerel gelişmeler
- Kıdem tazminatı
- Bülten

Bu başlıklar üzerine yapılan değerlendirmelerin sonuçlarını özetleyelim:

MESS Grup TİS süreci:

1. Metal işçisinin grev silahını kullanmasına karşılık, iktidar silahını devreye sokarak grev yasağına başvuran MESS cephesi, bu aşamadan sonra inisiyatifi büyük ölçüde eline almıştır.

Böylelikle mücadele siyasal alana taşmış ve tümüyle iki sınıfın güç mücadelesi haline gelmiştir. Fakat metal işçileri cephesinden gerekli yanıt verilememiştir. Mücadelenin bu sert ve sınıfsal karakterine uygun bir mücadele gücü ve bilinciyle davranılamamıştır. Bundan dolayı inisiyatifi alan MESS cephesi büyük ölçüde tarihsel özellikler taşıyan bu kavgada üstün bir konuma gelmiştir.

Henüz bu mücadele bir sona bağlanmış değildir ama, bu aşamadan sonra sürecin seyrini değiştirmek mümkün görünmemektedir. Dahası bugün metal işçisi cephesinden tam bir dağılma söz konusudur. 3 yıllık sözleşme kabul edilerek, işbirlikçi-dayatmacı toplu sözleşme düzenine bir kez daha boyun eğilmiş, her fabrika küçük kırıntılar uğruna kendi mücadelesini vermeye çalışmaktadır. Bu koşullarda Danıştay'dan grev yasağının kaldırılmasının dahi bir anlamı kalmamıştır. Çünkü artık yeniden greve çıkmanın maddi ve moral koşulları tüketilmiştir.

2. Bugün için politik-moral üstünlüğü ele geçiren MESS burada durmayacaktır. AKP hükümetinin Danıştay'a verdiği savunmada da itiraf edildiği gibi söz konusu olan metal işçisinin ve metal işçisi üzerinden de işçi sınıfının köleliğini güvenceleyen bir düzendir. Ağızları yandığı için metal işçisini hareketsiz bırakmak ve bir daha aynı yola başvurmalarına engel olmak üzere hamleler yapacak, cezalandırma ve ezme eylemlerine başvuracaktır. Eskişehir Süsler Doruk fabrikasında yaşanan işçi kıyımının gerisinde de biraz bu amaç vardır.

Metal işçileri öncülerin biçilmesi biçiminde ilerlemesi muhtemel bu yeni saldırı dalgasına hazırlıklı olmalıdır. Unutulmasın ki atılacak her geri

adım düşmanı cesaretlendirecek ve daha fazlası için isteklendirecektir. Bu nedenle "işgal, grev, direniş!" şiarında ifade bulan mücadele anlayışı bu süreçte de metal işçisinin parolası olmalıdır.

3. Metal işçilerinin bedel ödemeyi göze alarak çıktığı yolda bu noktaya gerilemesinin esas sorumlusu Birleşik Metal'e egemen yönetim, onun yasalci-bürokratik anlayışıdır. Öyle ki teslimiyetçi bir çizgide ilerleyen yönetim, aşağıdan zorlamayla grev yoluna çıkmış, ama gelmesi kimseyi şaşırtmayan grev yasağıyla açılan kapıdan da bu yolu anında terk etmiştir. Mücadelenin kızıştığı ve siyasal bir alana taşıdığı bir aşamada tüm ileri iddialarını bırakarak, "Yaşasın cehennem!" türünden pek iddialı söylemlerini de sarf ederek teslim olmuştur. Ama bununla kalmamış mücadeleyi sürdürme iradesi ve iddiası gösteren fabrikalar da tek tek aynı yola sokulmuştur. Önde yürüme iradesi göstermeyenler saflardaki en geride duranların kaygılarına yapışmış, bunu da ileride duranları geriye çekmek için kullanmışlardır. Ama MESS ve hükümetin keyfi grev yasağına teslim olanlar, ancak suya sabuna dokunmayan protestolar ve iş yavaşlatma türü eylemlerle yola devam edenler bugün artık bu tür eylemleri dahi yapamaz noktaya düşmüşlerdir. Öyle ki bugün pek çok fabrikada yapılan iş yavaşlatma eylemleri patronların da tehditleri sonrasında sürdürülememektedir.

4. Metal işçisine kaybettiren şu ya da bu taktik hata değil mücadelenin üzerinde kurulduğu stratejidir.

Metal'in 3 yıllık sözleşmesi kabul edilirken patron ileriye yönelik ekstra zam yapacağı taahhüdünde bulundu. Grev yasağının ardından bir süre grevi sürdürme iradesi gösteren Demisaş işçileri varılan bu sonuçtan hoşnut olmadı.

SCM'de anlaşma

Bursa'da SCM Otomotiv'de Birleşik Metal-İş ile patron arasında anlaşma sağlandı. Anlaşmanın içeriğine dair bilgi verilmezken sadece bir defaya mahsus belli bir miktar paranın ödeneceği öğrenildi.

Bugün artık çok açık biçimde ortaya çıkmıştır ki, MESS'i dağıtmak adı altında ortaya konulan strateji çökmüştür. MESS'i dağıtmak hedefiyle yola çıkanlar, metal işçisinin yüz parçaya ayrılmasına yol açmıştır. Belirtelim ki süreç içerisinde bu yanlış stratejiden dönme şansı olmasına, metal işçisini tek yumruk gibi birleştirmek gerekli olmasına rağmen sendikaya egemen olan anlayış, bundan uzak durmuştur. Böylelikle büyük hedeflerle yola çıkan metal işçileri kırıntılar kazanmak bir yana ellerindekinden de olmak tehlikesiyle yüz yüze bırakılmıştır.

5. Metal işçisine kaybettiren bu anlayış bugün kendisini temize çıkarmak için algıları yönetmeye çalışıyor. Bu amaçla iki temel argüman kullanıyor. Ama bu iki argüman da çürüktür. Birincisinde, mücadelede daha da ileriye gitmek isteyen fabrikalar olduğu gibi mevcut durumu kabullenenlerin de olduğunu ileri sürüyor. Fakat böylelikle kendi önderlik misyonunun üzerini örtüyor. Her büyük mücadelede de mutlaka geride durmak isteyenler olduğu gibi ileriye gitmek isteyenler de olur. Bu durumda önderlik pozisyonunda duranların yapması gereken, eğer mücadelede ileriye gitmek istiyorlarsa elbette, ileride duranlara yaslanarak ve onları güçlendirerek geride duranları ileriye çekmektir. Oysa bugünkü yönetimin yaptığı şey geride duranları daha da geriye itmek, ileriye gitmek isteyenleri ise geriye çekmek olmuştur.

İkinci argüman ise topu dışarıya atarak işçi sınıfının desteğindeki yetersizliğe dayanmaktadır. Elbette işçi sınıfının desteği yetersiz kalmıştır ama, şu da bir gerçektir ki metal işçisi, kararlılık gösterdikçe toplumsal ve sınıfsal dayanışmayı da büyütüyor, diğer sendikaları ve konfederasyonları da baskı altına sokuyordu. İşte bunun için yola devam etmek bu geriliğin aşılmasının da anahtarıydı. Metal işçisi mevcut yönetim eliyle bu anahtarı kullanamamıştır.

6. Süreç sendikaya egemen anlayışın üzerindeki yıldızları dökmüş onun tüm sınırlarını göstermiştir. İflasını tescillemiştir. Bu noktada bu anlayışın iki temel özelliği tüm sürecin seyrini tayin etmiştir: Yasalcılık ve bürokratism!

Demisaş ve SCM'de anlaşma

Grev yasağına rağmen tepkilerin sürdüğü SCM ve Demisaş'ta Birleşik Metal-İş ile patronlar arasında anlaşma yapıldı.

İşçiler hoşnut değil

Demisaş'ta sendika yönetimiyle patron arasında yapılan görüşmenin sonucunda varılan anlaşma üzerine eylemler bitirildi. Anlaşmaya göre MESS-Türk

Sermayenin çıkarları uğruna mevcut yasaları istediği gibi eğip büken bir siyasal iktidar karşısında boyun eğilmiştir. Tüm iddialı söylemlere rağmen yasağa teslim olunmuştur. Süreci "işgal, grev, direniş!" çizgisinde ilerletmek yerine daha ilk andan itibaren iktidar üzerinde hiçbir etkisi olmayan protestolarla ve hukuksal girişimlerle yetinilmiştir. Bunu yaparken daha ileriye gitmek isteyenler durdurulmuştur.

Öte yandan ise "işçiler karar alır biz uygularız" gibi pek iddialı sözler etmesine rağmen sürecin tüm bir seyri başkanlar kurulu tarafından belirlenmiştir. Fabrikalardaki görüşmelerin bilgisi temsilcilerden bile gizlenmiş, bilgiyi gizlemek uğruna en olmadık yasağı tutumlara başvurulmuştur. Böylelikle bürokratzmin en geri örnekleri verilmiştir.

7. Metal işçisi eğer sermaye karşısında kazanmak istiyorsa fiili-meşru mücadeleyi rehber edinen ve gerçek bir taban demokrasisini kurumsallaştıracak bir anlayışı sendikaya egemen kılmalıdır. Bunu aşağıdan yukarıya yaratabilmelidir.

Bunun için sadece mevcut yönetimin kaybettiren anlayışını eleştirmek ve mahkum etmek tutumu yeterli değildir. Yapılması gereken iflas eden ve pek çok yönden işbirlikçi sendikal yapılara benzeyen bu mevcut anlayışı aşarak devrimci bir mücadele ve örgütlenme çizgisini egemen kılmaktır. Bu nedenle geride bıraktığımız süreçle ilgili olarak sorunu doğru koymalı, kabahatin büyüğünü kendi hanemize yazmalıyız. Doğru olanı biliyorsak bunu neden uygulama gücü gösteremiyoruz? Neden bildiklerini bize dayatan "Başkanlara" teslim oluyoruz? Bu sorulara net yanıtlar vermeliyiz.

8. Pek çok metal işçisi arkadaşımız önümüzdeki sendika genel kurul sürecini bir hesaplaşma zemini olarak görüyor. Bu tutum doğru ama yetersizdir. Çünkü sorunlarımızın çözümünü basitçe mevcut yöneticilerin yerine yeni insanları getirmek değildir. Sorunun çözümü yasalıcı-bürokratik egemen sendikal anlayış karşısında fiili-meşru mücadele çizgisinde gerçek bir sendikal demokrasiyi tabandan hayata geçirmek, bu zeminde bu çizgiyi taşıyacak bir önderlikle öne atılmaktır. Metal işçisinin fabrika komiteleriyle birliği sağlamak, bu yoldan giderek sendikada ve hayatın her alanında güçlü bir sınıf hareketi yaratmaktır. Genel kurul süreci bu mücadelenin bir parçası olacaksa ilerletici bir işlev görecektir.

İşte bu anlayışla da hareket eden MYK, aynı düşünce ve kaygılarla hareket eden metal işçilerinin elbirliği yapmaya, bir araya gelmeye ve güçlü bir sınıf hareketini birlikte yaratmaya çağırıyor.

9. Öte yandan genel kurulun bu yolda gerçek bir muhasebe, hesaplaşma zemini ve yeniyi yaratma mücadelesinde önemli bir mihenk taşı olduğunu bilerek hareket edeceğiz. Bu çerçevede Metal İşçileri Birliği, ilerici-öncü ve duyarlı metal işçilerinin birliğini sağlamak üzere hareket etmeyi görev saymaktadır. MİB genel üye toplantısı, önümüzdeki haftalar içerisinde konuyu ayrıntılarıyla değerlendirmek ve bir hareket planı oluşturmak üzere gerçekleştirilecektir.

10. Bu sürecin ortaya koyduğu derslerden ve sağladığı açıklıklardan da hareketle önümüzde duran görevleri şöyle tanımlıyoruz:

a) Grev yasağı ve sonrasında oluşan yılgınlık ve dağılma tablosuna müdahale etmeli, elimizden geldiğince bu sürecin bir bozguna dönüşmesine engel olmalıyız.

b) Alınan maddi sonuçlar dışında asıl önemli olanın mücadelenin deneyimleri ve dersleri olduğunu bilerek davranmalıyız. Sorunları aşmak ve geleceği kucaklamak hedefiyle bu ders ve deneyimleriyle donanmalıyız. Bu amaçla yerellerde değerlendirme

toplantıları yapmayı sürdürecektir, öte yandan ise bu toplantılardan süzülecek sonuçları içerecek biçimde hazırlayacağımız bir broşürü kullanıma sokacağız.

c) MİB'i ileri ve öncü metal işçilerinin birleştiği bir mücadele örgütü haline getireceğiz. Bu çerçevede öncelikle MİB'in yerel meclislerini örgütlemeyi öncelikli bir hedef olarak görüyoruz. Bununla birlikte ise MİB'in mücadele programını arayış halindeki metal işçilerine ulaştırmaya çalışacağız. Bu amaçla programımızın yeni bir baskısını önümüzdeki günlerde yapmayı planlıyoruz.

d) Fabrika merkezli çalışmaya özel bir ağırlık verecek, çok yönlü araçların kullanımıyla bu alanda gerçek bir yüklenmeyi sağlamaya çalışacağız.

e) Mevcut yayınlarımızı fabrikaların nabzını tutacak ve yön verecek biçimde daha da güçlendireceğiz. Fabrika merkezli yayınlarla çeşitlendireceğiz.

Yerel gelişmeler:

Bu başlık altında yerellerden gelen temsilcilerin aktardığı bilgiler paylaşılmış, çeşitli fabrikalardan mücadele süreçleri üzerine değerlendirmelerde bulunulmuştur.

Kıdem tazminatı:

Sermayenin uşağı AKP iktidarı seçimlere gidilmesine rağmen grev yasağından sonra bu kez de kıdem tazminatını gasp etmek üzere harekete geçmiştir. İşçi sınıfı bu büyük saldırı karşısında hazırlıklı olmalıdır. Bu hazırlık sendika ağalarına bırakılamaz. Bulduğumuz her yerde işçilerin mücadele birliklerini yaratmak zorundayız. Genel grev tehdidi lafta kalmayacaksa bu ancak böylelikle mümkün olacaktır.

Bu saldırıya karşı sınıfımızı uyarmak, aydınlatmak ve örgütlemek üzere Birlik bileşenleri buldukları yerellerden başlayarak çalışmalarını yoğunlaştırmalıdır. Bu çerçevede imza kampanyaları düzenlenebilir, bildiriler dağıtılabilir, söyleşiler organize edilebilir, eylemler düzenlenebilir.

Bülten:

Toplantıda aylık bültenimiz de planlanmıştır. Yapılan planlamaya göre bültenin Nisan sayısı için katkılarının en geç 20 Mart tarihine kadar ulaştırılması gerekmektedir.

**Metal İşçileri Birliği
Merkezi Yürütme Kurulu**

4 Mart 2015

MİB fabrikalara seslendi

Metal İşçileri Birliği, hafta boyunca yürüttüğü faaliyetlerle metal işçilerine seslendi.

İzmir'de MİB faaliyetleri

İzmir MİB, 8 Mart öncesinde Metal İşçileri Bülteni'nin dağıtımını yaparken Emekçi Kadın Komisyonları'nın çağrısıyla örgütlenen 8 Mart eylemi için de çalışmalar yürüttü.

Bakırçay Havzası'nda gece ve gündüz vardiyalarında çalışan demir çelik işçilerine Menemen üst geçit ve Asarlık servis duraklarında yapılan dağıtımlardan sonra Çiğli AOSB'de Schneider, ZF Lemförder ve Senkromeç işçilerine dağıtımlar gerçekleştirildi.

Bursa'da bülten dağıtımı

Metal İşçileri Bülteni Bursa Organize Sanayi Bölgesi'ndeki camide 27 Şubat günü Cuma namazı çıkışı işçilere ulaştırıldı. Grev yasağı, satış sözleşmesi, kıdem tazminatı gibi konularla ilgili gerçekleştirilen konuşmalar eşliğinde yapılan dağıtıma işçilerin ilgisi yoğundu. Bülten, aralarında Bosch, Mako, Rolmech gibi fabrikaların olduğu çok sayıda fabrikadan işçiye ulaştırıldı.

Bülten ayrıca Mesken, Yeşilyayla, Arabayatağı civarındaki servis noktalarında da çok sayıda işçiye ulaştırıldı.

ABB işçilerine çağrı

ABB'de TİS sürecinde arabuluculuk dönemine geçildi. Metal İşçileri Birliği "Grev yasaklarına geçit vermeyelim, fiili-meşru mücadele hattını kuşanalım" başlıklı bildiriye 4 Mart'ta Dudullu ABB işçilerine ulaştırdı.

Grevin yasaklandığı 29 Ocak öncesi ve sonrası işçilere hatırlatılarak, ABB işçilerinin izlemesi gereken yolun ne olduğu anlatıldı. Grev yasaklarına karşı hazırlıklı olunması ve işçilerin sendika bürokrasisini aşan pratikler sergilemesi gerektiği vurgulandı.

Ejot'a dağıtım

İstanbul Gaziosmanpaşa'da kurulu Ejot Tezmaç fabrikasına 3 Mart günü Metal İşçileri Bülteni'nin son sayısı ulaştırıldı.

Birleşik Metal-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu fabrikada bülten ek olarak fabrikadaki işyeri temsilcisi seçimleri nedeniyle "İşyeri temsilcileri işçilerin iradesini yansıtmalıdır" başlıklı bildiri ulaştırıldı. Çok sayıda işçi ile yapılan sohbetlerde sendikaların işçilerin öz örgütleri olması gerektiği, bunun ise işçilerin fabrika komitelerinde örgütlenmesi ve bütün karar süreçlerine katılması ile mümkün olacağı anlatıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir - Bursa - Ümraniye - GOZ

DEV TEKSTİL'in kuruluş süreci tamamlandı

Devrimci sınıf sendikacılığı çizgisinde faaliyetlerini sürdüren Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası'nın yasal kuruluş süreci tamamlandı. Tekstil işçileri DEV TEKSTİL'e bundan sonra internet üzerinden de üye olabilecekler.

5 No'lu dokuma, hazır giyim ve deri işkolundaki DEV TEKSTİL'e, e-devlet şifresiyle de üye olunabilecek.

Sendikaya üye olmak isteyen işçiler, turkiye.gov.tr adresi üzerinden Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na (ÇSGB) girip 'İşçi Sendikaları Üyelik İşlemleri' bölümünü tıklayarak sendikaya üyeliklerini internet üzerinden yapabilecekler.

DEV TEKSTİL, bağlı bulunduğu işkolunun yanı sıra tüm işkollarından işçilerin örgütlenmesi ve mücadeleyi büyütmesi için kapılarını işçilere açıyor.

Sendika, tekstil işçilerine şu çağrışı yapıyor:

Kölece çalışma ve yaşam koşullarına karşı fiili-meşru mücadeleyi büyütelim!

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası'nın yasal kuruluş süreci tamamlandı. Sınıf sendikacılığı anlayışının terk edildiği, "işçi" sendikalarının patron sendikaları gibi işlediği bir dönemden geçiyoruz. Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası böylesi anlayışlara karşı işçi sınıfının mücadelesini büyütme için yola çıktı.

DEV TEKSTİL başta tekstil patronları, ihanetçi işbirlikçi sendikal anlayışlar olmak üzere işçi sınıfının bütün düşmanlarına karşı bir bayrak olarak yükselecektir. İşçi sendikalarının başına çöreklenmiş sendika ağalarına ve onların temsil ettiği anlayışlara karşı da amansız bir mücadele vermek DEV TEKSTİL'in görevlerinden

biridir. İşkolu farkı gözetmeksizin ulaşılan bütün işçilerin fabrika komiteleri/ meclisleri biçiminde örgütlenmesini sağlayarak kendi işkollarındaki sendikalara üye olmasını sağlamak için de hareket edecektir. Sendikaların başına çöreklenmiş bürokratları buralardan kovmak ve sendikaları gerçek sahipleri olan işçilere teslim etmek için böylesi bir bakışla hareket etmek elzemdir.

DEV TEKSTİL kuruluş ilkeleri bu sömürü düzenine sığmayan bir anlayışı temsil etmektedir. Şanlı Greif işgalinin yarattığı değerler üzerinden yükselen DEV TEKSTİL'in pusulası fiili-meşru mücadele anlayışıdır. Bunun ifadesi olan "devrimci sınıf sendikacılığı"dır. Bunun içindir ki aslanan fabrikalarda işçilerin öz iradesine dayanan örgütsel zeminler yaratmaktır. DEV TEKSTİL de bu amacın bir aracı olacaktır. Bu anlayışla hareket etmeyi temel mücadele hedefi olarak önüne koymaktadır. Bu doğrultuda hareket ettiği için karşı karşıya kalacağı her türlü saldırıyı göğüsleme iradesi gösterecektir.

Bugün tekstil işçileri sendikal örgütlenme alanında patronlaşmış "işçi" sendikalarına muhtaç değildir. Artık DEV TEKSTİL var. Tekstil işçileri başta olmak üzere bütün işçi ve emekçileri DEV TEKSTİL'le ifade edilen mücadele anlayışını fabrikalarda ete-kemiğe büründürmeye, İşgal Grev Direniş silahını sermayeye karşı daha güçlü doğrultmaya davet ediyoruz.

Yaşasın işçilerin birliği!

İşgal, grev, direniş!

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası (DEV TEKSTİL)

4 Mart 2015

GOP'ta Greif belgeseli gösterimi

Greif işgalini anlatan 'İşgal 60 Uzun Gün' adlı belgeselin ilk gösterimi 1 Mart akşamı Gaziosmanpaşa'da Eğitim Sen İstanbul 4 No'lu Şube binasında gerçekleştirildi.

Gösterime başlanmadan önce söz alan BDSP temsilcisi, Greif işgali gibi işçi sınıfı mücadelesine değer katan mücadeleleri en geniş işçi ve emekçilere taşımının önemine vurgu yaparken Greif işgalinin sadece patrona karşı değil, sendikal bürokrasiye ve taşeron sistemine bir başkaldırı olduğunu belirtti. Yaklaşık bir buçuk saat süren belgesel ise katılımcılar tarafından ilgiyle izlendi.

"Belgesel fabrikalara taşınmalı"

Birçok fabrikadan işçilerin de katıldığı belgesel gösteriminin ardından söyleşi gerçekleştirildi. Belgesel gösterimine katılanlar belgesel üzerine değerlendirmelerde bulundular. Olumlu tepkilerin yansıdığı söyleşide '80 öncesi mücadele içerisinde yer alan eski bir işçi ise belgeseli izlerken çok duygulandığını ifade etti. Sol hareketin sınıfa yabancılaştığı böylesi dönemlerde Greif gibi işçi eyleminin yaşanmasının kendisini umutlandırdığını ve mutlu ettiğini söyleyen işçinin ardından başka bir işçi de "Belgeseli izledikten sonra çalıştığım işyerinde bir şeyleri değiştirebileceğimize olan inancım arttı" diye konuştu. Söyleşide birçok işçi de söz alarak görüşlerini ifade ettiler. Söz alan işçiler belgeseli ulaşılabilen herkese izlettirmek gerektiğini vurguladılar. Özellikle fabrikalara belgeseli taşıma ihtiyacı dile getirildi.

Yeni Greif'ler yaratma çağrısı

Greif işgalcilerinden Emel Özyön de söyleşi kısmında katılımcıların sorularını yanıtladı. İşgal sürecinde işçilerin nasıl değiştiğinden ve bilinçlendiğinden bahseden Özyön, işgalin kendilerinin dünyaya bakışını köklü olarak değiştirdiğine değindi. Söyleşi yeni Greif'ler yaratmanın gerekliliğine vurgu yapılarak sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Gaziosmanpaşa

Ümraniye'de fabrikalara sesleniş

Ümraniye'de İşçi Bülteni'nin son sayısı Dudullu Organize Sanayi Bölgesi'nde Çelik-İş'in örgütlü olduğu Gamak, Öz Gıda-İş'te örgütlü olan UNO, Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlü olan ABB'nin yanı sıra ENTES, Armsan ve Greif fabrikalarına ulaştırıldı. İMES C Kapısı'nda yapılan dağıtım sırasında işçiler kıdem tazminatının gaspına karşı mücadeleye çağrıldı. Faaliyet sırasında sefalet ücretleri ve kıdem tazminatı üzerine sohbet eilen işçilerin bu süreci merakla izledikleri gözlemlenirken, örgütlü mücadelenin önemi vurgulandı.

Ayrıca Divan direnişi de işçilere duyurularak, sınıf dayanışmasını büyütme çağrısı yükseltildi.

Yerel bültenlerde baharın devrimci çağrısı

Mersin'de hunharca katledilen Özgecan Aslan ve artan kadın cinayetleri, sermaye örgütleri ve AKP'nin kıdem tazminatı hakkını gasp etmeye yönelik planları, grev yasakları, işçi sınıfına yürünmesi gereken yolu gösteren Greif işgali ve 1 Mayıs'a uzanan süreçte devrimci baharı kucaklamanın ilk eşiği olan kızıl 8 Mart...

İşçi sınıfı ve emekçiler sınıfının devrimci baharına işte böylesi yoğun mücadele gündemlerinin bulunduğu bir süreçte adım atarken devrimci sınıf faaliyetinin yerellerdeki sesi olan yerel işçi bültenleri sınıfa, sınıfın mücadele gündemlerini yakın ediyor. Sermaye medyası ve düzenin kirli propagandası altındaki emekçilere adeta deniz feneri oluyor.

Devrimci baharı kucaklama çabasının nabızı bir kez daha yerel bültenlerde atıyor. Komünistlerin devrimci sınıf faaliyetindeki ısrarı ve pratiğine yaslanarak var olan yerel işçi bültenlerinin Şubat-Mart sayıları zengin içerikleriyle sanayi havzalarında, emekçi semtlerinde, fabrikalarda gerçek sahipleriyle yani işçi ve emekçilerle buluşuyor.

Ankara GREV'in sesi yankılanıyor

Ankara'da bir süre önce yayın hayatına başlayan, özgün içeriği ve tasarımıyla dikkat çeken yerel işçi bülteni GREV, yeni sayısında da dopdulu bir içerikle Ankaralı işçi ve emekçilerin karşısına çıkıyor. Mamak'ta, Sincan'da, Batıkent'te, Kızılay'da ve Ankara'nın dört bir köşesinde GREV'in sesi yankılanıyor.

Metal grevini ve grevin hemen ardından MESS-AKP eliyle uygulamaya konan grev yasağını 'Korkuyorlar' başlığıyla gören bültende sermaye sınıfı ve AKP'nin grev karşısındaki korkusu işleniyor.

Greif'in işgalci işçilerinin öncülüğünde kurulan DEV TEKSTİL'e hakim devrimci sınıf sendikacılığı çizgisi, sendikanın işleyiş ve ilkeleri 'İşgal fabrikasında doğan mücadele mevzisi' başlıklı yazıyla anlatılıyor. Emekçi kadınlara 8 Mart çağrısının taşındığı bültende 8 Mart'ın tarihsel ve sınıfsal arka planına dair bir yazı da göze çarpıyor.

GREV, işçilerin omuzlarında yükseliyor. Bültende, farklı sektörlerden (gıda, belediye vb.) işçilerin yazıları yer alırken yereldeki işçi eylemleri de bülten sayfalarına yansıtılıyor.

Bülten, tüm toplumu ve işçi sınıfını doğrudan kesen siyasal gündemlere de kayıtsız kalmıyor. Bültende, Mersin'de Özgecan Aslan'ın katledilmesi üzerinden kadın cinayetleri ve onu doğuran sisteme karşı mücadele çağrısı yükseltiliyor.

Metal işçilerinin sesi

Yıllardır metal işkolunun nabzını tutan Metal İşçileri Bülteni ise, son sayısında metalde grev yasağına karşı sektördeki işçilere 'Sınıfını bil safa gel' çağrısında bulunuyor.

Çeşitli fabrikalardan Türk Metal üyesi işçilerin yazılarının dikkat çektiği bültende, metalde grev yasağının ardından oluşan tablonun anlatımı işçilerle

birakılıyor. Bu bölümde, Gebze'den Kroman ve Sarkuysan fabrikalarından Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi işçilerin yazılarına yer veriliyor. Yanı sıra, sektörde yaşanan gelişmeler de bültende ele alınıyor.

İşçi Bülteni: Emekçi kadınların sesi

Ümraniye yereline seslenen İşçi Bülteni ise, kapak sayfasında kıdem tazminatının gaspı planlarına dikkat çekerek bölge işçilerini hak gaspları karşısında uyarma görevini yerine getiriyor. İşçi sınıfı mücadelesiyle kazanılmış bu hakkın gasp edilmesi durumunda doğacak tehlikelere ve hak kayıplarına işaret ediliyor.

Metalde grev yasağını sayfalarından teşhir eden bültende bölgede süren Divan Turizm direnişi de yer buluyor. Koç Holding'e ait işletmedeki direnişin talepleri ve gelişmeler aktarılıyor.

8 Şubat'ta İstanbul'da gerçekleştirilen 'Kavel'den Greif'e... İşgal Grev Direniş Gecesi' ve 1. yılında Greif işgali deneyimi ve dersleri de bülten sayfalarında işleniyor.

Bu bölümde ayrıca, Greif Direnişi'nin etkisi, bölgede kurulu Greif fabrikalarında taşerondan kadroya geçişler üzerinden işgal deneyimi irdeleniyor. Bülten, kadına yönelik şiddet, taciz, tecavüz ve kadın cinayetlerine karşı işçi-emekçi kadınların da sesi oluyor. Bu kapsamda, Özgecan Aslan da unutulmuyor. Bültende işlenen diğer bir temel gündem ise devrimci 8 Mart çağrısı. Bültende tüm emekçi kadınlar 8 Mart'ta alanlara çağrılıyor.

İşçilerin ellerinde yükseliyor

Gebze, Çayırova ve Tuzla'da bölge işçi sınıfına seslenen GREV, son sayısında kapağına metal grevini taşıyor. 'Birliğe, örgütlenmeye' çağıran GREV'de, diğer bültenlerde olduğu gibi kıdem tazminatının gaspı planları karşısında izlenmesi gereken mücadele hattı

ve planın içeriğine dair bilgilendirmede bulunuluyor. İşçi yazılarıyla gerçek işlevine kavuşan bültende bölgede süren mücadelelerin yanı sıra metal işçilerinin yazıları da dikkat çekiyor.

Diğer bültenlerde olduğu GREV de Özgecan'ın katledilmesini ve onun ölümü üzerinden kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetlerini unutmuyor. Hesap sorma çağrısını yükseltiyor.

Esenyurt İşçi Bülteni

Esenyurt yereline seslenen Esenyurt İşçi Bülteni ise, son sayısında 'Taşeron köleliğine, sefalet ücretlerine, grev yasaklarına karşı işgal, grev, direniş' çağrısı yapıyor.

İşçi yazılarının dikkat çektiği bültende 'iç güvenlik paketi' adı altındaki sıkıyönetim yasağının içeriğine dair bilgilendirmede bulunulması sadece ilerici ve devrimci güçleri değil hakkını arayan her kesimi hedef alan bu yasaya karşı mücadele çağrısını yükseltiyor. Greif işgalinin 1. yıldönümü ve devrimci 8 Mart çağrısı da bültenin temel gündem başlıkları arasında.

Bakırçay Havzası İşçi Gündemi

Metalde grev yasağı, buna karşı komiteleşmenin önemi, grevin bölgeye yansımaları İşçi Gündemi'nin temel konu başlıklarını oluşturuyor. Bülten, bölgedeki demir çelik fabrikalarında yaşanan sömürü ve köleliği çıplak biçimde ortaya koyarken bu köleliği ise işçilerin kaleminden çıkan yazılarla çarpıcı biçimde anlatıyor.

Türk Metal üyesi işçilerin kaleme aldığı yazıların yanı sıra bültende Aliğa'ya getirilmesi nedeniyle büyük tepki çeken radyasyonlu Kuito'nun çevre ve insan sağlığına etkisi geniş biçimde işleniyor.

Kıdem tazminatının gasp planları ve Özgecan'ın katledilmesi de bülten sayfalarında işleniyor.

Kafkas Şeker'de kıyım ve direniş!

Bursa'da ağırlıkla kestane şekeri üreten Kafkas Şeker'de çalışırken Tek Gıda-İş Sendikası'na üye olan onlarca işçi işten atıldı.

Kafkas işçileri, işten atma saldırılarının ardından gerçekleştirdikleri eylemlerle mücadele kararlılıklarını ortaya koydular.

İşçi kıyımı 27 Şubat'ta 2 işçinin işten atılmasıyla başlarken sonraki gün (28 Şubat) bir işçinin daha işten atılması öfkeyi büyüttü. İşten atmaların devam etmesi üzerine işçiler iş durdurdu.

Kafkas'ın Hürriyet Soğukkuşu'daki imalathanesinde çalışan işçiler işi durdururken Alaaddinbey'deki fabrikada çalışan ve tatilde olan işçiler de fabrika önünde toplandılar. Mesai saatinin dolmasının ardından içerideki işçiler topluca dışarı çıktılar. Patronun oğlu, eylem sırasında işçilere yönelik hakarete bulunması nedeniyle yuhalandı. Eyleme Süttaş ve Nestle direnişçilerinin yanısıra Metal İşçileri Birliği de destek verdi.

Üretim durdu, gün boyu eylem

İşten atma saldırısının, 2 Mart'ta üretim müdürü Yılmaz Tekin'in işten atılarak sürmesi üzerine işçiler gün boyu eylemdeydi. Alaattinbey'deki fabrikada işçiler işten atılan arkadaşları için üretimi durdururken Hürriyet'teki imalathanede çalışan işçiler ise vizite olarak işbaşı yapmadılar. Kafkas pastanelerinin rafları boşalırken işçiler kararlılıklarını dile getirdiler.

Rekorlar Kitabı'na giren dünyanın en büyük pastasının Yılmaz Tekin öncülüğünde Heykel'de yapılması nedeniyle burada eylem yapan işçilere direnişteki Süttaş ve Nestle işçileri de destek verdi. Türk-İş'e bağlı sendikaların başkanlarının da katıldığı eylemde Kafkas Pastanesi önüne yüründü.

Hürriyet'teki pasta, kuru pasta, baklava ve hamur işlerinin yapıldığı imalathane önüne giden işçilere, TMMOB üyesi mühendisler ve Nilüfer Kent Konseyi de destek verdi. İşçilerin sonraki eyleminin durağı ise fabrikanın önü oldu. Alaattinbey'deki fabrikanın önüne giden işçiler, İzmir yolu üzerindeki Kafkas Pastanesi'nin olduğu alanın önünde servisten inerek fabrikaya yürüdüler. Alaattinbey'deki işçiler gün boyunca üretim yapmadılar. Sendikalı olmayan 10 kadar işçi dışında diğer işçiler üretmedikleri için patronun tehdit ve tacizlerine maruz kaldılar. Noter getirerek çalışmayan işçileri tespit eden Kafkas patronu işçilere öğle yemeği de vermedi. Hatta tuvaleti kullanmamalarını istedi.

Hürriyet'ten gelen işçiler mesai saati bitene kadar fabrika önünde beklediler. Burada sloganlarla kararlılıklarını dile getiren işçiler halaylar çektiler, oyun havası oynadılar.

İBD'den dayanışma çalışması

Bursa'da çalışmalarını yeni açılan mekanında sürdüren İşçilerin Birliği Derneği (İBD), hakları için direnen Tek Gıda-İş Sendikası üyesi Kafkas işçileriyle dayanışmayı yükseltiyor.

Dernek çalışanları hem Kafkas'ta yaşananları anlatıyor hem de Bursalı işçi ve emekçileri hak

Paydos saatini beklerken yeni işten atma haberleri geldi. Aralarında üretim müdürü ve gıda mühendislerinin de olduğu 4 kişi daha işten atıldı. Gıda mühendisi Zerrin Tanış dışarı çıktığında işten atılan diğer mühendislerle kucaklaşması duygulu anların yaşanmasına neden oldu. Mesai saatinin bitmesinin ardından işçiler sloganlarla kapının önüne geldiler. Hürriyet'ten gelen işçiler karşılıklı sloganlarla kararlılıklarını haykırdılar. İşçiler daha sonra tekrar İzmir yolu üzerindeki Kafkas Pastanesi önüne yürüyüş düzenlediler.

Kıyım ve direniş sürüyor

3 Mart günü ise büyük bir kıyım daha yaşandı. Arkadaşlarının işten atılması üzerine imalat bölümünde direnişe geçen 46 işçi işten atıldı. Bütün işçilerin işten atıldığı Hürriyet Mahallesi'ndeki imalathanede ve Alaaddinbey'deki fabrikada üretim yapılmadı. İşçiler topluca Hürriyet'teki imalathane önünde saatler süren bir protesto eylemi yaptılar. Burada işçilere hitap eden öncü işçilerden Gökhan Koca, patronun işçileri atarken hiçbir hukuk tanımadığını, umutsuz girişimlere başvurduğunu anlattı. İşçiler alkış, slogan ve oyun havalarıyla imalathane önünde bekleyişlerini sürdürürken polisin müdahalesi geldi. Emrivaki bir üslupla işçileri uzak bir noktaya gitmeleri için uyarı polis şefleri karşısında işçiler, kapının önünde bir koridor açarken alandan uzaklaşmadılar. Tek Gıda-İş Örgütlenme Uzmanı Suat Karlıkaya, patronun ateşle oynadığını belirtti. Karlıkaya, Süttaş ve Yörsan'ı hatırlattı, bu mücadelede kaybedenin Kafkas patronu olduğunu söyledi. Eyleme Tek Gıda-İş genel merkez yöneticileri dışında İşçilerin Birliği Derneği ve Gıda Mühendisleri Odası katılım gösterdi.

Kafkas patronu 4 Mart gününe de işçi kıyımıyla başladı. Alaaddinbey fabrikasından çoğunluğu usta 10 işçi işten atıldı. "Yasadışı grev" ve "arkadaşlarını kışkırtmak" gerekçeleriyle kıyım yapan Kafkas patronu işçileri tazminatsız işten attı.

Kazanımın yolu birlikten geçiyor

Kafkas işçileri geçtiğimiz aylarda Tek Gıda-İş Sendikası'nda örgütlenmiş, geçtiğimiz günlerde de yetki alınmıştı. Ancak yetkinin alınmasının ardından itiraz davası açan patron işçiler üzerindeki baskıları da arttırdı. Son olarak da işçi kıyımına başvurdu.

Yüzde 90'lara yaklaşan oranda sendikalaşan işçiler kazanmanın birlikten geçtiğini biliyorlar. Bu nedenle de geri adım atmamakta kararlılar.

Yiyen Kafkas'ın ürünlerini tüketmemeye çağırıyor. Bu kapsamda hazırlanan afişler Bursa'da kent merkezinde pek çok noktaya asıldı.

Derneğin açılışıyla birlikte Bursalı işçilerin artık mücadelelerinde yalnız kalmayacaklarını ifade eden dernek çalışanları, önümüzdeki günlerde dayanışma çalışmalarını yoğunlaştıracaklarını bildiriyorlar.

Kızıl Bayrak / Bursa

Divan işçileri mücadeleyi sürdürüyor

DiSK/Gıda-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan ve Taşdelen'deki fabrika önünde direnişe geçen Divan Turizm işçileri hafta boyunca gerçekleştirdikleri eylemlerle Koç Holding'in sendika düşmanlığını protesto ettiler. Direniş ise 3. haftasına girdi.

Direniş alanında bekleyen işçilere dayanışma ziyaretleri gün geçtikçe artıyor. Kristal-İş Sendikası'nda örgütlü Yapı Merkezi işçileri 28 Şubat günü direnişçilere dayanışma ziyareti gerçekleştirdi.

Divan Otel önünde eylem

Divan işçileri 1 Mart'ta Taksim'deki Divan Otel önünde eylemdeydi. TRT Radyosu önünde toplanan işçilere Ülker direnişçileri, Dev Turizm-İş üyeleri, Dora Otel direnişçileri, EMEP, DİP, ÜİD-DER de destek verdi.

Yürüyüş sırasında teşhir konuşmaları yapılırken eylemi takip eden Akit gibi gerici basın organlarına Gıda-İş üyeleri tepki gösterdi. İşçiler, Koç'a karşı oldukları için eylemi takip eden yandaş basının Ülker direnişini sansürlemesini protesto etti.

Divan Otel önünde yoğun çevik kuvvet ve sivil polis ablukası altında açıklama gerçekleştirildi. Otel önünde Divan Turizm işçileri adına açıklamayı Gıda-İş Sendikası Genel Sekreteri Seyit Aslan okudu.

Koç'a rahat yok!

4 Mart'ta Divan Pastaneleri'nin Ümraniye'deki şubesi önünde eylem gerçekleştirildi. Divan Pastanesi'nin arka sokağında buluşan işçiler ara sokaklardan caddeye çıktılar ve pastanenin önüne geçtiler.

Namet'te direniş sürüyor

Gebze'de kurulu Namet'te Tek Gıda-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan işçiler mücadeleye devam ediyor.

Namet'te sendikaya üyelikler devam ederken atılan işçiler 2 Mart sabahı işe giriş saatinde yaptıkları eylemle kararlılıklarını bir kez daha gösterdiler. Fabrika önüne yürüyen işçiler ile polis arasında kısa süreli bir gerginlik yaşandı.

Gerginliğin ardından işe gelen işçilere dönük konuşmalar yapıldı. İçeride yapılan baskıların mücadeleyi engellemeyeceği, fabrikaya sendikanın gireceği, umutsuzluğa kapılmamak gerektiğini vurgulayan konuşmalar yapıldı. Konuşmalarda Namet patronunun "Benim arkamda Bakanlar var. AKP hükümeti var. Burada Namet yasaları geçer" dediği de belirtildi.

İşçilerin yaptığı eylemden rahatsızlık duyan Namet

Sendikaya üye oldukları için işten atıldıklarını vurgulayan işçiler, insanca çalışma ve yaşam koşulları için direndiklerini, sendikalı olarak işe başlamak istediklerini vurguladılar.

Divan Pastanesi'nin önüne gelindiğinde ise işçiler içerideki müşterilere ve yöneticilere seslendiler. Divan Pastaneleri'nin 10-20 yıllık ustalarının bugün dışarıda soğuğa, yağmura, kara rağmen direndiklerini ve işe dönene kadar mücadelelerine devam edeceklerini vurguladılar. İçerideki müşterilerden bir kısmı alkışlar eşliğinde pastaneden ayrıldılar. Pastane önünde Ali Koç'un "çocuklarımla geleceğinden emin değilim" sözlerine atıfta bulunarak, Koç Holding'in 52 işçinin çocukları için kaygı duyup duymadığı soruldu. Hamile kadınları gece geç saatlere kadar mesaiye zorlamanın, işçilere bağırmanın insanlık olmadığı vurgulanarak işletmenin müdürleri teşhir edildi.

Divan Pastanesi önündeki eylemin ardından Divan'ın üretim yaptığı Starbucks önüne geçildi. İşçiler "Yediğiniz kek ve pastaların ustaları bizleriz, işimizi geri istiyoruz. Bu yiyeceklerin paketlerini artık memurlar yapıyor. Direnişimize destek olun" çağrısında bulundular.

Divan işçileri için dayanışma

Divan işçileri için İşçilerin Birliği Derneği işçi ve emekçilere dayanışma çağrısında bulundu. Direnen işçilerin sesini fabrikalara ulaştıran sınıf devrimcileri ayrıca "Direnen Divan Turizm AŞ. işçileri yalnız değildir; sınıf dayanışmasını büyütelim!" şiarlı ve İşçilerin Birliği Derneği imzalı afişleri merkezi noktalara astı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Kartal Adliyesi'nde taşeron işçileri direnişte

'Dünyanın en büyük adliyesi' olarak nitelendirilen İstanbul Kartal'daki Anadolu Adliyesi'nde çay ocaklarında çalışan taşeron işçileri keyfi biçimde işten atıldı. İşten atılan taşeron işçileri adliye önünde 2 Mart'ta direnişe geçti.

Bu sürecin ardından MFS isimli taşeron şirketin yerine yeni bir taşeron şirket geldi. Yeni taşeron şirket ise işçileri keyfi gerekçelerle işten çıkardı.

Farklı zamanlarda tek tek işten çıkarılan taşeron işçilerinin bir kısmı sabah saatlerinden itibaren "Adalet sarayında adaletsizlik", "İşimizi geri istiyoruz" yazılı dövizlerle beklemeye başladı.

3 Mart sabahı Büro Emekçileri Sendikası üyeleri, işten atma saldırısını ve direnişi duyuran, adliye emekçilerine de boykot çağrısı yapan bildirimlerin dağıtımını işçilerle birlikte gerçekleştirdi.

Öğle saatlerinde ise BES, Kartal Hukukçular Derneği, ÇHD, Yargıçlar Sendikası ve Yargıçlar ve Savcılar Birliği tarafından basın açıklaması gerçekleştirildi.

Yargıçlar ve Savcılar Sendikası, Kartal Hukukçular Derneği, Çağdaş Hukukçular Derneği adına da konuşmalar yapıldı. Son olarak ise Büro Emekçileri Sendikası adına basın metni okundu ve hâkimler, avukatlar, tüm yargı emekçileri ve adliyeye gelen emekçiler boykota çağrıldı.

Emekçi Kadın Komisyonları da "Kadın erkek el ele mücadeleye!" ve "Adliyede direniş kazanacak!" şiarlı dövizleriyle eyleme katıldı.

MFS temsilcilik Turizm Gıda Müzik ve Prodüksiyon San.Tic. Ltd. Şti. bünyesinde yemekhane, kafeterya, çay ocaklarında çalışan taşeron işçileri geçtiğimiz yılın Ekim ayında maaşlarının ödenmemesi nedeniyle iş bırakmıştı. İşçiler direnişlerinde kazanıma ulaşmışlardı.

Kızıl Bayrak / Kartal

Somalı madencilerden eylem

Soma'daki işçi katliamının ardından işsiz kalan madenciler hala tazminatlarını alamadılar.

Tazminatları ödenmeyen madenciler, Atatürk Caddesi üzerinden, katledilen madencilerin isimlerinin yer aldığı pankart ve taleplerinin yer aldığı dövizlerle Ege Linyitleri İşletmesi Müessesesi Müdürlüğü (ELİ) önüne 4 Mart günü yürüyüş gerçekleştirdi.

"Sadaka değil hakkımızı istiyoruz!" sloganıyla yürüyen işçiler, ELİ Müessesesi Müdürü Hakkı Duran ile görüşmek istedi. İşçiler görüşme taleplerine yanıt alamadıkları için ELİ önünde oturma eylemi yaptı.

Kızıl Bayrak / Gebze

Kadın sosyalizmi

Özel mülk edinmenin ve sınıfların ortaya çıkışıyla başlayan kadının cins olarak ezilmişliği, günümüz kapitalist toplumunda kadının çifte sömürsüyle yepyeni boyutlar kazanmıştır. Kapitalist gelişmenin ihtiyaçları kadını ucuz işgücü olarak toplumsal üretime çekerken, tüm ev işlerinin kadınların omuzlarına yüklenmesi sürmüştür.

Kadının özgürleşmesi, onun cinsel ezilmişliğine ve sınıfsal sömürsüne kaynaklık eden toplumsal koşulların ortadan kaldırılmasıyla sağlanabilir. Bu da toplumun ezen ve ezilen olarak sınıflara bölünmesine yol açan özel mülkiyetin ortadan kaldırılmasıyla mümkündür. Özel mülkiyet düzeni ile birlikte onun köleleştirici bağları son bulmadan, bu uğurda kararlı bir mücadele verilmeden gerçek özgürlüğün yolu açılmaz.

Özel mülkiyet düzeninin son bulması kadın sorununun çözümünün temel koşulu olmakla birlikte, kadının özgürleşmesini kolaylaştıracak bir dizi önlem alınması gerekmektedir. Kadının toplumsal üretime katılabilmesi, ev köleliğine neden olan çocuk bakımı ve ev işlerinin toplumsal hizmet kapsamına alınması, hasta ve yaşlı bakımının toplumsal kurumsallaşmalar yoluyla çözülmesi, kadının özgürleşmesinin ilk adımlarını oluşturmaktadır.

Tüm zenginliklerin mülk ve servet olarak kapitalistlerin elinde biriktiği mevcut düzende bütün bu önlemlerin alınması mümkün değildir. Zorlu mücadelelerle kısmi olarak elde edilebilmekte ve en gelişmiş kapitalist ülkelerde bile ilk fırsatta gaspedilmektedir.

İnsanlık tarihinde kadının ikinci konuma itilerek köleleştirilebilmesinin gerisinde kadının üretimdeki yerini kaybetmesi vardır. Kapitalizm kadını ucuz işgücü olarak toplumsal üretime çekerek özgürleşmesinin önkoşullarını yaratmıştır. Fakat kadına özgürlük getirmek bir yana, kölelik zincirlerine yeni halkalar eklemiş, onu çifte sömürsüyle yüzyüze bırakmıştır. Çocuk bakımı ve ev işlerinin toplumsal hizmet alanına alınarak kamu fonlarından karşılanması kârlı olmadığı için, tüm bu işler kadının ücretsiz emeği üzerinden bedavaya getirilmekte, bu yolla da muazzam karlar elde edilmektedir.

Dolayısıyla, kadının özgürleşmesinin önünün açılması ancak özel mülkiyet düzeninin ortadan kaldırılmasıyla, böylece tüm zenginliklerin toplumun hizmetine sunulmasıyla, kadının özgürleşmesini kolaylaştıracak toplumsal kurumlaşmaların hayata geçirilmesiyle mümkündür.

Kadının özgürleşmesinin önkoşulları nelerdir?

1- Kadın üretime ve sosyal-kültürel yaşama engelsizce katılmalıdır!

Kadının özgürleşebilmesi, daha önce de

vurguladığımız gibi, öncelikle toplumsal üretime katılmasından geçmektedir. Kadının üretime katılması, ev yaşamının tüketici kapalılığından, tekdüzelikten kurtularak toplumsal ve siyasal yaşama katılabilmesini ve özgüven kazanmasını kolaylaştırır.

Ancak, doğası gereği sürekli işsizlik üreten kapitalizm ancak ihtiyaç duyduğu dönemlerde kadını ucuz işgücü olarak üretim alanına çekmekte ve çifte sömürsüyü dayatmaktadır. Tırmanan işsizlik koşullarında ise kadın yeniden dört duvar arasına gönderilmektedir. Bunun için kadının eve kapanmasını olumlayan binlerce yıllık ataerkil ideoloji ve kültür yaşatılmakta, böylece kadın toplumsal, siyasal ve kültürel yaşamın dışına itilmektedir.

2- Ev işleri toplumsal kurumlaşmalar yoluyla çözümlenmelidir!

Mutfak işlerinden başlayarak bir dizi bakım, onarım, temizlik işlerini kapsayan ev işleri kadını eve bağlı kılmakta, bütün enerjisini almaktadır. Çalışıyor olsa bile üstlenmek zorunda kaldığı bu ağır yük, kadının kendisini zihinsel, kültürel ve sosyal açıdan geliştirmesini imkansız hale getirmektedir.

Ev işlerinin özel iş olmaktan çıkarılarak toplumsal kurumlaşmalar yoluyla en aza indirilmesi kadının özgürleşmesinin önkoşullarından biridir. Ortak mutfaklar, yemekhaneler, çamaşırhaneler, dikimevleri, onarım atölyeleri gibi ortak araç ve kullanım yerleriyle, hem ayrı ayrı ev aletlerine gerek kalmaz hem de ev işlerine harcanan enerji ve zamandan tasarruf edilir. İşlerin kolektif tarzda yerine getirilmesi insanlar arasında kardeşçe sosyal-kültürel ilişkilerin gelişmesini sağlar.

Fakat kapitalizm ev işlerini kolektif olarak çözmek yerine, bu işlerin kadınların ücretsiz emeği üzerinden yerine getirilmesini dayatmakta, ihtiyaç duyulan ev aletlerini her eve pazarlayarak da toplumsal planda büyük bir israfa neden olmaktadır.

3- Çocuk bakımı toplumsal bir sorumluluk olmalıdır!

Ev işlerinin yanı sıra çocuk bakımının ağır yükü de kadının omuzlarındadır. Çocuk bakımı çoğu durumda kadını üretime katılmaktan alıkoymakta, böylece sosyal, kültürel ve politik yaşama katılımını engellemektedir. Bu nedenle, çocuk bakımının toplumsal bir sorumluluk olarak kabul edilmesi ve kolektif kurumlaşmalar yoluyla çözülmesi, kadının özgürleşmesinin önkoşullarından bir diğeridir.

Çocuğun bakımı ve yetiştirilmesinde tüm toplumun sorumluluk üstlenmesi, kreşler, anaokulları, çocuk yuvaları, çocuk sarayları vb. kurumlaşmaların gerçekleştirilmesi ve giderlerinin ortak fonlardan karşılanması gerekir. Böylece çocuk bakımı kadını eve bağlayan bir faktör olmaktan çıkar.

Eğitim ve sağlık gibi temel hizmet alanlarını dahi özelleştirerek kârlı sektörler haline getiren sermaye devleti, bu tür toplumsal kurumsallaşmalar için devlet bütçesinden kaynak ayırmaz. Kapitalizmde çocuk bakımı her ailenin kendi özel sorunu sayılır ve kadın üzerinden ücretsiz bir şekilde yerine getirilmesi istenir. Bunun için de kadını iş yaşamından kopartan, eve kapatılmasını meşrulaştıran ataerkil ideoloji ve kültür sürekli olarak beslenir.

4- Yaşlı ve hasta bakımı toplumsal hizmet kapsamına alınmalıdır!

Kapitalizmde çocuk bakımı gibi yaşlı ve hasta bakımı da büyük ölçüde kadının üzerine yıkılmakta, kadın bu nedenle de eve hapsolmektedir. Özel bakıma ihtiyaç duyan hasta ve yaşlılar için ücretsiz sağlık kurumları ile nitelikli bakım evlerinin açılması kapitalizmin kâra dayalı karakteri nedeniyle mümkün değildir. Yaşlı ve engelli bakımı için çok sınırlı bir kaynak ayrıldığı için uzmanlaşmaya dayalı bir bakım ve müdahale gerçekleştirilememekte, böylece kadını eve bağlayan zincir daha da kalınlaşmaktadır.

me özgürleşir!

5- Ataerkil ideoloji ve kültüre karşı sistematik mücadele

Kadının özgürleşmesinin önündeki bir başka temel önemde engel, ataerkil ideoloji ve kültürdür. Ataerkil ideoloji, kültür ve dinsel gerici kadının toplumda ikinci cins konumunun ve köleliğinin sürmesini sağlamaktadır.

Kapitalizmin sınıfsal egemeni burjuvazi ataerkil kültür ve ideolojiyi çıkarları gereği ayakta tutmakta, her yolla beslemektedir. Böylece kadının aile içi köleliği kutsanmakta ve güçlendirilmektedir. Savaş ve ekonomik genişleme dönemleri gibi kapitalizmin ucuz işgücüne ihtiyaç duyduğu dönemlerde kadının üretime katılması teşvik edilmektedir. İşsizliğin kitleselleştiği kriz dönemlerinde ise "aile yuvasının önemi", "kutsal annelik" vb. hatırlanmakta, ataerkil kültür ve ideoloji topluma pompalanmaktadır.

Sonuç olarak, kadının özgürleşmesi, tüm üretici yaşam etkinliklerine etkin bir biçimde katılabilmesiyle mümkündür. Bunun için de ev işleri ve çocuk bakımının toplumsal bir sorumluluk sayılarak toplumsal kurumlaşmalar yoluyla çözülmesi, binlerce yıllık ataerkil ideoloji ve kültüre, kadın-erkek eşitsizliğini meşrulaştıran ve kadını ikinci sınıf insan sayan her türden düşünce ve inanca, gelenek ve göreneğe, alışkanlık ve davranışa karşı sistematik bir mücadele yürütülmesi gerekmektedir.

Kadının kurtuluşu devrim ve sosyalizmle mümkündür

Kapitalizmin bugünkü gelişmişlik düzeyinde ev işleri ve çocuk bakımının toplumsal kurumlaşmalar yoluyla çözülmesinin tüm maddi-tekni koşulları olmasına rağmen, daha çok kâra ve özel mülkiyete dayalı niteliğinden dolayı bu olanaklı değildir. Tüm toplumsal zenginlikler özel mülk ve servet olarak bir avuç kapitalistin elinde toplandığı için, onu toplumun genel ihtiyaçları, dolayısıyla kadının sırtına yıkılan işlerin çözümü için kullanmak mümkün olmaz. Dolayısıyla sorunun köklü ve kalıcı çözümü toplumsal ilişkilerinin köklü bir dönüşümüyle, yani toplumsal bir devrimle olanaklıdır.

Bu gerçeklik elbette kadın sorununun çözümünün toplumsal devrim sonrasına ertelendiği anlamına gelmez. Mevcut düzen koşullarında, tüm diğer toplumsal sorunlarda olduğu gibi, kadının hakları ve özgürlüğü için yükseltilecek mücadele de büyük bir önem taşır. Kalıcı ve kesin çözüme ancak toplumsal bir devrimle ulaşılabileceği bakışıyla, bu hedefe tabi bir biçimde tüm demokratik talepler uğruna kararlı bir mücadele verilmek durumundadır. Hakları ve özgürlükleri için mücadeleye atılan kadın, bu

mücadeleler içinde gelişip özgürleşmenin yolunu açmakla kalmayacak, bu düzen sınırları içinde elde edeceği kazanımların sınırlarını da görme imkanını bulacaktır. Ve kadının bu mücadeleler içinde ileriye çıkması ve erkek işçi-emeççi kardeşleriyle ortak bir kavgaya yönelmesi, kadın-erkek eşitliğinin temellerinin bugünden atılmasını sağlayacaktır.

Sosyalist Ekim Devrimi kadının özgürleşmesinin maddi koşullarını yarattı

Sosyalist Ekim Devrimi, binlerce yıldır süren erkeğin kadın üzerindeki egemenliğinin temellerini ekonomik, toplumsal ve hukuksal alanlarda adım adım yok etmenin, kadın ile erkeğin toplumsal yaşamın tüm alanlarında eşitliğini sağlamanın maddi koşullarını yaratmıştır.

Sovyet düzeninde daha ilk adımda kadınlara, ekonomik, siyasal, kültürel, yönetsel vb. tüm alanlarda erkeklerle eşit haklar verildi. Kadınlar iş, evlilik, kürtaj vb. alanlarda daha önce hiçbir kapitalist ülkede görülmemiş haklara sahip oldular.

* 1918'de kabul edilen ilk Sovyet Anayasası ile kadınlar politik hak eşitliğine, seçme ve seçilme hakkına kavuştular.

* 1926'da çıkartılan yasayla resmi nikâhlı ve nikâhsız birliktelikler eşit sayıldı. Evlilik kadın ve erkeğin gönüllü birliği haline getirildi. Evlilik içi ve dışı çocuk ayrımı kaldırıldı. Miras hakkı feshedildi.

Kadının toplumsal ve siyasal yaşama katılımının öndeki hukuksal engeller aşılırken, gelenekler, görenekler ve değer yargılarına karşı da kararlı bir mücadele yürütüldü. Ev içi sorumluluklar kadınların üzerinden alınarak ve kadınlara eşit siyasal haklar tanınarak, devlet yönetimine katılmaları doğrultusunda önemli adımlar atıldı.

* Kadının üretime ve toplumsal faaliyete katılması için çocuk bakımı ve eğitimin toplumsallaştırılmasında

önemli adımlar atıldı. Kreşler ve çocuk yuvaları, tüm gün süren okullar, hafta sonu ve okul sonraları için çocuk kulüpleri, boş zamanların spor ve kültürel faaliyetlerle geçirilebileceği merkezler, yaz kampları, yatılı anaokulları ve kreşler açıldı. Kırsal kesimlerde hasat zamanı açılan sezonluk kreşler ve çocuk yuvaları ile, kadınların toplumsal üretime çekilmesinin maddi koşulları yaratıldı.

* Kadını köleleştiren ev işlerinin toplumsallaştırılmasında önemli bir mesafe alındı. Ortak mutfaklar, çamaşırhaneler, dikimevleri, onarım atölyeleri açıldı.

* Ekim Devrimi'yle dünya tarihinde ilk defa "eşit işe eşit ücret" ilkesi ilan edildi. Yalnızca erkeklerin çalıştırıldığı bazı iş alanları kadınlara açıldı ve kadının mesleki eğitim düzeyi yükseltildi. Yasal düzenlemelerle kadına tanınan "çalışma hakkı" ve "eşit işe eşit ücret" ilkesi, kalifiye olmayan kadın emeğinin mesleki eğitimlerle geliştirilmesiyle pratikte de gerçekleşmiş oldu. Kadının mesleki eğitimi ve kültürel düzeyinin yükseltilmesi doğrultusunda sistematik bir çaba harcandı.

* Başta fuhuş olmak üzere kadının metalaştırılmasına karşı etkili bir mücadele verildi.

* Çıkarılan kanunlarla sağlıklı çalışma ortamı güvence altına alındı. Anne sağlığı için özel düzenlemeler yapıldı. Gebe kadınlar sağlıklarına zarar vermeyen hafif işlerde çalıştırılırken, gece çalışması ve fazla mesai yasaklandı. Özel dinlenme ve emzirme odaları yapıldı. Yemek saatleri dışında aralıklarla 3.5 saatlik emzirme izni verildi. Devlet sigorta fonu tarafından işçi kadınlara bebek giyeceği ve maması almaları için doğum ödeneği ayrıldı. Doğum izni boyunca ücretleri tam olarak ödendi. Gebelik izni, doğumdan sonra hiçbir güçlüklerle karşılaşmadan işe geri dönme gibi uygulamalarla kadınlara her türlü kolaylık sağlandı.

Kürtajın yasalastiği ilk ülke de Sovyetler Birliği oldu ve hastanelerde ücretsiz yapılması sağlandı.

Özgecan eylemleri ışığında 8 Mart...

S. Soysal

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü yaklaşıyor. Kadın işçilerin sermaye sınıfına karşı verdiği mücadelenin ardından uluslararası işçi hareketi ve sosyalist hareket tarafından tüm dünyanın işçi, emekçi ve kadınlara armağan edilen bugünü, kadınlara yönelik her geçen gün artan saldırılarla karşıyoruz.

Güvencesiz çalışmanın temel bir kural haline getirilmesi, işçi simsarlığı ve köle pazarlarının bizzat kadın emeği üzerinden meşrulaştırılmaya çalışılması, toplumu ehlileştirme ve taraflaştırmanın bir yöntemi olarak kadınlar üzerinde aşağılık söylem ve politikaların geliştirilmesi, tüm bunlarla birlikte çürüten düzenin yarattığı çürüme ve yozlaşmanın sonucu olarak kadına yönelen şiddet gerçeği...

Özgecan Aslan'ın vahşice katledilmesi, toplum ölçeğinde bu sorunların kaynaklık ettiği büyük bir öfke yarattı. Kuşkusuz ki bu da birikimdi, Haziran Direnişi'nin ardından farklı gündemlerde kendini gösteren artçı patlamalardan sadece biriydi. Ağırlığı kadınlar olmak üzere, ülke çapında tüm toplumsal kesimlerin öfke ve tepkilerine yol açan bu gelişme, toplum ölçeğinde mayalanan tepki ve öfkenin yeni bir dışavurumu oldu.

Ancak bu eylemlere herkes kendi cephesinden yanıt verdi. Haziran Direnişi'nden bu yana toplumu taraflaştırmak ve karşıtlıkları körüklemek için hareket eden AKP iktidarı, bizzat yaşanan şiddetin suç ortağı iken, aynı zamanda bu vahşet örneklerinden -aynı düzeyde olmasa bile- her gün onlarca yaşanırken, toplumsal tepkinin gücünden kaynaklı ilk planda böylesi bir vahşeti kinamak zorunda kaldı. Öbür yandan da gerçekleşen eylemler ve kitlesel tepkiler karşısında kitleleri manipüle etmeye, eylemlere karşı düşmanlığı ve tepkiyi körüklemeye çalıştı.

Toplumun geniş kesimleri, bu vahşet karşısında büyük bir öfke ve tepki duyarken, yer yer "Kadınların Gezi'si" diye tanımlanacak şekilde, başta bu vahşi katliamın yaşandığı Mersin olmak üzere, ülkenin dört bir yanında eylemli tepkiler gelişti. Fabrikalardan okullara kadar kadının aşağılanmasına ve bunun kendini gösterdiği vahşi bir katliama karşı öfke dışa vurdu. Böylesi bir tepki, yer yer AKP'nin uygulamalarına, devletin, yargının ve bir bütün olarak düzen kurumlarının adaletsizliğine öfkeyle de birleşti.

Eylemli süreçlere devrimci müdahale ihtiyacı

Şu çok açık ki, toplumun bugüne kadar gerici değerler temelinde ayrımcılığın körüklenmesine karşı, eşitlik ve kardeşlik talebinin öne çıkmasının, bu açıdan siyasal bir bilinç dönüşümünün zeminleri ortaya çıkmasına rağmen, eylemli süreçlere devrimci bir önderliğin yön verememesi, bu bilinç dönüşümünün sınırladığı gibi, eylemlerin hem belli sınırlarda kalmasına yol açtı, hem de daha somut hedef ve istemlerle ileriye taşınmasını da sınırladı.

Böyle bir atmosferde, ilk tepki ve reflekslerin sergilenmesi açısından feministler ve kadın örgütleri anlamlı bir yer tutmakla birlikte, soruna bakıştaki

Sınıf devrimcileri, bugüne kadar olduğu gibi bu yıl da, sermayenin egemenliğine karşı, kadın inisiyatifi öne çıkaracak bir bakışla, 8 Mart'ı sınıfsal ve tarihsel özüne uygun kutlayacaklardır. Tek başlarına olsalar dahi, devrimci tutumun arkasında kararlılıkla duracaklar, işçi ve emekçilere, kadınlara bu bilinci taşıyacaklardır.

çarpıklıktan kaynaklı uğursuz rollerini oynamaya devam ettiler. Toplumun geniş kesimleri dahi, mevcut iktidara, devlete ve onun uygulamalarına karşı tepkiyi taşıırken, feministler ve kadın örgütleri, sorunu "erkek karşıtlığına", cinsiyet ayrımcılığına yöneltmeye çalıştılar. Ancak, gerek toplumdaki biriken öfke, gerekse de alanlara çıkan kitlenin heterojenliği karşısında, erkekleri yalıtmadılar/yalıtamadılar.

Aynı zamanda sınıf devrimcilerinin gelişen süreçlere müdahalesi de ayrı bir değerlendirmeyi gerekli kılmaktadır.

İşçi sınıfına, toplumsal bir sorun karşısında yaratılan duyarlılığı üzerinden (özellikle kimi fabrika içlerinde gerçekleşen tepkiler de bu açıdan bir fikir vermektedir) siyasal müdahalenin gerçekleştirilmesi, bunun etkili propagandaya dönüştürülmesi de bir gereklilikti.

Aynı zamanda Haziran Direnişi'nden bu yana, özel olarak vurgulandığı gibi, içinden geçtiğimiz tarihsel dönemde, daha güçlü toplumsal patlamalara gebe olan bir dönemde, propaganda değil, eylem örgütü olmak, kitleleri eyleme çağırarak, eyleme geçmiş kitlelere devrimci bir hedef ekseninde yön verebilmek büyük önem taşımaktadır. Daha büyük toplumsal patlamaların bir nüvesi olan, belli gündemler karşısında gerçekleşen kitle eylemleri, bugünden bunun ihtiyacını yakıcı bir şekilde hissettirmektedir.

Kuşkusuz ki, Özgecan'ın katledilmesiyle birlikte refleks tepkiler ve bağımsız eylemler gerçekleştirmek

önem taşımakla birlikte, kitleleri sokağa çağırarak, sokağa çıkan kitlelere devrimci bir yön ve müdahale gerçekleştirmek açısından zayıflık taşındığını söylemek mümkündür. Bunun bir yanında, Haziran'dan beri belli vesilelerle vurguladığımız gibi, gündemlere müdahalede "rutini aşan" bakışın halen kırılmaması yattığı gibi, bir yanında da, son süreçte özgülünde, çağrılarının bir kısmının kadın örgütleri tarafından yapılıyor olması, kadın örgütlerinin tutumları ve bu kadın örgütleriyle aramıza koyduğumuz mesafe yatmaktadır. Ancak bir dizi kentte kimi kadın örgütlerinin çağrısını gerçekleştirdiği (ya da çağrılarının kimler tarafından yapıldığı bile belli olmayan) eylemlere baktığımızda, eylemlerin kadın örgütlerinin örgütsel ve politik sınırlarını aşan bir şekilde gerçekleştiğini görmekteyiz. (Kadıköy'de 5 bin kişiyle gerçekleşen eylem ve katliamın ardından Mersin'de gerçekleşen tüm eylemler bunun en somut göstergeleridir). Dolayısıyla, bugün gerçekleşen kitle eylemlerine, bağımsız devrimci tutumumuzla, devrimci önderlik bilinciyle yaklaşabilmek durumundayız.

Bir diğer nokta ise gelişen eylemli süreçte bu tepkiyi daha ileriye taşımak için somut hedef ve istemler ortaya koyabilmek gerekiyor/gerekliyordu. Vahşete karşı duygusal tepkilerin ürünü olarak ortaya atılan, gericilerin dört elle sarıldığı hatta kıskırttığı idam tartışmalarının ötesinde, kadın örgütleri tarafından en belirgin olarak "haksız tahrik indiriminin kaldırılması"

ve kadın cinayetlerine karşı "ağırlaştırılmış müebbet" cezası gündeme getirildi. Bu vahşi katliamda katillere karşı büyük bir nefret olmakla birlikte, açık ki, düzenin yürütücüsü olan AKP iktidarına, yargı kurumlarına karşı tepki de açığa çıkmıştır. Bu süreçte, asıl olarak işçi ve emekçi kitlelerin, düzenden ve düzen kurumlarından kopuşunu gündemleştirmek, bu temelde talepleri ön plana çıkartmak gerekmektedir.

Böylesi bir tabloda 8 Mart'ın nasıl ele alınacağı daha bir önem taşımaktadır.

Sömürüye, şiddete, gericiliğe karşı direniş ve özgürlük çağrısı

8 Mart'ın ön günlerinde gerçekleşen bu vahşi katliam ve kitlesel öfke, emekçi kadınlar günü olan 8 Mart'ı daha bir önemli kılmaktadır.

Bilindiği gibi, işçi sınıfının can bedeli direnişleriyle kazanılan, sosyalist mücadelenin ürünü olan bu günün içeriği uzunca bir dönemdir boşaltılmaya çalışılmakta, sınıfsal ve tarihsel özünden kopararak "kadınlar günü"ne indirgenmektedir. Ülkemizde sol hareketin yaşadığı tasfiyeciliğin ve devrimden reformizme savrulmanın bir sonucu olarak ise 8 Mart, sınıflar üstü bir şekilde, cinsiyet ayrımcılığı temelinde ele alınmaktadır. Kürt hareketinin merkezinde durduğu

bu bakış, yıllar içinde tüm reformist solun, hatta reformizmin peşine takılan kimi omurgasız yapıların da temel eksenine haline gelmiştir. Örnek bir kadın inisiyatif olan Kobanê'deki direniş bile bu temelde ele alınabilmektedir.

İçinden geçtiğimiz dönemde başta kadın işçiler olmak üzere işçi sınıfına dönük topyekûn saldırılar, Ortadoğu'da emperyalistlerin saldırganlığı ve gericiyi kadınları hedefleyen saldırıları, en son Özgecan'ın katledilmesinde yaşandığı gibi sermaye sınıfının yürütücü gücü AKP'nin kadınları hedefleyen pervasız tutumları, her alanda birleşik mücadelenin önemini zorunlu kılmaktadır.

Sınıf devrimcileri, bugüne kadar olduğu gibi bu yıl da, sermayenin egemenliğine karşı, kadın inisiyatifini öne çıkaracak bir bakışla, 8 Mart'ı sınıfsal ve tarihsel özüne uygun kutlayacaklardır. Tek başlarına olsalar dahi, devrimci tutumun arkasında kararlılıkla duracaklar, işçi ve emekçilere, kadınlara bu bilinci taşıyacaklardır.

Aynı zamanda, önümüzdeki dönemde gelişebilecek kitle eylemlerinde, kadınıyla-erkeğiyle devrimci bir sınıf hareketi yaratmak, kitleleri düzenden koparmak, kitlelere devrimci temelde yön vermek biçiminde hareket etmek bir zorunluluk olarak karşımızda durmaktadır.

Özgecan eylemlerinin ortak mesajı:

"Bu daha başlangıç mücadeleye devam!"

8 Mart'a sayılı günler kala Özgecan'ın çığılı hala sokaklarda yankılanmaya devam ediyor. Her gün kadın cinayetlerinin, taciz ve tecavüzlerin yaşandığı, şiddetin "sıradanlaştığı" Türkiye'de kadın katliamlarına karşı bu şekilde sokaklarda kitlesel tepkilerin gösterilmesi oldukça anlamlıydı.

Haziran Direnişi ruhu devam ediyor!

Haziran Direnişi deneyimlerinin toplumsal mücadeleye katkısını bu eylemler vesilesiyle bir kez daha gördük. Sokağa hesap sorma bilinciyle çıkılması, ülkenin değişik yerlerinden Özgecan'ın ailesine taziye ziyaretlerinin yapılması gelişen toplumsal duyarlılığı ve dayanışmayı göstermektedir. Acıları ortak olanlar dayanışma bilinciyle hareket ettiler. Örneğin Özgecan gibi kadın cinayeti sonucu katledilenlerin ailelerinden ve de Haziran Direnişi'nde evlatlarını yitiren Ali İsmail'in, Abdullah Cömert'in aileleri ziyaretlerde bulundu. Bunun yanı sıra tanısa da tanımasa da, Mersin dışından da pek çok insanın taziye gelmiş olması Türkiye'de pek sık rastlanır bir durum değildir. Haziran Direnişi ruhu, Soma madenci katliamı vesilesiyle iş cinayetlerine karşı yapılan eylemlere yansımıştı. Gelişen duyarlılık ve dayanışma örneklerinin bir başka boyutta bu sefer kadın katliamları vesilesiyle ortaya çıktığını görüyoruz.

Kadın-erkek birleşik mücadele!

Diğer yandan kadın cinayetlerine karşı sadece kadınların değil erkeklerin de kitlesel bir şekilde sokağa çıkması bir diğer anlamlı noktadır. Bu, bir yanıyla da 8 Mart vesilesiyle tekrar karşımıza

çıkartılacak olan "erkeksiz" kadın mücadelesine gerçek yaşamdan verilmiş bir yanıtıdır. Kadın sorunu gibi toplumsal bir sorun kapsamında ortaya çıkan talepler mücadele içindeki kitlelerce ortak sahiplenilmiştir. Kadınıyla, erkeğiyle emekçiler kadın katliamlarına karşı sloganları hep birlikte haykırıştır. Her ne kadar Özgecan için yapılan çoğu eylemde feministler kadın-erkek birlikte yürünmesini engellemeye çalışsa da bu tutumları etkili olmamıştır.

Bir diğer anlamlı nokta ise sadece sokaklarda değil çalışma alanlarından da Özgecan şahsında kadın cinayetlerine, tecavüzlere karşı tepkilerin gösterilmesiydi. Cinayetin ardından işyerlerinde yapılan anmalar veya birçok fabrikada kadın-erkek işçilerin birlikte eylemleri kadın cinayeti gibi politik bir gündemin işçi sınıfı içerisinde de duyarlılık kazandığına işaret etti.

Bu açıdan anlamlı örnekler yaşandı. Eskişehir'de kurulu Renta Fabrikası'nda çalışan kadın ve erkek işçiler "Biz 'kadın ile erkeği eşit duruma getiremezsiniz, çünkü fitrata ters' diyenleri unutmadık" diyerek eylemdeydi. İstanbul Maltepe Belediyesi çalışanları, İzmir Büyükşehir Belediyesi'nde çalışan Tüm Bel-Sen üyeleri, Atatürk Havalimanı'nda çalışan KESK üyesi kamu emekçileri, Silivri Devlet Hastanesi çalışanları işyerlerinde eylemler yaptılar. Karşıyaka Belediyesi'ndeki emekçiler iş bırakma eylemi gerçekleştirdi. Eğitim-Sen, BES, SES, TTB ve İstanbul Tabip Odası üyeleri de bir dizi yerde eylem gerçekleştirdi. Muğla'nın Ortaca ilçesinde bir çiftlikte çalışan işçiler, nar budaması yaparken siyah elbiseler giyerek Özgecan'ın öldürülmesini protesto etti. Gebze'de ve Bursa'da Türk Metal üyesi kadın işçiler erkek işçilerle birlikte yürüyüş ve kitlesel basın açıklaması yaptı. Kartal Belediyesi Destek Hizmetleri

Müdürlüğü bünyesinde çalışan şoförlerden oluşan 25 kişilik bir grup Özgecan Aslan'ın ailesini taziye çadırında ziyaret ederek, başsağlığı diledi. Direnen Maltepe Üniversitesi Hastanesi işçileri de eylemlerle kadın katliamlarına tepki gösterirken, Mersin'de grevleri yasaklanan Birleşik Metal-İş üyesi Çimsataş işçileri de aileye taziye topluca gittiler.

Bu örneklerin yanında bir dizi yerde de işçi sınıfı içinde Özgecan şahsında kadın cinayetlerine karşı eylemler oldu, tepkiler farklı biçimlerde olsa da dile getirildi. Tüm bunlar doğru, birleştirici bir politikayla gidildiğinde sınıfın ortak bir talep etrafında harekete geçebileceğini gösterdi.

Sınıf hareketini siyasallaştırmak için...

Toplumsal yaşamın her alanında kriz dinamikleri birikiyor. AKP gericiyi ile özeldede kadınlar kendilerine dayatılan baskı politikalarına karşı tepkilerini daha gür, daha örgütlü dile getiriyorlar. Haziran Direnişi'nin ardından toplumun geniş kesimlerinde politik-sosyal gelişmelere gösterilen ilginin arttığı ortadadır. İşçi ve emekçi kitleler gerek artan sömürü ve yoksulluğa olsun, gerekse gericiye ve baskılara olsun, artık nasıl bir tepki vermesi gerektiğini biliyor. "Bu daha başlangıç mücadeleye devam!" sloganı -en son Özgecan eylemlerinde olduğu gibi- Haziran günleri hatırlanarak coşkuyla atılmaya devam ediyor.

Sınıfın Haziran'ını yaratma hedefiyle mücadele eden sınıf devrimcileri için sınıf hareketini siyasallaştırmanın imkânları giderek birikiyor. 8 Mart gibi sınıfın direniş günü yaklaşırken, hazırlık çalışmaları da bu imkânların ortaya çıkarılmasında etkin bir şekilde değerlendirilebilmelidir.

Ukrayna'da kriz büyüyor

Ukrayna'da bağımsızlık yanlısı gruplarla Ukrayna hükümeti arasında imzalanan ateşkesin çok kırılmalı olduğunu ve taraflardan birinin en küçük bir ihlali ile bu durumun sona ereceğini belirtmiştik. Nitekim böyle oldu.

Daha anlaşmanın mürekkebi kurumadan, bağımsızlık yanlısı Rus gruplar ile Ukrayna ordusu arasında çatışmalar yaşandı. Taraflar ateşkesi uymuyorlar ve karşılıklı olarak birbirilerini suçluyorlar. Ukrayna tarafı Rusya'nın bölgeye askeri güç gönderdiğini iddia ediyor. Bağımsızlık yanlıları ise Ukrayna'nın sınırdaki ağır silahları hala çekmediğini, bu böyle oldukça ateşkesin uygulanamayacağını ileri sürüyor. Aynı şeyi Ukrayna hükümeti dile getiriyor.

Emperyalist şeflerin çabaları da sonuç vermiyor. Yani Ukrayna krizi bitmek şöyle dursun giderek daha da büyüyor. Dahası, ABD emperyalizmi Rusya'nın bölgede oynadığı role karşılık yeni yaptırımların gündemde olduğunu duyurarak, tekrar Ukrayna ordusunu eğiteceğini, öldürücü silah yardımıyla bulunacağını açıklayarak krizi daha da büyütüyor.

Sorunun görünürdeki nedenleri ve tarihsel arka planı

Ukrayna sorunu ABD'nin her zamanki gibi inandırıcılıktan tümüyle yoksun "Ukrayna'nın toprak bütünlüğünü korumak" şeklindeki gerekçesi bir yana bırakılırsa, tarihsel arka planı olan çok daha temelli nedenlere dayanıyor.

Şöyle ki: Ukrayna, batısı ve güney-doğusuyla taban tabana zıt özelliklere sahiptir. Bu dün de böyleydi, bugün de böyledir. Örneğin, Batı Ukrayna I. Emperyalist Paylaşım Savaşı öncesi Avusturya-Macaristan İmparatorluğu'na aitti. II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda Polonya krallığının bölüşülmesi sırasında SSCB'ye devredildi. Ancak bu fazla sürmedi. Batı Ukraynalılar Hitler'in işgaline çanak tuttular, işgali adeta davet ettiler. İşgal gerçekleşince de Hitler'e sürekli yardımcı oldular. Batı Ukrayna'nın Almanya sevdası ve Almanya'nın Ukrayna'ya zaaf derecesindeki düşkünlüğü de bu tarihte başlar. Kısacası Batı Ukrayna Batı'ya yakındır, Batı yanlısıdır. Bu nedenle de bugünkü batı yanlısı tutumları hiç ama hiç şaşırtıcı değildir.

Batı Ukrayna geçmişte de bugün de gerici ve faşistlerin güçlü olduğu bir topraktır. Sovyet ve Doğu Bloku'nun dağılması sırasında anti-komünist histerinin gemi azağına aldığı bir yerdi burası. Lenin heykelleri kırıldı, Ekim Devrimi'nin kazanımlarına saldırıldı. Yakın tarihlerde "Turuncu Devrim" adıyla sergilenen şaklabanlıkların merkezi de yine Batı Ukrayna'ydı. Yani, Batı Ukrayna anti-komünizmin, şimdilerde de Rusya karşıtlığının merkezidir.

Hiç kuşkusuz, tarihsel arka plan dışında bu durumu koşullayan başka nedenler de var. Özetle, Batı Ukrayna geri ve sanayisi zayıf bir bölgedir. Özellikle küçük yerleşim bölgelerinde ve kırsal kesimlerinde çok büyük bir yoksulluk ve işsizlik var. Bu ise en çok ve en ağır biçimde gençlik kitlelerini etkiliyor. Bu büyük kitle ne yazık ki, sol ve devrimci partilerden yoksunluk ya da bu iddiada olanların çapsızlığı yüzünden her

dönem "Özgürlük Partisi" gibi faşist partilerin tuzağına düşmüşlerdir. Bu durum günümüzde de devam ediyor.

Hitler'in Bavyera ve Baden-Württemberg'de çıkış yaptığı yıllardaki gibi, işsizlik, eğitimsizlik, açlık ve yoksulluk istismarı temelinde burada faşist demagoji yapılıyor. Dolayısıyla, Batı işbirlikçisi gerici ve faşist partilerin düzenlediği gösterilere katılımın merkezden değil, ağırlıklı olarak kırsal çevreden geliyor olması tesadüfi değildir. Çok dolaysız biçimde bu güncel nedenlere dayanıyor.

Doğu Ukrayna'ya gelince... Batı'dan çok daha farklı bir tabloyla karşılaşırız. Bilindiği gibi Kharakov, Lugansk ve Donetsk eyaletleri buradadır. Bu eyaletlerde Ruslar yaşamaktadır, doğal olarak Rusça konuşulur. Bu eyaletler Rusya ile geçmişe dayalı tarihi bağları en güçlü eyaletlerdir. Ruslarla çok güçlü ideolojik, siyasi ve duygusal bağlara sahiptirler.

Doğu Ukrayna şimdi de bu özelliğini koruyor. Hep Rusya'ya yakın duruyor, ondan taraf oluyor. Her yere Rus bayrakları ve flamalarının asılması, dahası, Büyük Anayurt savaşını simgeleyen bantların her yere asılması da bunun en somut örneğidir. Ancak bu eyaletin bunlardan da önemli başka özellikleri var.

Doğu Ukrayna ülkenin sanayi bölgesidir. Başta Kharakov'da olmak üzere, kömür ve demir-çelik rezervleri buradadır. Kırım da bir sorundu, ama öne çıkan bir sorun olmuyor. Çünkü Kırım sadece bir turizm alanıdır. Kaybedilmesi başka bakımlardan bir kayıp olmakla birlikte, bu eyaletlerin kaybedilmesinin yanında önemsiz kalmaktadır.

Tam da bu nedenledir ki, Ukrayna sorunu gerçekte Doğu Ukrayna sorunudur. ABD'nin ve en çok da Almanya'nın elbette ki gitgide ağırlaştırılan iktisadi ambargolarla ekonomisini çökertmek, diplomatik alanda oluşturulacak boğucu bir tecritle kuşatmak ve bu sayede kendi egemenliklerini ona kabul ettirmek gibi emperyalist amaç ve hedefleri vardır. Bunları şimdi en acımasız biçimde yapıyorlar da. Fakat öte yandan asıl varmak istedikleri hedef, Doğu Ukrayna'yı -demek oluyor ki- buradaki zengin maden ve demir-çelik rezervlerini ele geçirmektir. Bu, özellikle Almanya'nın geçmişte hedefiydi, bugün de en öncelikli hedefidir. Ne yapıp edip bu hedefine varmak istemektedir.

Almanya'nın öteden beri Rusya ile ticari ilişkilerinin varlığı bir veridir ve bu hala da sürmektedir. Doğu

Ukrayna'da yatırımları, buna dayalı olarak çıkarları var. Fakat bunu yeterli görmemektedir. Doğu Ukrayna'yı bünyesinde barındırdığı zengin maden ve demir-çelik rezervleri ile birlikte tümünden ele geçirmek istemektedir. Hegemonya savaşında Rusya'ya üstünlüğünü kabul ettirmek gibi önemli bir amacı olsa da, bu aynı amaçlar olduğu gibi ABD için de geçerlidir.

Gelişmelerin akış yönü savaşa doğrudur

Almanya şimdilik iktisadi ambargonun daha da ağırlaştırılmasını, Ukrayna hükümetinin desteklenmesini vb. yeterli görmektedir. Ancak Almanya, ABD'den farklı olarak bugün için askeri seçeneğin öne çıkartılmasından yana görünmemektedir. Hatta bu aşamada bir çatışmayı halihazırdaki çıkarlarını zedeleyen bir girişim olarak nitelemektedir. Bu seçeneği zulasında tutmakta, şimdilik erken bulmakta ve günü geldiğinde devreye sokmak istemektedir. Bunun için hazırlık yapmayı da ihmal etmemektedir. Hummalı biçimde yeni bir savaşa hazırlık yapmaktadır.

ABD ise ağırlaştırılmış iktisadi bir ambargoyu, Rusya'yı dünyadan yalıtma politikasını ve diğer kimi yaptırımları gerekli ve doğru bulmakla birlikte, yeterli olacağına inanmamaktadır. Daha doğrusu kendi emperyalist stratejisine uygun bulmamaktadır. O sınıra ağır ve öldürücü silahlar yığarak, olur olmaz Rusya'yı suçlayıp kışkırtarak, deyim ugunsunsa bir Soğuk Savaş yürüterek, savaşı dayatıyor. Yaptıkları aslında Rusya'ya bir savaş ilanıdır. Ukrayna'yı emperyalist savaşın yeni bir alanı olarak görüyor ve bunun için gün sayıyor.

Rusya'ya gelince... ABD'nin de Almanya-Fransa eksenli AB emperyalizminin de gerçek niyet ve amaçlarının farkındadır. Her şeye rağmen güçlü ve deneyimli bir süper güçtür. Gerektiğinde savaşaçağı kesindir, ancak Putin'in de dile getirdiği gibi şimdilik bu savaşı "galibi olmayacak bir savaş" olarak görmektedir. Öte yandan, ateşkesin kırılmalı olduğunu da bilincindedir. ABD'nin hamlelerini dikkatle izlemekte ve hiç ara vermeksizin karşı hamlelerle karşılaşmaktadır.

Sonuç olarak, Ukrayna'da ilan edilen ateşkesin hiçbir hükmü bulunmamaktadır ve galibinin olup olmamasından bağımsız olarak, tüm gelişmelerin akış yönü yeni bir savaşa doğrudur.

Filistin'e teslimiyet dayatılıyor!

Mısır'da gerici İhvan yönetimine karşı başlayan halk ayaklanmasının önünü keserek yönetimi ele geçiren Sisi yönetimi, Mübarek döneminde olduğu gibi İsrail rejimi ile 'iyi niyetli' ilişkilerini geliştirmeye koyuldu. İrki İsrail rejiminin uzun yıllardır Filistin'de uyguladığı katliam ve gasp politikasını izlemekle yetinen Mısır devleti, Gazze'deki insanlık dışı ablukanın da bir parçasını oluşturuyor.

Filistin'de işgal yüzünden yaşanan bölünme politik arenada kendisini gösterdi. Seçimleri kazanan Hamas'ın hükümeti kurma hakkının tanınmaması üzerine başlayan çatışmalar sonucunda Gazze'de Hamas iktidarı oluşturuldu. Bunun hemen ardından İsrail'in katliamları gelmeye başladı. Abluka sebebiyle insani ihtiyaçlarını karşılayabilmek isteyen Filistinliler, dünyaya açılan diğer kapıları olan Refah'a yöneldiler. Ancak emperyalizme uşak, emekçilere karşı ise tiran olan Mübarek yönetimi tarafından Refah Kapısı yüzlerine kapatıldı.

İsrail'i imzaladığı barış anlaşması ile ilk tanıyan Arap ülkesi olma 'şerefi'ne erişen Mübarek yönetimi de siyonistlerin Filistin halkını açlık ve sefaletle terbiye etme politikasına hiç çekinmeden destek verdi.

2011'de ekmeğe, özgürlük ve onur için sokağa çıkan Mısırlı emekçiler, Siyonizm'in bölgedeki önemli müttefiklerinden birini devirdi. Bu dönemde yasaları dahi çiğneyerek Mısır doğalgazını İsrail'e ucuza satan bakan ve bürokratlar yargılanmaya başladı. Yönetime el koyan askeri yönetim devrilerek parlamento seçimlerinin önü açıldı ancak bu sefer de Mısır içerisindeki en örgütlü düzen güçlerinden biri olan Müslüman Kardeşler iktidarı devrildi. Seçimler, Müslümanlar ya da laikler, Mısırlı işçi ve emekçilerin yaşam koşullarında hiçbir değişiklik yaratmadı. Seçimlere gelen Mursi yönetimi de kısa bir süre içerisinde kendine muhalif olan her kesimi ezmeye ve devlet içerisinde kurumsallaşma arayışına girdi. Mısır halkı tarihte eşine az rastlanacak bir kitlesellikle bu gerici yönetimi sarsmaya başladı. Mursi'nin atadığı General Sisi, rejimi sallayan kitlesel eylemlilikleri ve grevleri durdurmak için 'halkın talebi üzerine' yönetime el koydu ve zaman içerisinde de rakibi Mursi'nin yanı sıra onun yandaşlarını en sert yöntemlerle ezdi.

Sisi Hamas'a savaş açtı

Hala devam eden bu klik dalaşının bir hedefi de Müslüman Kardeşler ile kan bağı olan Hamas oldu. Sina'da el Kaide ve benzeri aşırı dinci çetelerin saldırıları bahane edilerek Sisi yönetimi Hamas'ın aleyhine amansız bir propagandaya girişti. Filistinli örgütün bu bölgede Mısır askerlerine yönelik saldırılara katıldığı iddia edilerek geçtiğimiz yıl içerisinde Hamas'ın tüm faaliyetleri yasaklandı. 'Acil İşler Mahkemesi' adı verilen ve asıl görevi emekçiler üzerindeki baskıyı arttırmak olan Mısır mahkemesi, İsrail'e karşı direnen örgütün askeri kolu olan İzzeddin el Kassam Tugayları'nı 'terör örgütü' olarak ilan etti. 31 Ocak'ta alınan kararın ardından da Şubat ayının sonunda Hamas 'terör örgütü' ilan edildi. Bu da yetmedi ve Mısır Adalet Bakanı ülkede bulunan tüm

Hamas üyelerinin gözaltına alınacağını ve tüm mal varlıklarına el konulacağını açıkladı.

Önü kesilse de Avrupa Birliği'nin bile Hamas'ı 'terör örgütleri' sıralamasından çıkarmayı tartıştığı günlerde alınan karar büyük tepki uyandırdı. Muhtemelen Abbas yönetimi kanlı bıçaklı olduğu rakibinin aleyhine alınan karara sevinse de el Fetih'in askeri kolu olan El Aksa Şehitleri Tugayı'ndan FHKC'ye birçok direniş örgütü bunun açıkça İsrail'e hizmet etmek olduğunu belirterek kararın geri çekilmesini istediler.

İran-Hamas ilişkileri

İran cephesinden de benzer bir açıklama yapılarak bölgedeki asıl terör örgütünün İsrail olduğu dile getirildi. Bu açıklama bir bakıma iki ülke arasındaki nüfuz rekabetinin de göstergesi oldu. İran'ın Molla rejimi Filistin'deki silahlı direnişe uzun yıllardır destek sunuyor. Başka ülkelerde mezhepsel gerilimler öne çıksa da Filistin direnişine destek sunan İran, bunu bölgedeki nüfuzunu daha arttırmanın yanı sıra 'İsrail'i yıkacağız' söylemi ile rejiminin ayakta kalması için propaganda malzemesi olarak öne çıkarıyor. Hizbullah eliyle de Lübnan'da yakın bir savaş yürütüyor.

Hamas'ın Arap Baharı ile uzun yıllar yanında olan 'direniş eksenine' – Suriye, Hizbullah ve İran- ihanet etmesi ile birlikte İran'ın politik desteği bir süre Filistin'deki diğer örgütlere kaydı. Mezhepsel kaygıları ile Filistin direnişinin birçok desteğini kaybeden Hamas, Suriye'de Esad rejiminin kimsenin tahmin etmediği gibi ayakta kalması ile büyük pişmanlık yaşadı. Böylece İran ve Hizbullah ile sıcak olan ilişkileri de büyük ölçüde soğudu. Bedeli ağır olan politik öngörüsüzlüğüne karşın yine de aradan geçen sürede diplomatik manevralarla ilişkiler onarılmaya çalışıldı. İran ve Hizbullah tekrar örgütlerle olan bağlarını kurdular.

Ancak tekrar hatırlatmak gerekirse İran'ın da Filistin direnişine sunduğu destek gerici saiklerden ileri gelmekte, yani altında rejimin çıkarları yatmaktadır.

Teslimiyetin hamiliğini Mısır yürütüyor

İran'ın aksine Mısır rejimi ise Filistin'de teslimiyetin hamiliğini yapmaktadır. Arap ulusalcılığının bayrağını taşıyan rejim İsrail-Arap savaşları gibi İsrail-Arap barışının da öncüsü oldu. Camp David anlaşması ile İsrail'i tanıyan ilk Arap ülkesi olan Mısır, Filistin direnişine yüz çevirdi. Arap ulusalcılığının daha sol bir çizgisinde olan el Fetih'in de anlaşmadan etkilenmesi uzun sürmedi.

Ulusalcılığın iflasi ile birlikte Filistin-İsrail 'barışı' gündeme geldi. Devrimci kurtuluş çizgisi FHKC tarafından sürdürülse de modern revizyonizmin çöküşünün ardından Ortadoğu genelinde ilerici, devrimci hareketler gerileme içerisine girerken İslamcı hareket gittikçe yükselişe geçti. Müslüman Kardeşler çizgisindeki Hamas bu yükselişin Filistin'deki yansıması oldu. El Fetih'in uzlaşmacı çizgisine ve yönetimdeki yozlaşmaya tepki gösteren Filistinliler'in bir bölümü direnişlerini İslamcı hareketler eliyle yürütmeye başladılar.

Sisi yönetiminin hareketleri de Mübarek dönemindeki Filistin politikasının daha gelişmiş bir versiyonu oldu. Gazze ablukasını, Siyonizm'in söylemleri ile 'terör' diye gerekçelendirildi. Gazze sınırının Mısır tarafında yaşayan Sinalılar'ın evleri dahi yıkılarak Gazze'ye gıda ve silah tedariki engellendi. Halk ayaklanması sonucunda yargılanan Mübarek dönemi yöneticilerinin çoğu gibi İsrail'e Mısır ekonomisinin zararına rağmen ucuz gaz satan bürokratlar da aklandı. Kısacası Sisi yönetimi kısa iktidar döneminde kendi emekçilerine karşı olduğu gibi Filistin halkına karşı da büyük suçlar işledi.

AKP'nin de Sisi'nin de derdi aynı

Sisi rejimi kendisini 'radikal İslamcı terör' bahanesi ile meşrulaştırmaya çalışarak Libya ve Yemen'in dahi işlerine karışmakta bir engel görmüyor. Filistin özelinde Abbas yönetimine açıkça destek sunularak direniş bitirilmeye çalışılıyor. Kendinden önceki birkaç firavundan daha hırslı bir dış politika izleyen Sisi, kendi Filistin'ini yaratmaya çalışıyor.

Ortadoğu'daki devletlerin bir kısmı kendi üzerlerinde de yük olarak gördükleri Filistin'i 'İsrail'le nasıl uzlaştırabilirim'in hesabını yaptı ve hala da yapmakta. AKP, kendi siyasal çizgisine uygun bir biçimde 'amacımız Hamas'ın İsrail'i tanıması' gibi itiraflarda bulunarak emperyalizme hizmet peşinde koşarken Mısır da kendi yaşadığı siyasal duruma uygun bir biçimde bu uğursuz rolü hayata geçirmeye çalışıyor. Öte yandan iki ülkenin de İsrail ile ekonomik ilişkileri her geçen gün gelişiyor.

Ancak Filistin halkının kendisini yok etmekten başka bir düşüncesi olmayan düşmana karşı direnmekten başka bir yolu yok. Siyonizm'in alt edilebilmesinde en önemli görevlerden biri de Ortadoğu halklarına düşüyor. Ortadoğu halklarının yükselteceği anti-emperyalist direniş Filistin halkı ile dayanışmanın yanı sıra Sisi ve Erdoğan gibi ikiye bölünmüşlerden de hesap sormanın başlıca yoludur.

Ortadoğu ve emperyalistler arası çatışma

A. Destan

Uzun yıllar emperyalist-kapitalist dünya sisteminin jandarması olan ABD emperyalizmi ile Sovyetler'in çözülüşünün ardından emperyalist dünya ringinde ABD'nin karşısına güçlü bir rakip olarak çıkan Rusya arasında çatışmalar gün geçtikçe ısınıyor. Aralarında zaman zaman AB emperyalizminin de kafasını çıkardığı bu gerici odakların dalaşında çatışmanın en önemli adresi yıllarca Ortadoğu oldu. Soğuk Savaş döneminden bugüne bu iki kutup arasında kalan Ortadoğu son yıllarda dizginlerinden boşalmış bir vahşetle karşı karşıya. Rakibine üstünlük kurmada hiçbir insani değer gözetmeyen bu barbarca rekabetin sonucu mezheplere, ırklara ve bölgelere dayalı bir boğazlaşmanın doruğa ulaşması oldu.

Afganistan ve Irak savaşlarının ardından emperyal hesapları daha fazla deşifre olan ABD emperyalizmi hem mali olanaklarının zayıflaması hem de ortaya çıkan tepkiler nedeniyle son yıllarda Ortadoğu politikalarını "taşeron" ülkeler üzerinden yürütmekteydi. ABD emperyalizmi 11 Eylül sonrası Ortadoğu'ya savaş ilan ettiğinde burnundan kıl aldırılmayan, Ortadoğu'da tek başına egemenlik kurmak isteyen ülke görünümü vermişti. Ancak kısa sürede dünyanın bu en gelişmiş savaş makinesinin soluğunun ne kadar zayıf olduğu ortaya çıkmış oldu. Afganistan ve Irak'a kısa sürede giren ABD, halkların direnişi ile hiç de beklemediği bir sonla karşılaştı. Bütün hesaplarını günler içerisinde bölge halkının çiçeklerle karşılayacağı bir zafer üzerine kurmuştu. Başlangıçta diğer emperyalist devletlere sırt çeviren ABD emperyalizmi pastadan pay vermek pahasına bölgeden kaçabilmek için AB emperyalizmine sığındı. Zaten ekonomisi zayıflayan ve dünyanın en büyük dış borcuna sahip ABD emperyalizmi savaşı finanse etme olanaklarından yoksun kaldı. Dahası savaşa ayırdığı her bütçe ABD'deki emekçilerde de tepkilerin büyümesine ve 'occupy' eylemlerinde görüldüğü üzere, patlamasına kadar vardı.

Ortadoğu'yu ihtiyacına göre şekillendirme çabasını İsrail, Türkiye ve Körfez ülkeleri gibi yeminli ortaklarına devreden ABD, açıkladığı strateji değişikliği ile gözünü Asya'ya diktiğini, hareket tarzını da uzun süreli savaşlardan vur kaç operasyonlara çevireceğini ilan etmişti. Rusya ile ittifak halinde yükselen Çin'i tehdit etmek anlamına gelen bu strateji büyük ölçüde Ortadoğu bataklığını uzaktan kumanda etmenin ve paçalarına çamur bulaştırmadan yol yürümenin de ilanıydı.

ABD'nin bu uzaktan savaşına karşılık Rusya da koruması altına aldığı İran ve Suriye eliyle Ortadoğu'da dengeleri kendi lehine çevirmeye çalışmaktaydı. Bu fırsattan hareketle hemen arka bahçesinde özellikle AB emperyalistlerinin müdahalelerine de yüzünü dönme fırsatı buldu. Ukrayna gibi eski Sovyet ülkelerinde elini sağlamlaştırmak ve AB etkisini zayıflatmak için birebir müdahale etme olanağı buldu.

Ortadoğu bataklığına dönüş

ABD'ye hizmet paydasında birleşen gerici

devletler kendi çıkarları noktasında ise bir çatışma haline girdiler. Bu çok çeşitli çıkarlar ve hesaplar bir yandan Ortadoğu'nun iyiden iyiye bir kaos ve çatışma ortamına doğru sürüklenmesiyle, bir yandan da Rusya eksenli ittifakın güç kazanarak Ortadoğu'da etkin hale gelmesiyle sonuçlandı.

Diğer yandan, ekonomik alanda Rusya ile çatışma derinleşmeye başladı. Son dönemde petrol fiyatlarının hızlı düşüşünde ABD'nin parmağı olduğu bilinen bir gerçek. Rusya da buna karşılık hızla Ortadoğu'ya yönelerek üstünlük çitasını yükseltmeye koyuldu. Mısır, Yemen ve Lübnan'da çok yönlü ekonomik ilişkiler geliştirmeye çalışırken, diğer yandan ABD'yi geriletmeye başladı.

Arka arkaya gelen Rusya hamleleri ve ortaya çıkan yeni tablo ABD'nin Ortadoğu'nun satranç tahtasına vezir olarak tekrar dönmesinin de 'zorunluluğunu' ortaya çıkardı. Neyse ki aradığı bahaneyi IŞİD gerici vermiş oldu. "Musul operasyonu" adı altında savaş makinesini yeniden bölgeye sokacak olan emperyalistler, ABD'li emekçilerden de büyük bir destek bulmuş görünüyor.

Obama Kongre'den üç yıl sürecek "terörle mücadele" için yetki istedi. Mart'ta oylanacak yetki ile ABD savaş makinesi daha sonra uzatılabilecek bir biçimde en az üç yıllığına Ortadoğu'ya savaşa girişebilecek.

Suriye'deki çetelerin silahlandırılmasını öngören bu plan doğrultusunda IŞİD bahanesiyle Suriye'nin hedefe alınacağı ortaya çıkmış oldu.

Yenilgiye uğrayan IŞİD'e soluk aldirmek

AKP gibi gerici devletlerin beslemeleriyle IŞİD bir anda Irak ve Suriye'de kendine geniş bir alan açtı. Özellikle Türkiye sınırındaki bölgeleri elinde tutarak ilerleyen IŞİD Doğu Guta, Kalamun, Halep'in içi, İdlib

kırsalı ve Humus kentini geriye dönme ihtimalini düşünmeden Nusra'ya bırakarak ilerledi.

Türkiye'nin yönlendirmesiyle yöneldiği Irak'ta yenilgiye uğrayan IŞİD çeteleri Ortadoğu'da kendine bir çıkış arar duruma geldi. Vahşetin dozunu arttırması aslında gittikçe zayıflayan etkisinin bir göstergesi.

Aslında Irak'taki ve bölgedeki tüm güçlerin IŞİD'e son verecek olanaklara sahip olduğu görülüyor. Ne Suriye'de ne Irak'ta IŞİD'in barınabilmesi mümkün. Ancak ABD emperyalizmi özellikle Irak güçlerinin henüz yetersiz olduğu savını pompalamakta.

Bunun belli başlı iki nedeni bulunuyor. Birincisi; başta söylendiği üzere, IŞİD bahanesi ile ABD emperyalizmi bölgeye kanlı bir giriş yapmayı planlıyor. Bunun için de IŞİD'in güç toplamasına müsaade ediyor. Öte yandan ise IŞİD'i Rusya'ya, Kafkaslar ve Çin'de müslümanların yaşadığı bölgelere doğru sürmek istiyor. Rusya Dışişleri Bakanı Afganistan'daki IŞİD militanlarının Orta Asya Cumhuriyetleri ve Rusya sınırında görüldüklerini ifade ederek bu durumu doğruladı. Kısacası ABD emperyalizmi bölgede IŞİD'in varlığını sürdüreceği bir plan içerisinde.

Suriye'ye dönük saldırı hazırlıkları

ABD'nin IŞİD karşısındaki bu tavrı doğal olarak bütün planların yıllardır süren Suriye çatışmaları eksenli yapıldığını ortaya koyuyor. En başından da Suriyeli "ılımlı muhaliflerin" silahlandırılacağı ve eğitileceği tartışmalarıyla başlayan ABD'nin Ortadoğu operasyonunun namlusunun ucundaki gerçek hedefinin Suriye olduğunu göstermiş oluyor.

Son yıllarda Rusya ve ABD çatışmasının en belirgin alanı olarak Suriye, Esad'ı devirmeye odaklanmış gerici güçlerle en az onlar kadar gerici Suriye devletinin çatışmalarında arada kalan mazlum halklara yönelik vahşete sahne oluyor. Türkiye'nin de etkin bir biçimde

dahil olduğu Suriye çatışmalarında “muhalif” grupların bir türlü içeriden destek bulamayarak kısır bir döngüye girmeleriyle, Suriye devleti durumu kendi lehine çevirmiş ve bu grupları köşeye sıkıştırmış bulunuyor.

Suriye’de çatışmaların gerçekte iki tarafı bulunmaktadır. Bir yanda ABD öncülüğünde İsrail, Türkiye, Suudi Arabistan, Katar ve sözde muhalif güçler; öte yanda ise Rusya, Çin, İran ve Lübnan Hizbullah’ı gibi güçler. Bu güçlerden İsrail hava gücü ile Esad karşıtı gruplara açık bir destek vermekte, Hizbullah da Şeba saldırısı gibi misillemelerle İsrail’i zor durumda bırakacak hamleler gerçekleştirmektedir. Türkiye ve Katar ise açık-gizli lojistik destek sunmaktadır.

Savaşın bu hale gelmesi ve Suriye devletinin kısa sürede yenilememesi, ABD için Esad’a karşı bir zayıflama ortaya çıkarmıştı. Yer yer “Esad’lı bir çözüm” üzerine açıklamalar yapan ABD, son günlerde yine Esad’a karşı katı bir tutum içerisine girmiş, bir dizi açıklamada Esad’ın gitmesinin bir zorunluluk olduğunu ifade etmeye başlamış görünüyor. ABD emperyalizmi sahadaki olanakları yine “dengeleri bir çırpıda değiştiririz” hesabıyla okurken, bu saldırıların sonucunda harcanan ve ülke ekonomisini sarsan savaş bütçeleri ise ABD sermayesinin gözlerini kamaştırıyor. Bu maceraların sonucunda yenilgi ya da zafer olmasına aldırmayan, pazarlayacağı askeri gücünden başka bir şeyi kalmayan ABD sermayesi bulunuyor.

Diğer yandan, Golan Tepeleri’ni elinde bulunduran ve Suriye’yi yıllardır susuzluğa mahkûm eden bunun için gölleri kurutmaktan çekinmeyen ABD’nin şımarık çocuğu İsrail’in de güçlü bir etkisi bulunuyor. Filistin’de gittikçe zayıflayan Mahmud Abbas’ın etkisiyle güçlenen direniş iradesi Suriye’nin önemli destekçilerinden olurken, Suriye’nin yenilgisinin bu iradenin de zayıflamasına yol açabilecek denli önemli olduğu dile getiriliyor.

Buna karşın Rusya da Suriye savaşının bir parçası olan Hizbullah’la görüşmesinde niyetini açıkça belli etti. Hizbullah Genel Sekreteri Seyyid Hasan Nasrullah’la yapılan görüşmede “tüm silah fabrikalarımız ve gelişmiş silahlarımız direnişin hizmetindedir” mesajı verildi. Rusya’nın Ortadoğu’daki yeni rolü ve ABD’nin bölgeye müdahalesini durdurma eğilimi ifade edildi. BRICS ülkeler topluluğu aracılığıyla Lübnan direnişine siyasi ve askeri destek sağlanacağı belirtildi. “Son olarak ise Suriye Beşar Esad tarafından yönetilmelidir. Esad Rusya’nın müttefikidir” denildi.

Her ne kadar sonunda Suriyeliler arasında diyalog ortamı yaratacak bir toplantıya ev sahipliği yapmak istendiği belirtilse de başta ifade edilenler ve Hizbullah’a silah yardımıyla çatışmanın derinleştirileceği, bir yandan BM Genel Kurulu’nda Suriye aleyhine yaptırımlar çıkması önlenerek diğer yandan Hizbullah aracılığı ile de silah gücü sağlanacağı, bunun da Moskova’nın bölgedeki etkisi karşılığında yapılacağı duyurulmuş oldu.

Esasen Hizbullah’ın “İsrail’e daha yetkin silahlarla karşılık verebiliriz” tehdidinin ve İsrail’e karşı Suriye koruyuculuğunun ardında, Rusya’nın bu siyasi ve silah desteği yatmaktadır.

Buradan da anlaşılacağı üzere ABD’nin olası bir Suriye saldırısı aynı zamanda ellerinde Rusya’nın gelişmiş silahları ve fabrikaları olan Hizbullah’la da bir çatışmayı ortaya çıkaracaktır.

ABD-İran müzakereleri

Ortadoğu oyununda en güçlü aktör hiç şüphesiz İran. Rusya ile açık işbirliği ve bölgede Rusya taraftarı

güçlerin organizasyonunu yürütme görevi ile ABD’nin de temel hedef ülkelerinden biri. Yıllarca başını ABD emperyalizminin çektiği BM tarafından ambargo uygulanan İran, güçlü ekonomisi ile de göz dolduruyor. Oldukça geniş doğalgaz ve petrol rezervlerine sahip olan ülkede yıllar süren bu ambargonun işe yaramadığı görülmüş oldu. Ortadoğu’nun birinci, dünyanın ikinci doğalgaz rezervlerine ve Ortadoğu’nun üçüncü petrol rezervlerine sahip.

ABD’nin ambargoyu zayıflatarak İran’la iyi ilişkiler kurma politikası henüz sonuçlarını vermese de İran üzerindeki baskıyı da azalttı. Nükleer müzakereler konusunda eski katı tutumunu geride bırakan İran’ın şimdilik karşılık verdiği bu çaba, dönemsel olarak İran’la ABD ilişkilerinin yumuşadığı imajını yarattı. Ancak gerek İran’ın stratejik konumu gerekse ABD’nin bölge politikaları bu iyimser havanın çok sürmeyeceğini göstermektedir. İçeride güçlü bir anti-Amerikancı yapıya sahip olan İran, Rusya ile olan köklü ilişkileri ile de eninde sonunda ABD ile bir çatışmaya girmek durumunda.

Bu kadarı bile İsrail’i çileden çıkarmaya yetti. Kendi ülkesindeki muhalefetten bile tepki alan Netanyahu’nun ABD’ye giderek İran konusunda uyarıda bulunması başlangıçta ABD tarafından sert karşılandı. Fakat Netanyahu ABD tarafından yatıştırıldı. Obama “İran’la müzakereler sonucunda silah üretimini engelleyebiliriz” dedikten hemen sonra Netanyahu bunu “bölgedeki hareketlerini sınırlandırmak için bir olanak” olarak tarifledi. ABD-İran ilişkilerinin kalıcı olmadığı ancak Rusya-İran ittifakının kısa dönemli olarak zayıflatılmak istendiği açığa çıkmış oldu.

Ayrıca, Yemen politikasında İran Husilere gösterdiği destekle önemli bir noktada duruyor. Yakın zaman içerisinde Yemen’de ortaya çıkacak bir iç çatışma şu anda ABD’nin doğrudan müdahil olduğu biçimiyle İran’ı da içine çekecektir. Burada ABD ve İran açık biçimde karşı karşıya gelecektir.

“Ortadoğu’nun bağına saplanan bıçak” İsrail

ABD-Rusya çatışmasının ve Suriye politikalarının en dolaysız etkileyeceği ülkelerin başında hiç şüphesiz İsrail bulunmaktadır. Yıllardır Filistin direnişini Mahmud Abbas eliyle ablukaya alan İsrail, son dönemde hiç beklemediği bir karşılık almış oldu. Bir yanda saldırı gücünü arttıran Hizbullah öte yanda

gittikçe radikalleşme eğilimi gösteren Filistin tarafı. Birbiriyle tam olarak uyumlu bu iki gelişme, İsrail’e, kendisini bölgeden atma fikrinde uzlaşan güçlerin güçlenmesiyle korku dolu günler yaşatmaktadır.

Öncelikle Hizbullah saldırısı; İsrail yıllardır elini kolunu sallaya sallaya bölgede operasyonlar yapmakta ancak oldukça zayıf misillemeyle karşılaşmaktaydı. En son ÖSO çeteleri için Suriye’yi havadan vurmasına karşılık, Suriye Hizbullah eliyle karşılık vermek istemekteydi. Her seferinde “Hizbullah’ın silah nakillerini vuruyoruz” yalanıyla savuşturan İsrail’in Suriye saldırıları en sonunda Cihat El Muğniye’nin öldürülmesi ile Hizbullah’a gereken fırsatı sağladı. Oldukça prestijli ve sembol bir aileden gelen Muğniye’nin ölümünün ardından Hizbullah hızlıca Şeba saldırısını gerçekleştirdi. Silah gücü olarak kendinden beklenmeyen bir güç gösteren Hizbullah İsrail’e daha ağır silahlar da kullanabileceğinin mesajını ilettili. İlk kez İsrail tarafından karşılık verilmeyen saldırının ardında Rusya’nın Suriye için verdiği silahlar olduğu biliniyor. Bu kadarı bile Suriye savaşının İsrail üzerindeki önemli etkisini ortaya koyuyor.

Diğer bir önemli gelişme ise yaşanan ekonomik bunalım karşısında Filistin direnişinin radikalleşmesi korkusu; İsrail Filistin’in toplaması gereken vergilere el koymakta daha sonra da Filistin yönetimine ödemememesi ve 150 milyona yakın alacağın birikmesi Filistin yönetimini zor durumda bırakmaktadır. 150 bin kişinin maaşını ödeyemeyen Filistin yönetimi içeride itibar kaybetmektedir. Hizbullah saldırısı ile de imajı çizilen İsrail’e karşı mücadele talepleri artmakta, Oslo Antlaşması’nın feshi talepleri yükselmektedir.

Bu iki gelişme Suriye’de ortaya çıkacak bir savaşın İsrail cephesinde de dengelerin farklı ilerleyeceğini göstermektedir.

Yemen ve Libya’da bölünme

Bölgede ABD-Rusya çatışmasının kısa zamanda patlayacağı en belirgin yer Yemen olarak görülüyor. Yaşanan gelişmeler ülkeyi hızla bir iç savaşa ve zorla oluşturulan bütünleşmeye karşı daha fazla bölünmeye doğru sürüklüyor. Bu vesileyle, Yemen’de dünden bugüne yaşanan gelişmelere kısaca bir göz atmakta fayda var.

Arap Baharıyla iktidardan alınan Ali Abdullah

Salih'in yerine yardımcısı Abd Rabbuh Mansur al-Hadi getirilerek emekçi hareket bastırılmak istendi. Belli bir süre işe de yarayan bu politika kısa sürede iflas etti. Nüfusun %40'ını oluşturan Husiler ve Güney Yemenliler tekrar ayaklandı. Ekonomik sosyal taleplerin yoğun olarak işlendiği protestolar sonucu Hadi önce Husilerle anlaşma yoluna gitti daha sonra ise anlaşmanın şartlarına uymayarak istifa etti. İstifasının ardından Sana'yı ele geçiren Husiler parlamentoyu feshettiler. Ardından Yemen'in Aden bölgesine kaçan Hadi Körfez ülkelerinin desteği ile istifasını geri çekti ve burayı başkent ilan etti. BM Genel Kurulu'nun da Husilere Körfez ülkelerinin planını dayattığı bu evrede, ABD büyükelçisi Hadi'yi tanıdığını açıkladı.

İran'ın desteklediği Husiler ise Sana'da özel kuvvetleri ele geçirerek Hadi'yi kaçak ilan ettiler. Daha önce Kuzey'le zorla birleştirilen "solcu Güney Yemenliler" ise ayrılmayı istemekteler. Yemen'de açık olarak şu anda eski cumhurbaşkanı Hadi, Körfez ülkeleri işbirliği ve ABD-BM merkezli bir taraf ile Husiler, Güney Yemenliler ve İran'dan oluşan diğer taraf arasında yakın zamanda silahlı bir hal alacak çatışma yaşanmakta. Hadi'nin Husiler'den kaçan askerlerden oluşan birlikler oluşturulduğu gerçeğiyle birlikte düşünüldüğünde Yemen'de emperyalistler eliyle bir iç savaşa doğru gidildiğini görmek mümkün.

Bölünmeye ve iç savaşa doğru giden bir diğer ülke ise Libya'dır. Bir tarafta Körfez ülkelerinin desteklediği Tobruk hükümeti diğer yanda ise Türkiye'nin desteklediği Trablus'taki Müslüman Kardeşler çizgisindeki Milli Kongre ve Ömer el Hasi hükümeti bulunuyor. Bir de son aylarda bölgede yerleşmeye çalışan IŞİD.

Körfez ülkelerinin desteklediği Tobruk hükümeti ABD'nin IŞİD planıyla Trablus'a da el atmaya çağırıyor. Türkiye'yi de Libya'da teröristleri desteklemekle suçlayan Tobruk hükümeti, Libya savaşının ardından Türkiye'nin elde ettiği ihaleleri ve inşaat işlerini iptal etmeye başladı.

Mısır

Bugün bu çatışmaların ortasında henüz safları tam olarak netleşmemiş iki bölge bulunmakta. Bunlardan ilki Mısır. Mısır devleti Ortadoğu'da önemli sayılabilecek etkiye sahip bir ülke. Son dönemde özellikle Rusya tarafından desteklenen Mısır, halihazırda Rusya'nın ciddi yardımlarını almış durumda. Ancak yer yer yaptığı bazı çıkışlarda ABD tarafına da mesaj attığı gözlemlenebiliyor.

Yakın zaman önce Putin, Mısır'ı ziyaret etti. Nükleer santral inşa anlaşmasının yanı sıra doğalgaz ithalatı için düzenlemeler yapıldı. Gazprom, Mısır'la sivilleştirilmiş doğalgaz anlaşması imzaladı. Ayrıca Rusya'dan helikopter ve silah alımını içeren 3 milyar dolarlık bir anlaşma imzalandı. Bir diğer antlaşma da Rusya ile Mısır arasında serbest ticaret bölgesi oluşturulmasına yönelik gerçekleştirildi.

Putin'in ziyaretinin hemen ardından Güney Kıbrıs ile Mısır arasında Afrodit doğalgazı boru hattı inşası antlaşması imzalandı.

Son olarak da Mısır, Libya'daki IŞİD mevzilerine hava saldırısı düzenleyerek Rusya'yla 3, Fransa'yla da 5,2 milyar dolarlık silah antlaşması gerçekleştirdi. Tüm bu antlaşmalar ve IŞİD'e hava saldırıları sonrası emperyalistlerin IŞİD'e müdahale için çağırılması Mısır'ın saflarını bulanık hale getiriyor.

Ayrıca Mısır İsrail'le de yakın ilişkiler içerisinde. En son geçtiğimiz ay İzzettin Kassam Tugayları'nın ardından Hamas'ı da 'terör örgütü' ilan etti. Böylece ABD ile birlikte Gazze'yi abluka altına almış oldu.

Gözler Kürt bölgesinin üzerinde

Kobanê direnişi sonrasında bölgedeki güçlerin Kürtlere yönelik bakışı tamamı ile değişti. Büyük bir prestij ile bölgenin en etkin gücü olduğunu kanıtlayan Kürtler Rojava'da oluşturdukları kanton bölge ve yapısıyla da birçok etnik grup için örnek olarak görülüyor.

IŞİD'in geriletilmesindeki rolü ile silahlı direniş gücünü ortaya koyan Kürt savaşçıları şimdi her iki grubun da kendi tarafına çekmek istediği bir yerde duruyor. Bir süredir bu çatışmada ABD tarafı ile ilişkileri ve IŞİD'e karşı savaşan gerici güçlerle yeni girdiği anlaşmalar düşünüldüğünde ABD-NATO tarafına daha yakın durduğu gözlemlenebiliyor. Ayrıca ABD ile aralarında tarihsel bir ilişki bulunuyor.

En önemli verilerden biri Afrin Kantonu ve Şamlılar Cephesi arasında imzalanan anlaşma olarak düşünülebilir. Halep'te 'Kurtarma Odası' adı altında bir birlik kuran bu cephe tüm Suriye muhaliflerini kapsıyor ve geçenlerde yaptıkları açıklamaya göre hedefleri YPG'yi aralarına katmak. Bu güçler düne kadar YPG'ye karşı savaşıyorlardı.

Ortadoğu'da Türkiye

AKP'nin büyük umutlarla ve heyecanla başladığı Ortadoğu projeleri bugün artık tamamıyla enkaza dönmüş durumdadır. "Model ülke" olarak bir süre pazarlanan AKP, Müslüman Kardeşler'in Mısır'da düşüşünün ardından siyasal İslam'ın aldığı darbeye beraber gözden düşmüş oldu. ABD'nin "model ülke" olması nedeniyle göz yumduğu ve kendi gerici çıkarlarına dayalı olan manevra alanını şu günlerde bir bir Körfez ülkelerine ve diğer güçlere terk ediyor. Öyle ki bugün artık Ortadoğu'da Türkiye'nin adı ancak tüm tarafların sırt çevirdiği IŞİD gibi gerici güçlerin destekçisi olarak anılıyor.

Mısır'da, Suriye karşıtı emperyalist koalisyonunda,

hatta Libya ve Yemen'de Türkiye tamamen dışlanmış durumda.

Ortadoğu halkları ve Türkiye'de emperyalizme karşı mücadele olanakları

Sonuç olarak: Ortadoğu'da emperyalistler arasında süre giden kanlı hesaplaşma daha da setleşecek gibi görünüyor. Emperyalistler arası rekabet uzun yıllardır bölgeye kan ve vahşetten başka bir şey getirmedi. Bu, tablonun yalnızca bir yüzü.

Diğer yüzü ise emperyalist politikalar ne olursa olsun Ortadoğu'da halkların direnme ve mücadele gücünün bu planları her seferinde boşa düşürdüğüdür. ABD, AB ve Rusya emperyalizmi, bölge halkını teslim aldığı düşünülüyor bir anda, yıllardır varlığını koruyan kalelerinin Arap Baharı ile bir bir düşmesi karşısında şaşkınlık yaşadılar. Bölge halkı bugün yine Tunus'ta olduğu gibi ateşi parlatacak bir kıvılcım beklemektedir. Ancak bu kıvılcım devrimci bir programa sahip, emperyalist kamplar arasında sürüklenen değil emperyalizme ve kapitalizme cepheden kaşı çıkan bir kıvılcım olmalıdır. Böylesi devrimci bir hareket hiç kuşkusuz Ortadoğu'da anında karşılığını bulacaktır. Arap Baharı bunun bütün verilerini ortaya koymaktadır.

Türkiye bu açıdan devrimci sınıf partisi ve gelişmiş bir işçi sınıfıyla bu olanaklara sahiptir. Partisi ile sınıfının birleştiği an, Ortadoğu'da da halkların emperyalizme karşı devrimin sosyalizmin bayraklarını taşıyacakları andır.

Bu konuda Türkiye işçi sınıfı da oldukça duyarlı bir sınıftır. Çeşitli siyasal eğilimler içerisinde işçi sınıfı ayrışabilse de anti-emperyalizm tüm sınıf için birleştirici bir politik unsurdur. Buradan hareketle gündelik ekonomik mücadele ve anti-emperyalist mücadele görevlerini birleştirebilen bir çalışma Ortadoğu'ya umut olabilecek Türkiye işçi sınıfından da karşılık göreceklerdir.

Dünya işçi ve emekçi eylemlerinden...

Tunus'ta öğretmenler grevde

Tunus'ta on binlerce öğretmen maaşlarının yükseltilmesini talep ederek greve gitti. Grev nedeniyle öğrenciler sınavlara giremedi. Hükümet kitlesel bölgesel protestolar nedeniyle Libya ve Tunus arasında seyahat edenlerden alınması planlanan özel vergiyi de geri almak zorunda kaldı.

Cezayir'de polis saldırıları

Cezayir'in İn Saleh kentinde hafta sonu fracking kuyularını protesto eden bölge halkı ile polis arasında çatışmalar yaşandı. Halk iki ayı aşkın bir süredir neredeyse her gün petrol kuyularına karşı protestolarını sürdürüyor. Protestocular bu kez ABD petrol şirketi Halliburton'un çitlerle çevrilen bölgesine girmeye çalıştı. Polis protestoculara karşı göz yaşartıcı gaz kullandı, onlarca yaralanma ve tutuklama var.

Kosta Rika'da muz işçileri direniyor

Kosta Rika'da ABD şirketi Del Monte'in yan kuruluşu olan Bandeco'da çalışan işçiler bir ay önce başladıkları protestolarını sürdürüyor. Muz şirketi Bandech bu yılın Ocak ayında 300'den fazla işçiyi işten atmıştı. Patron muz işçilerinin örgütlü olduğu Sitepp (Sindicato Trabajadores de la Empresa Publica y Privada) sendikası ile imzaladıkları toplu sözleşme kararlarına da uymayacağını açıkladı. Patron yeni toplu sözleşmeyi kendisine yakınlığı ile bilinen sarı sendika Untrabasi (Unión Trabajadores de Bananeros Sixaola) ile imzaladı.

Del Monte Foods adına Orta Amerika, Kolombiya, Ekvador ve Brezilya'da çalışan Bandeco böylece müzakerelerde sadece sendikayı devre dışı bırakmakla kalmadı, 253 sendikalı işçiyi de yeniden işe almayı reddediyor.

İşten atılan işçilerin büyük bir çoğunluğu Panama'nın Ngöbe-Buglé bölgesinde yaşayan yerli halktan oluşuyor. İşten çıkarılmaları protesto eden işçiler üretimi durdurdular, yolları ve köprüleri işgal ettiler. İşçiler işten atılan arkadaşların derhal geri alınmasını ve toplu sözleşmelerde kazandıkları hakların verilmesini savunuyorlar

Bandeco şirketinin protestolara cevap vermemesi üzerine grevdeki muz işçileri bir çözüme ulaşmak ve taleplerini kabul ettirebilmek için eylemleri ile Kosta Rika ve Panama hükümetleri üzerinde baskı uygulamayı amaçlıyorlar.

İsrail'de işten çıkarmaya protesto

1 Mart'ta Histadrut Sendika Federasyonu'nun çağrısı üzerine Kudüs'te Başbakan Netanyahu'nun binası önünde toplanan 2500 sendikalı işçi protesto gösterisi düzenledi. İşçiler ülkenin güneyindeki ICL'de işten atılmaları protesto ediyorlar. Histadrut Sendikası önümüzdeki hafta bölgesel bir genel grev yapacağını duyurdu. Daha önce de sendikanın çağrısı ile greve gidilmiş, barikatlar kurulmuştu

Avustralya'da kitlesel protestolar

Avustralya'da sendikalar Abbot hükümetinin

emek karşıtı politikalarına karşı eylem günü çağrısı yapmıştı. Hükümet işçi ve emekçilerin sosyal haklarını gasp ederek işçi ve emekçilere saldırıya geçti. Emeklilik yaşı kademeli olarak 65'ten 70'e çıkarıldı. Yurtdışında yaşama kararı alan emeklilerin maaşlarına el konulacak. İşçilerin sağlık güvencesi, hafta sonu çalışmaları, fazla mesai ödenekleri ve gece vardiyalarına ilişkin saldırılar da sürüyor.

Sendikanın çağrısına uyan on binlerce kişi hükümetin sosyal yıkım politikalarını geri çekmesini talep ederek protesto gösterileri düzenledi. İşçiler işyerlerinin yok edilmesinin yanında sosyal hakların kısıtlanmasına, kamu kurumlarının özelleştirilmesine karşı da direniyorlar.

Eyleme inşaat, otomotiv, hizmet ve birçok işkolunda çalışan işçilerin yanı sıra eğitim ve sağlık gibi kamu kurumlarından emekçiler de katıldı.

ACTU sendika merkezi Melbourne'daki gösterilere 50 bin ve Sydney'de de 20 bin kişinin katıldığını açıkladı.

Almanya'da öğretmenler grevde

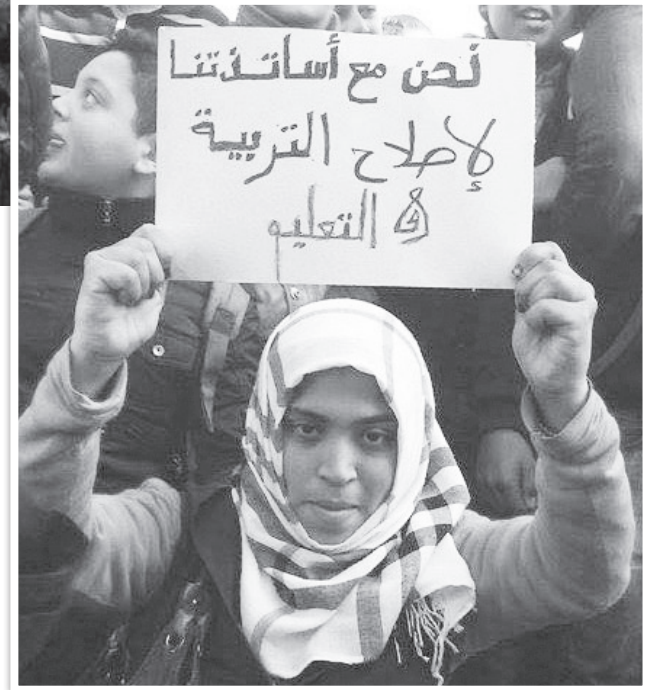
Almanya'da toplu sözleşme görüşmelerinden sonuç alamayan kamu emekçileri iş bıraktı.

Sendikalar yüzde 5,5 ücret artışı ve bir defaya mahsus 175 Euro ödeme talep ediyor. İş sözleşmelerinin sürelerinin sınırlandırılmasına son verilmesi ve stajyerlere işyeri güvencesi talep ediyor.

İşveren yüksek maliyeti gerekçe göstererek emeklilik hakkını yeniden düzenlemeyi planlıyor ve maaşların tarife kapsamında belirli gruplara göre yapılandırılmasını istiyor. Kamu emekçileri ise buna karşı çıkıyor.

İş bırakma eylemleri toplu sözleşme görüşmelerinin bir sonraki turu olan 16-17 Mart tarihlerine kadar devam edecek.

Bilim Eğitim Sendikası (GEW) iş bırakma

eylemlerinin Berlin, Kuzey Ren-Vestfalya, Saksonya, Saksonya-Anhalt ve Thüringen'de yoğunlaşacağını duyurdu.

Norveç Hava Yolları'nda uçuşlar iptal

Norveç Hava Yolları Norwegian Air'de 40 pilotun hafta sonu başlattıkları greve geçtiğimiz Çarşamba sabahı 650 pilot daha katılınca Norwegian Air'in tüm seferleri iptal edildi. Danimarka, Norveç ve İsveç havaalanlarında 35 bin yolcu saatlerce beklemek zorunda kaldı.

Üç aydır süren pazarlıklarda bir anlaşmaya varamayan pilotlar, toplu iş sözleşmesinin Norwegian ana şirket olan Norwegian Air Shuttle ile değil, kardeş şirket olan Air Norway ile yapılmasına karşı çıkıyorlar. Pilotlar şartları kabul edilinceye kadar greve devam edeceklerini açıkladılar. Norwegian Air'in 100'ü Danimarkalı olmak üzere 700 pilotu bulunuyor.

Şirketin müdürü, kardeş şirket Air Norway'ın iflasını açıklayarak greve bir şekilde son vermeyi düşündüklerini söyledi.

kizilbayrak.net için derleyen: Eylem Günes

Münster'de Kürt sorunu ve seçimler paneli

Almanya'nın Münster kentinde 1 Mart Pazar günü, "Dersim'den Kobanê'ye direnen halklar kazanacak" başlığı ile Haluk Gerger, Araştırmacı-yazar Faik Bulut, Gazeteci Halil Dalkılıç, *Sınıf Teorisi* ile *Kızıl Bayrak* temsilcilerinin konuşmacı olarak katıldığı bir panel gerçekleştirildi.

Münster Alevi Kültür Merkezi'nin düzenlediği panel devrim ve kurtuluş mücadelelerinde yitirilenler anısına saygı duruşu ile başladı. Ardından gelinen aşamada Türkiye'nin ve dinci-gerici iktidarın yakıcı sorunlarını, çıkmazlarını, rejim krizini ve bundan çıkış perspektifini anlatan bir açılış konuşması yapıldı.

Panelde ilk söz Haluk Gerger'e verildi. Gerger, son dönemlerde dile getirdiği 'Yeni Türkiye' başlıklı görüşlerini anlatarak söze girdi. Gerger konuşmasının devamında AKP iktidarının yolun sonuna geldiğinin altını çizdi.

Ardından, Kürt sorunu ve hareketine dair kısa değinmeler yaptı.

Faik Bulut, Süleyman Şah operasyonuna değinerek bunun Kürtler'de bir iyimserlik havası yarattığını, Kürtlerin de "acaba iyi şeyler mi olacak" şeklinde bir beklenti içine girdiğini, oysa bu durumun kaygı verici olduğunu belirtti.

Panelin sonraki konuşmacısı gazeteci Halil Dalkılıç ise, "kapitalist modernitenin çok uzun yıllar halkların

PEGIDA ve karşıtları sokaktaydı

İrkçi örgüt PEGIDA Almanya'nın Dresden kentinde yeni bir gösteri düzenledi. Dresden'in Tiyatro Meydanı'na kadar yürüyen ırkçı grup, Almanya ve Saksonya bayrakları taşıdı. İrkçi çetenin şefi Lutz Bachmann, burada yaptığı konuşmada Mart ayının "Avrupa Baharı" olacağını öne sürdü.

İrkçiler Frankfurt'ta da eylem yaptı. Hauptwache Meydanı'nda toplanan PEGIDA yanlısı yaklaşık 80 kişi Almanya, İsrail ve İngiltere bayrakları taşıdı.

Buna karşın ırkçılık karşıtları da Frankfurt'ta sokağa çıktı. Çoğunluğunu gençlerin oluşturduğu yüzlerce kişi "PEGIDA'ya hayır!" şiarlı pankartlarıyla ırkçı grubu protesto etti.

Eylemler sırasında iki grup arasında yer yer gerginlikler yaşandı.

İngiltere'de de protesto

İrkçi PEGIDA çetelerinin Newcastle'da düzenlediği ilk gösteri 2 bin kişi tarafından protesto edildi. 28 Şubat'ta ırkçıların düzenlediği gösteriyle eş zamanlı olarak Newgate sokağında toplanan ırkçılık karşıtları pankartlar taşıdı. Newcastle Unites (Newcastle Birleşiyor) şiarıyla düzenlenen eylemde "Faşizme hayır" sloganları atıldı.

Çetelerin yürüyüşüne sosyal medyada 800'den fazla kişi katılacağını açıklamıştı. 400 kişinin katıldığı eylemde polis ırkçıların birbirlerini tartaklaması sonucu 4 kişiyi gözaltına aldı.

İrkçi PEGIDA'ya öykünen İngiliz Savunma Ligi (EDL) geçtiğimiz ay Dudley'de eylem düzenleyerek nefret saçmıştı.

sessizliği sayesinde bölgede hüküm sürdüğünü", ancak gelinen yerde artık buna itiraz edildiğini, direnişe geçildiğini dile getirdi.

Panelde konuşan *Kızıl Bayrak* temsilcisi, Türkiye ve Türkiye'nin bulunduğu coğrafyanın dünya olaylarının, değişik türden çatışmaların, emperyalist nüfuz mücadelelerinin, emperyalist müdahale ve savaşların bugünkü ana sahnesi olduğunu belirterek sözlerine başladı. Temsilci konuşmasına şu sözlerle devam etti:

"Kürt halkı bu kazanımları kendi güçlerine yaslandığı, cepheden bir mücadeleye konu etmese de emperyalizmle mesafeli durduğu, buna karşın kardeş halklarla, bölgenin ilerici ve devrimci güçleriyle birliğe ve dayanışmaya önem vermesine borçludur. O halde bunda ısrar etmelidir. Kardeş halklarla devrimci kader birliği çizgisinde yürümeye devam etmelidir."

Yegane çözümün Türkiye işçi sınıfı ile Kürt halkının samimi ve candan ittifakının ifadesi olan birleşik devrim olduğunu vurgulayan *Kızıl Bayrak* temsilcisi, kalıcı, köklü ve gerçek çözümün birleşik devrimden geçtiğini, diğer tüm ara çözümlerin mümkün olduğunu ama bunun sorunu çözmeyip süründüreceğinin altını çizdi.

Kızıl Bayrak temsilcisi, bu cumhuriyeti demokratikleştirmenin beyhude bir çaba olduğunu ve bu cumhuriyetin demokratikleşmeyeceğini, onu yıkmak ve onun yerine bir ucu Balkanlarda bir ucu Önyasya'da olan özgür ve eşit sosyalist cumhuriyetler birliği kurmanın tek devrimci program olduğunu hatırlattı.

Panelde *Sınıf Teorisi* adına yapılan konuşmada, Dersim sorununa ve tarihsel arka planına dair düşünceler dile getirildi. Kürt sorunu konusundaki düşüncelerini, Kobanê direnişi ile ilgili değerlendirmelerini açıklayarak genişleten *Sınıf Teorisi* temsilcisi, dolaylı biçimde de olsa Kürt hareketiyle ayırım çizgilerini, bu çerçevede Kürt hareketinin çözüm süreci politikasına katılmadıklarını, İslam bayrağı altında toplanma gibi çağrılarını ise kabul edilemez olduğunu vurguladı. Devlet ve AKP'yle masaya oturulabileceğini, ancak, bağımsız çizgiden taviz verilmemesi gerektiğini belirtti. Sözlerini İbrahim Kaypakkaya'nın konuya ilişkin görüşlerinin değerine değinerek sonlandırdı.

Canlı tartışmalar

Panel aranın ardından devam etti. Bu bölümde ise seçimler ve Alevilerin seçimlerde ne yapması gerektiği konusunda panelistlere yeniden söz verildi.

AKP'ye karşı birleşmesi düşüncesinde olduğunu belirten Gerger, Alevilerin de bu cephede taraf olmasını önerdi. Faik Bulut da, "her şeye rağmen tek doğru şeyin HDP safında seçime katılmak olduğunu" dile getirdi. Halil Dalkılıç ise, AKP gericiliğine geçit vermemek üzere HDP ile birlik olmak gerektiğini savundu. *Sınıf Teorisi* temsilcisi, Kürt hareketinin çok özgün bir konum kazandığını, bunu göz ederek seçimlerde HDP ile birlikte davranacaklarını ilan etti.

Kızıl Bayrak temsilcisi ise, temsili kurumlara ve seçimlere ilişkin görüşlerini anlatarak konuya

giriş yaptı. Komünistlerin seçimler konusundaki politikalarının ilkesel ve politik çerçevesini anlatan *Kızıl Bayrak* temsilcisi, seçimlere bağımsız devrimci adaylarla katılacaklarını ve devrimci olan programlarıyla yığınların karşısına çıkacaklarını belirtti. Güncel gelişme ve talepleri gözeteceklerini ancak, günün koşullarına uyarlanmış güdük program ya da bildirgeleri de reddettiklerini sözlerine ekledi. Sınıf eksenli ve sınıf önderlikli odaklaşmadan ve devrim ve sosyalizm hedefinden vazgeçmeyeceklerinin altını çizen *Kızıl Bayrak* temsilcisi, dönem boyunca sınıfın bilincini, örgütlenmesini ve mücadelesini geliştirip olgunlaştırmayı esas alacaklarını, bunu savunanlarla en geniş birlikteliklere açık olduklarını, ittifaklar sorununun program sorunu olduğunu ve buna göre hareket ettiklerini söyledi.

Haluk Gerger'in dile getirdiği görüşlere yönelik de düşüncelerini açıklayan *Kızıl Bayrak* temsilcisi, demokrasi mücadelesinden kapitalizmi, bu anlama gelmek üzere sermaye devletini yıkmayı anladıklarını, faşizme karşı mücadeleden tarihsel deneylerle yanlılığı kanıtlanmış pratikleri anlamadıklarını, faşizme karşı burjuva demokrasisi perspektifi ve bunun ifadesi halk cephesi politika ve taktiklerinin komünist ve devrimci partilere pahalıya patladığını vurguladı. Bu politika sonucu dönemin partilerinin eurokomünist ya da sosyal-demokrat partilere dönüştüğünü hatırlatarak konuşmasını sürdüren *Kızıl Bayrak* temsilcisi, kapitalist hükümetlere katılıp sistemin reorganizasyonunun bir parçası haline gelen pratikleri ele alarak bu politikalar yüzünden devrim fırsatlarının kaçırıldığının altını çizdi.

Kızıl Bayrak temsilcisi sözlerini şöyle tamamladı: "Türkiye'nin fay hatlarında sürekli patlayıcı maddeler birikiyor. Sınıf hareketi geliyor. (...) Tek bir şey yok, devrimci sınıf ve devrimci parti. Bunlar olmazsa olmaz. Bunlara yoğunlaşılmalıdır."

Panelin finalinde panelistlere, ağırlıklı olarak da *Kızıl Bayrak* temsilcisine sorular soruldu. Bu sorulara kısa yanıtlar verildi. Panelde hararetli ve verimli tartışmalar yürütülürken panel sorulara verilen yanıtların ardından sona erdi.

Panelde öne çıkan iki çizgiden biri *Kızıl Bayrak* temsilcisi şahsında komünistlerin çizgisi olurken diğeri de diğer panelistlerin (*Sınıf Teorisi* temsilcisinin kimi farklılıkları olsa da) savunduğu platformdu. Bu, katılımcıların da dikkatini çekti. Katılımcılar aralarda bunu dile getirdiler.

Panele 100'ün üzerinde kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Almanya

EÜ öğrencileri saldırıyı anlattı

20 Şubat'ta Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde yaşanan ve ülkücü Fırat Çakıroğlu'nun ölümü ile sonuçlanan faşist saldırıyla ilgili olarak 4 Mart'ta Ege Üniversitesi Öğrencileri tarafından basın toplantısı düzenlendi.

Basın toplantısına, Özgürlükçü Hukukçular Derneği (ÖHD), İnsan Hakları Derneği (İHD), Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD), Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) ve Eğitim Sen 3 No'lu Şube de destek verdi.

Toplantıda basın açıklamasını öğrencilerden Rahim Can Gür yaptı. Gür, 20 Şubat günü gerçekleştirilen saldırıyı şu sözlerle anlattı: "O gün Edebiyat Fakültesi'ne dışarıdan sokulan 150-200 kişilik eli satırlı, sopalı, palalı, bıçaklı faşistler Edebiyat Fakültesi'nde bulunan demokrat, solcu üniversitelilere öldürüşüne saldırmış ve birçok arkadaşımızı yaralamıştır. Yaşanan olay üniversitede Fırat Çakıroğlu'nun bir süredir üniversitelileri tehdit etmesi üzerinden çıkan gerginliğin sonuçlarındandır. Bu gerginlik üzerine üniversiteli dahi olmayan dışardan getirilen faşistlerin saldırısını meydana getirmiş ve bu saldırıda ülkücü reisi Fırat Çakıroğlu hayatını kaybetmiştir. Yapılan saldırı ve çerçevesi faşist bir saldırdır. Ve bu saldırıda bir kişinin hayatını kaybetmiş olması da saldırının gerçekliğini yok saymaya yetmeyecektir."

"Faşist Fırat Çakıroğlu sınava giderken öldürüldü", "Dersten çıkarken saldırdılar" gibi ifadelerle gerçeklerin çarpıtılmaya çalışıldığını belirten Gür şunları vurguladı:

"1- Yaşanan olay basit bir öğrenci kavgası olarak anlatılırken televizyonlarda biz bunun basit bir öğrenci kavgası olmadığını Fırat Çakıroğlu ve üniversite dışından getirilen satırlı ve bıçaklı faşist çetelerin kampüse ve üniversitelilere saldırı olduğunu

belirtiyoruz.

2- Yine yaşanan olayda dışarıdan gelen faşist çetelerin sayıca ve ellerindeki araçlarca üstün olmasına rağmen ve saldırıyor olmasına rağmen saldırgan faşist gruptan Fırat Çakıroğlu'nun ölmesi

3- Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi ile Tıp Fakültesi Acil Servisi'nin çok kısa yürüme mesafesinde olmasına rağmen Fırat Çakıroğlu'nun hastaneye yetiştirilememesi.

4- Görgü tanıklarının ve hocaların ifadesine göre normal şartlarda okul içerisinde ve okul dışarısında önlemler alan sivil ve resmi giyimli polislerin bulunması ama olay zamanı hiçbir polisin olay yerinde olmaması.

5- Yine hocaların ifadesi ile kampüsün güvenlik birimlerinin polisi çağırması ve polisin üniversiteye çok geç gelmesi

6- Bir dizi iddialar üzerine belirtildiği gibi Fırat Çakıroğlu'nu arkadaşlarının öldürdüğü iddiası ve bu iddialarla birlikte savcılık soruşturmasında mahkemede dosyaya gizlilik kararı verilmesi.

7- Avukatlardan alınan bilgilere göre Ege Cafe'de gerçekleşen ölümün delili olan kamera görüntülerinin polis tarafından alınması ve hard diskin kırıldığı iddiasıyla olayın delillerinin devlet eliyle kapatılması"

Gür son olarak şunları söyledi: "Türkiye Devleti'nde dünden bugüne yapılan faşist saldırıların devletin ve iktidarın haberi ve izni olmadan gerçekleşmeyeceğini bilmekteyiz. O yüzden de bu saldırıları bu bağlamda provokasyon amaçlı yapıldığını teşhir ediyoruz. Üniversitelerimize yapılacak herhangi bir faşist saldırıda biz üniversitelerimizi gericiliğe ve faşizme terk etmeyeceğiz."

Kızıl Bayrak / İzmir

EÜ'de tehdit pratiğe taşındı

Ege Üniversitesi'nde bir faşistin hayatını kaybetmesi ile sonuçlanan faşist saldırıları devrimci siyasal faaliyeti engellemenin gerekçesi yapan rektörlük, üniversite içerisinde basın açıklaması yapılmasını yasaklamış, öğrencilere gönderdiği e-mail ile disiplin yönetmeliklerini hatırlatarak tehdit etmişti.

Rektörlüğün tehditleri 3 Mart günü ilk somut pratiğini gösterdi. Edebiyat Fakültesi önünde toplanarak basın açıklaması yapmak isteyen öğrencilere polis saldırdı.

Yoğun polis ablukasının olduğu fakültede eylem yapmak isteyen 21 öğrenci, polis tarafından yaka paça gözaltına alındı.

Mersin Üniversitesi'nde faşist saldırı

4 Mart günü Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde bir grup faşist, bildiri dağıtan öğrencilere saldırdı. Saldırı üzerine ilerici, devrimci, yurtsever öğrenciler toplanarak fakülte önünde bekleyen faşist gruba müdahale etti. Faşist grup müdahale üzerine koşarak fakülte içerisine kaçarken polis, faşist grubu koruma altına alarak bekletti.

Devrimci, demokrat, yurtsever öğrenciler saldırıya tepki göstererek bir süre sloganlarla fakülte önünde bekleyerek daha sonra rektörlüğün önüne yürüdüler. Öğrenciler, yürüyüş sırasında polisin kamerayla görüntü almasına izin vermedi.

Diğer yandan çevik kuvvet ve TOMA ile öğrenciler abluka altına alındı.

Saldırıda yaralanan iki öğrenci de tıp fakültesi hastanesinde tedavi altına alındı.

Kızıl Bayrak / Mersin

Bingöl'de açlık grevi

Bingöl Üniversitesi öğrencilerinin baskılarının son bulması, uzaklaştırma, uyarı, kınama cezalarının geri çekilmesi için başlattıkları açlık grevi devam ediyor.

Eğitim Sen Bingöl Şubesi'nde eylemlerini sürdüren öğrenciler talepleri yerine getirilinceye kadar açlık grevine devam edeceklerini belirtiyorlar.

Bingöl Üniversitesi'nde 2014-2015 eğitim yılının başlamasıyla kampüs içerisindeki basın açıklamaları gerekçe gösterilerek öğrenciler hakkında soruşturma açıldı. Yaklaşık 200 öğrenciye soruşturma açılırken 130 dolayında öğrenciye kınama ve uyarı cezaları verildi. Yaklaşık 20 öğrenciye ise 1 ay ile 1.5 yıl arasında uzaklaştırma cezaları verildi.

DGB mücadeleyi meclislerle örüyor!

Devrimci Gençlik Birliği (DGB) geçtiğimiz günlerde çeşitli kentlerde meclis toplantıları gerçekleştirdi.

İzmir

DGB İzmir İl Meclisi, Mart ayı toplantısını 1 Mart Pazar günü Alsancak Gençlik Kültür Evi'nde gerçekleştirdi. DGB ve işleyişi, geçmiş dönem değerlendirmesi, Mart ayı planlaması ve Gençlik Kültür Evi'nin faaliyetleri toplantının gündemini oluşturdu.

İlk olarak meclis toplantısına yeni gençlerin katılımından dolayı DGB ve işleyişi üzerine kısa bir sunum yapılarak DGB'nin hangi ihtiyacın ürünü olduğu belirtildi. Daha sonra geçmiş dönem değerlendirmesi yapıldı.

Değerlendirme yapılırken özellikle sınıf eksenli gelişen toplumsal hareketlenmeler, metal grevi ve yasaklanması, son birkaç yıldır gelişen ve devam eden işçi direnişleri ile gençliğin bu konudaki görev ve misyonu üzerine verimli tartışmalar yürütüldü.

Ardından liselerde dinci-gerici müfredatlarla, üniversitelerde ise daha çok faşist baskı ve saldırılarla kendini gösteren baskı ve zorbalık ele alındı.

Tartışmalarda faşist-gerici baskılara karşı yapılması gerekenler ve DGB'nin misyonu üzerinde duruldu.

Gençlik Kültür Evi faaliyetlerinin planlanmasıyla devam eden toplantıda özellikle GKE bünyesinde yer alan ve alacak olan atölyeler üzerine uzun tartışmalar yürütüldü. Yapılan tartışmalar sonucunda atölyeler için toplanma tarihleri belirlendi.

DGB Dokuz Eylül Üniversitesi Meclisi, DGB İzmir İl Meclisi'nin toplanmasının hemen ardından alınan kararları uygulamaya koymak amacıyla bahar döneminin ilk toplantısını gerçekleştirdi.

İlk olarak, geçmiş dönemin değerlendirmesini yapan DGB'liler, Katlamalı Har(a)ç, Kobanêli aileler ile dayanışma etkinlikleri ve son dönemde artan faşist saldırılar ve son olarak Ege Üniversitesi'nde bir faşistin ölümünün ardından DGB'nin faaliyetlerini masaya yatırdı.

Kobanêli aileler ile dayanışma ziyaretlerine devam kararı alınan DGB DEÜ Meclisi toplantısında, belirlenen politik gündemler üzerinden ilk iş olarak devrimci 8 Mart'ı örgütlemek, tarihsel misyonuna uygun olarak 8 Mart çalışmasına devam kararı alındı.

Son olarak da Alsancak Gençlik Kültür Evi'nin

tanıtım broşürlerinin dağıtılması, Gençlik Kültür Evi Atölyeleri'nin tanıtımının yapılacağı afiş çalışmasına başlanması kararı alındı.

Kayseri

DGB Kayseri Meclisi'nin toplantısında son süreçte yaşanan faşist saldırılar, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, İç Güvenlik Yasası ve Kayseri'de gerçekleştirilecek İşçilerin Birliği Kurultayı başlıkları ele alındı.

Son süreçte yaşanan faşist saldırıların değerlendirildiği toplantıda Ege Üniversitesi'nde yaşanan faşist saldırganlığın ilk olmadığı ve devamının geleceği üzerine tartışmalar yürütüldü.

Toplantıda, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün tarihsel anlamına uygun kutlanması için yürütülecek çalışmalar ele alındı. Yerelerde gerçekleştirilecek eylemlere DGB'nin aktif katılım sağlaması kararlaştırıldı.

Aksaray

DGB Aksaray Meclisi toplantıda geçmiş dönem değerlendirmesi yaptı. DGB'liler, yeni dönemde pratik faaliyetlerini güçlendirme kararı aldı. Devrimci tutum ve disiplin konusuna değinen DGB'liler; yerelde

karşılaşılan faşist baskı ve gerici tutuma karşı mücadele yöntemlerini konuştu.

Özgecan'ın vahşice katledilmesi ve kadın cinayetlerini meşrulaştıran sisteme duyulan öfkeyle 8 Mart'ta alanlara yapılacak çağrının önemi vurgulanıp çağrının daha da güçlendirilmesi noktasında karar alındı.

Devrimci miras ışığında gerçekleştirilecek olan 30 Mart anma programı planlandı.

Devrimci mirasa sahip çıkma doğrultusunda Kavaller'in, Greifler'in ışığında 1 Mayıs'ın ve 8 Mart'ın önemini vurgulamak için aylık fanzin çıkartılması noktasında karar alınarak hazırlıklara başlandı.

Ankara

DGB Beytepe Meclisi yeni dönemde devrimci baharı kucaklayabilmek için güçlü bir ön hazırlık sürecini gündemine aldı. İlk adım olarak yerel meclisini toplayan DGB'liler önümüzdeki dönem planlamalarını yaptılar. 8 Mart, Berkin Elvan, 16 Mart, 21 Mart ve 30 Mart planlamalarını yapan DGB Beytepe Meclisi 18 Nisan'da gerçekleşecek olan gençlik şenliğine de hazırlık planlamalarını yaptı.

Kızıl Bayrak / İzmir-Aksaray-Kayseri-Ankara

Ankara'da DGB'liye faşist saldırı

Üniversitelerde faşist saldırganlık giderek tırmanırken Ankara'da Devrimci Gençlik Birliği de faşist saldırıyla karşılaştı.

3 Mart günü Ankara Üniversitesi Nallıhan Meslek Yüksek Okulu'nda faşistler 'okulda faaliyet yürütemeyeceklerini' söyleyerek DGB'lilere saldırdı. Saldırı sırasında faşistler tarafından darp edilen DGB'linin dişi kırıldı ve hastaneye kaldırıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

DGB'liye tehdit ve engelleme girişimi

Kocaeli Üniversitesi'nde (KOÜ), Kızıl Bayrak satışı gerçekleştiren bir DGB'li özel güvenliklerin engelleme girişimleri ve tehditleriyle karşılaştı.

Daha önce de aynısını yapan ÖGB şefi Birol Öztürk, DGB'liyi yine tehdit ederek okulda çalışma yapamayacağını, yaptığı takdirde hakkında soruşturma açılacağını söyledi.

ÖGB amiri kendini haklı çıkarabilmek için uyarıda bulunduğunu kaydettirmek amacıyla bir ÖGB'nin kamerayla çekim yapmasını isterken DGB'li kameraya

müdahale etti ve çekim yapmasını engellediği gibi çalışmasını da sloganlarıyla sürdürdü. Hızını alamayan ÖGB amiri Birol Öztürk, DGB'linin adını soyadını verip "155'i arayın, ÖGB'yi darp etti deyin, gözaltına alınlar" diyerek gözdağı vermek istedi ancak DGB'li tok tutumuyla çalışmasını sürdürdü. Çalışmasını bitirdikten sonra alanı terk etti.

Son zamanlarda artan kimlik sorgulaması, üst ve çanta araması da devam etti. DGB'li öğrenci kimliğini gösterdiği halde özellikle TC kimliği de istendi. DGB'li bu durum karşısında ÖGB'nin kendisine özel bir uygulama getirdiğini söyleyip kimlik göstermeden okula girdi.

Kızıl Bayrak / Kocaeli

DLB devrimci faaliyeti büyütüyor

Faaliyetlerini aralıksız sürdüren Devrimci Liseliler Birliği (DLB), Gebze'de gerçekleştirdiği toplantıyla 8 Mart ve Berkin Elvan gündemlerini tartıştıktan sonra faaliyete yazılımlarla başladı. DLB, Kartal'da da Berkin ve Özgecan için faaliyetlerini sürdürürken İzmir Aliğa'da ise film gösterimiyle birlikte mücadele üzerine tartışmalar yapıldı. Ankara'da ise stand faaliyetiyle Berkin'in hesabını sonma çağrısı yükseltildi.

Kartal'da stand çalışması

DLB'liler Üç Fidan Gençlik Kültür Evi'nde gündeme ilişkin konuları tartışarak yakın süreçteki eylemliliklere yüklenmek gerektiği üzerine bir toplantı yaptı.

Toplantı ardından Bankalar Caddesi'nde açılan standla 9- 13 Mart Berkin Elvan Haftası duyuruldu. 10 Mart saat 15.00'te Üç Fidan Gençlik Kültür Evi'nde yapılacak Berkin Elvan etkinliği ve 11 Mart günü Berkin Elvan'ın Okmeydanı'ndaki anmasının duyurusu yapıldı. Hem Berkin'in hem de Özgecan'ın katilinin sermaye devleti olduğu vurgusu yapılarak 11 Mart günü liselerde boykot çağrısı yükseltildi.

Standda Berkin ve Özgecan için imza toplanarak, sosyal medyada düşüncelerin paylaşılması için **#berkinicinyaz** hashtaginin açıldığı duyuruldu. Berkin ve Özgecan için hazırlanan panoya liselilerin, emekçilerin düşüncelerinin yazılı olduğu kağıtlar asıldı. *Liselilerin Sesi* satışının yapıldığı standda ilgi yoğundu. Ardından çay bahçeleri gezilerek ajitasyonlarla dergi satışı sonlandırıldı.

Gebze DLB'den toplantı

Gebze DLB gerçekleştirdiği toplantı ile 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü ve Berkin Elvan Haftası eylem programını belirlerdi. Ayrıca "sıra-dışı" fanzininin ikinci sayısının içeriği de planlandı.

Gebze'deki çeşitli liseler ve dersanelerden liselilerin katılımıyla gerçekleştirilen toplantıda, çeşitli gündemler üzerine tartışılarak eylem ve etkinlik programı oluşturuldu. Özgecan'ın katledilmesi üzerine yerelde ve Türkiye genelinde gerçekleşen eylemler değerlendirilerek liselilerin bu dönemde sokakta olduğuna işaret edildi. Bu dönemde çıkartılan

"sıra-dışı" fanzininin içeriği ve kullanımı üzerine de tartışılarak fanzinin yeni sayısı planlandı. Ayrıca "sıra-dışı" fanzininin sosyal medya aracılığıyla da yayını gerçekleştirilecek.

İkinci bir konu başlığı olarak kadın sorununun güncel ve tarihsel içeriği tartışılarak 8 Mart'a liselilerin etkin bir şekilde katılımını sağlamanın önemine değinildi. Bu kapsamda Gebze Emekçi Kadın Komisyonu'nun gerçekleştireceği etkinlik ve eylem katılarak "Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz!" denilecek.

Liseliler Berkin Elvan'ın 1. ölüm yıldönümünde ise Gebze'de eylem ve etkinlikler gerçekleştirerek Berkin Elvan Haftası'nda etkin bir çalışma yürütmeyi planladı.

DLB'liler toplantının sonunda ise duvar yazılımları yaparak çalışmalara başladılar. Duvarlara "Berkin Elvan yaşıyor, DLB savaşıyor!", "Yaşasın sosyalizm!", "Tek yol devrim!" yazıldı. Ayrıca GATEM'in bahçesine ise "Staj sömürüsüne son!" yazıldı.

Aliğa'da film gösterimi

İzmir DLB, Aliğa'daki liselilerle birlikte film gösterimi düzenledi.

Aliğa Eğitim Sen'de gerçekleştirilen film gösterimi için farklı liselerden öğrenciler biraraya geldi.

Liseliler Fransa Getto'larında baskı, sömürü ve ırkçılığa maruz kalan gençlerin yaşam öyküsünün anlatıldığı "La haina-Protesto" filmi hep birlikte izlediler.

Gösterimin ardından film üzerine sohbetler gerçekleştirilirken Aliğa'da liseli gençlik ve sorunları üzerine neler yapılabileceği tartışıldı.

Berkin'in hesabını sorma çağrısı

Ankara DLB, 11 Mart günü Berkin Elvan için yapılacak anma eyleminin çalışmalarını sürdürdü. Bu kapsamda Yüksel Caddesi'nde stand açılarak bildiri dağıtımı yapıldı.

Çevreden birçok insanla sohbetler gerçekleştirildi. *Liselilerin Sesi* dergisinin dağıtımı da yapıldı. Ayrıca **#berkinicinyaz** kampanyası için yazı toplandı.

Yine Kızılay'da da **#berkinicinyaz** kampanyası için pano yapılarak yazı toplandı. Diğer liseli kurumlarıyla yapılan toplantıda 11 Mart günü saat 16.00'da Ziya Gökalp Caddesi'nde (Mithatpaşa Köprüsü altı) toplanma kararı alındı.

Standın ardından kahveler gezilerek *Liselilerin Sesi* dağıtımı yapıldı.

Liselilerin Sesi / Ankara-Gebze-İzmir-Kartal

DLB faaliyetinde gözaltı

DLB'liler 4 Mart günü duvar yazılması yaptıkları esnada bir sivil faşistin engelleme girişimiyle karşılaştılar. Duvara "Berkin'e sözümüz devrim olacak!" yazılması yapıldıktan sonra faaliyete devam eden DLB'liler bir süre sonra Gebze Belediyesi önünde Yunus ekipleri, sivil ve resmi polisler tarafından durdurularak GBT dayatmasıyla karşılaştılar. Boyalara da el koymaya çalışan polise karşı konularak boyalar geri alındı.

Polisin bu saldırı girişiminde olay yerinde bulunan *Kızıl Bayrak* okuru Hasan Güneş polisin keyfi davranışlarına tepki göstermesi üzerine GBT'si yapılarak zorla gözaltına alındı. Güneş polis saldırısına karşı "Kobanê'de düşene dövüşene bin selam!" sloganı attı. DLB'liler de "İnsanlık onuru işkenceyi

yenecek!", "Baskılar bizi yıldıramaz!" sloganları atarak polis saldırısına tepki gösterdiler. Ayrıca DLB'liler gözaltı saldırısını engellemek isterken de polis tarafından gözaltına alınmakla tehdit edildiler.

Kızıl Bayrak okuru Hasan Güneş'in Gebze'de gerçekleşen Kobanê'yle dayanışma eylemine katıldığı için hakkında açılan soruşturma üzerine gözaltına alındığı öğrenildi. Güneş, sağlık kontrolü için hastaneye götürüldü.

Güneş, Gebze Fatih Devlet Hastanesi'nde sağlık kontrolünden geçirildikten sonra Gebze Adliyesi'ne getirildi. Adliye önünde de sloganlarla polisin keyfi gözaltısını protesto eden Güneş, savcılıkta ifadesinin alınmasının ardından serbest bırakıldı.

DLB'liler, *Kızıl Bayrak* okuru serbest bırakılana kadar adliye önünde beklediler.

Kızıl Bayrak / Gebze

Önder Babat anıldı

3 Mart 2004'te Devrimci Hareket dergisi bürosundan çıktıktan sonra vurularak katledilen Önder Babat, katledilişinin 11. yıldönümünde vurulduğu yerde anıldı.

3 Mart akşamı, Babat'ın katledildiği İstanbul Taksim'deki İmam Adnan Sokak'ta gerçekleştirilen anmada Babat'ın katilinin bugün mecliste görüşülen İç Güvenlik Paketi'ni hazırlayanlar olduğu söylendi.

Devrimci Hareket'in çağrısıyla düzenlenen anmada konuşan Devrimci Hareket dergisi Yazışları Müdürü Eray Saygın, artan faşist saldırganlığa dikkat çekerek İç Güvenlik Paketi'ni teşhir etti. Sömürü ve kölelik koşullarına değinen Saygın, Özgecan Aslan şahsında kadın cinayetlerine de değindi. Babat'ın katledilişini anlatan Saygın, devletin katliamcı kimliğini yakın dönemde gerçekleştirdiği cinayetler üzerinden teşhir etti. Haziran Direnişi'nde katledilenlerin anıldığı açıklamada, Önder Babat'ın ve katledilenlerin mücadelesinin süreceği ifade edildi.

Ardından anmaya destek veren kurumlardan EHP, KP ve TKP 1920 adına konuşma yapıldı. Anma, Adalılar müzik grubunun söylediği marşlar eşliğinde son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Şadan Eren toprağa verildi

12 Eylül faşist cuntası tarafından yaşı büyütülerek idam edilen Erdal Eren'in annesi Şadan Eren yaşamını yitirdi. Eren, Ankara'da toprağa verildi. Cenaze töreninde EMEP, Ethem Sarısülük'ün annesi Sayfe Sarısülük, KESK Eş Genel Başkanı Lami Özgen'in yanı sıra Erdal Eren'in okul arkadaşları yer aldı.

Cenazede konuşma yapan Erdal Eren'in abisi Erkan Eren "Keşke darbeciler gerçekten yargılansaydı ve annem bunu görebilseydi. O zaman içimize bir nebze su serpilirdi" ifadelerini kullandı.

Oğlunun idam edilmesinden 4 yıl sonra hayatını kaybeden eşi Ahmet Eren'in yanına gömülen Şadan Eren'in mezarına Erdal'ın mezarından getirilen toprak serpildi. Törende ayrıca Erdal Eren'in annesine yazdığı son mektup okundu.

Edebiyatın çınarı sonsuzluğa uğurlandı

Edebiyatın usta ismi Yaşar Kemal, binlerin katıldığı törenlerle sonsuzluğa uğurlandı. Başta okurları, dostları olmak üzere toplumun her kesiminden insanın katıldığı uğurlamada cenaze namazının kılındığı Teşvikiye Camii'nden Zincirlikuyu Mezarlığı'na kadar yol trafiğe kapatılarak yürüyüş yapıldı.

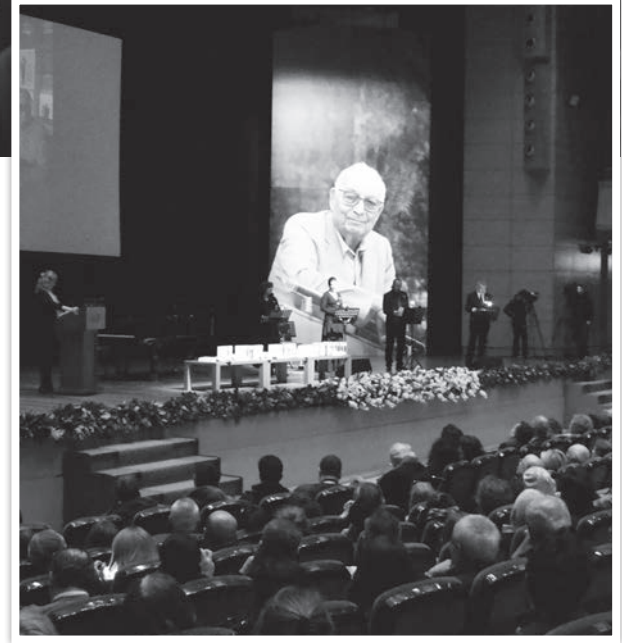
Yaşar Kemal'i uğurlamaya gelenler arasında Eşber Yağmurdereli, Orhan Pamuk, Ferhat Tunç, Grup Yorum, Orhan Gencebay, Mehmet Esatoğlu, Tarık Akan, Rutkay Aziz, Mustafa Alabora, Suavi, Selahattin Demirtaş, Hasip Kaplan, DİSK Genel Başkanı Kani Beko ve DİSK'e bağlı sendikaların yöneticileri, KESK Eş Genel Başkanı Lami Özgen ve KESK'e bağlı sendikaların yöneticileri de yer aldı.

Ayrıca BDSP, EMEP, Halkevleri, Halk Cephesi, ESP, DİP, HDP ve ÖDP'nin de aralarında olduğu devrimci ve ilerici güçler de uğurlamada yerlerini aldılar. Düzen partilerinin temsilcileri ve AKP'liler de cenazede boy gösterdi.

Cenaze namazının ardından Yaşar Kemal'in tabutu omuzlarda cenaze aracına bindirilirken kitle alkışlarla ve tabutun üzerine çiçekler atarak "Yaşar Kemal ölümsüzdür!", "Yaşar Kemal onurumuzdur!" ve "İnce Memed ölmedi kalbimizde yaşıyor!" sloganlarıyla usta edebiyatçıyı camiden uğurladı.

Mezarlığa kitlese yürüyüş

En önde Sanat Meclisi'nin "Benim kitaplarımı okuyanlar yoksula yoldaş olsunlar" yazılı pankartı taşınırken kitle Osmanbey'den itibaren ana yolu trafiğe kapatarak sloganlarla Zincirlikuyu Mezarlığı'na kadar yürüdü. Binlerce kişi Yaşar Kemal'in mezarı başına akın etti. Mezar başında Grup Yorum'un da içinde yer aldığı Sanat Meclisi tarafından anma düzenlendi.

Lütfi Kırdar'da anma

Yaşar Kemal'e, Lütfi Kırdar Kongre ve Sergi Sarayı'nda düzenlenen etkinlikle kendi eserlerinden oluşan bir program eşliğinde veda edildi.

Yaşar Kemal için saygı duruşuyla başlayan anmada Nebil Özgentürk'ün hazırladığı Yaşar Kemal Belgeseli büyük coşkuyla izlendi. Belgeselde Yaşar Kemal'in Sivas Katliamı sonrası yaptığı konuşma uzun süre alkışlandı. Yaşar Kemal 8 Temmuz 1993 tarihli konuşmasında katliamı Türkiye'nin alınıdaki kara leke olarak tanımladığı bu kara lekeyi temizleme görevinin devrimcilerde olduğunu ifade etmişti.

Oyuncu Cihan Ünal, Meltem Cumbul, Selçuk Yöntem ve Tilbe Saran da Yaşar Kemal'in eserlerini seslendirdi. Sanatçı İdil Biret de programda piyano başına geçerek Chopin'in 1 Numaralı Baladı'nı sundu. Anma programının sonunda salonda alkışlar yükselirken "Yaşar Kemal onurumuzdur" sloganı atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Patron sendikaları hesap verecek!

Sınıf hareketi son dönemde birçok yerde, işçilerin ihanetçi sendika yönetimlerinden hesap sorma eğilimiyle geliyor. Türkiye, sermaye içerisinde çıkan yeni milyarlarca övünürken, işçi ve emekçilere dayatılan katmerli sömürü koşulları işçilerin isyanları için toplumsal zemin de yaratıyor. Bu koşulların oluşmasında sermayenin azgın sömürü dayatmalarına çanak tutan, kemik yalayıcı sendikal yapılar da işçilerin hedefinde duruyor. Toplu sözleşme süreçlerinde patronların istediği toplu sözleşmelere imza atılması, hak arayan işçilerin kıymdan geçirilerek sefalet koşulları ve korku imparatorluğu yaratılması, bıçağın kemiği delip geçmesi bu ihanetçileri de görevini yapamayacak hale getiriyor. İşte Bosch işçileri, ihanetçi sendika yöneticilerini önlerine katıp grev için zorluyorlar. Kayseri’de yaşanan işçi isyanı, ihanetçi sendikaların ve onun hamisi patronun nasıl da sıkıştığını gösteriyor. Sefalet koşullarının hakim olduğu tüm alanlarda, yeni haklar kazanmak ve bu ablukayı dağıtmak için ihanetçi patron sendikalarından hesap sorma zorunluluğu işçi sınıfının önünde görev olarak duruyor.

İşçilerin önüne katıp mücadeleye çektikleri ihanetçi patron sendikaları, bir sınavın başında değiller. Onlar iplerinin bağlı olduğu patronlara sadakatlerini kanıtlamanın peşindedir. Yaptıkları yapacaklarının teminatı olanlar renk değiştirerek mücadele alanlarında gibi gözükseler de hiçbir zaman sınıf çelişkilerini unutmazlar ve her zaman burjuvazinin safında yerlerini alırlar.

Gebze’de kurulu Eku Fren Kampana fabrikasında yaşanan son gelişmeler de bunu gösteriyor. %0 zamlarla geçirilen toplu sözleşmeler, ücretlerin sefalet ücreti niteliğinde olması bütün çalışanları bir isyana sürüklüyor. İşçiler ilk başta fabrikada kendi temsilcilerini seçmek istiyorlar ve kurulan sandıktan, kendi seçtikleri işçi çıkıyor. Patron ve Çelik-İş Sendikası işçilerin seçtiği temsilciyi değil, kendi temsilcilerini

atıyor. İşçilerin bu durumu kabullenmemesi üzerine Çelik-İş’ten başlayan istifa süreci, daha sonra Birleşik Metal-İş Sendikası’na geçmesiyle sürüyor. Bu tercihle birlikte öncü işçilerin çoğu işten atılıyor. İşçiler mücadeleyi bırakmıyor ve patron tarafından gelen saldırılara karşı mücadelelerini geliştiriyorlar, öne çıkıp göze batan öncü işçilerin yerini yeni işçiler alıyor ve mücadele sürüyor.

Son bir yıl içerisinde ise Eku işçileri adeta söke söke iki zam alıyor, on yılda alamadıkları zamlarla birlikte ortalama %40 artışla zam alıyorlar. Fabrika içerisinde birçok hak için eylemler yaparak bu hakları elde ediyorlar. Çay hakkını dahi eylemlerle kazanıyorlar. Baskı, hakaret ve işten atmalar için kilometrelerce yolu yürüyerek adeta patronlara güçlerini gösteriyorlar. Patronun has adamlarından olan bir ustabaşığı, bir işçiye küfür etti diye eylemler yaparak işten çıkartıyorlar. Azrail olarak işçilere korku salan amirleri, ustabaşıkları, esas duruşta bekletiyorlar.

Kölelik koşullarında yıllarca uyutulanlar patron sendikasının ne anlama geliğini çok iyi biliyorlar. Çözücü halkanın ise birlikte eylemden geçtiğinin farkına varanlar, eylem yapmaktan vazgeçmiyor.

Burjuvazinin böl-parçala-yönet mantığı işçiler içerisinde uygulanan bir yöntemken, bunun tutmadığı yerde ise patron sendikalarını devreye koymak oluyor. Sendikal tercihlerinin tanınmadığı Eku işçileri 2 yıl içerisinde ilk kez görülecek mahkemeye hazırlık yapıyor. İki yıl içerisinde Birleşik Metal-İş ve Çelik-İş sendikalarının yetki tartışmasının sürdüğü mahkeme tarihi en sonunda görülebilecek. Davanın görülebileceği mahkeme bulunmaması da ayrıca bir konu olarak duruyor. İşçilere gelince adalet nedense ancak yıllar sonra uğruyor.

Burjuvazinin işçilere sunduğu adalet bu olsa gerek. Yine de iki yıldır patronun saldırılarını boşa çıkaran işçiler yeni umutları da yeşertecektir. Yeni dönem sert geçecek, mücadele edenler burjuvaziye ve işçi sınıfı içerisindeki sendikal uzantılarını tarihe gömecek.

Gebze’den bir işçi

Proletarya nedir, nerededir?

Sınıf hareketi dünyanın her yerinde sırtındaki kamburu atıp yeniden örgütlenmeli ve bu çağın sınıf mücadelelerine yanıt verecek hareketi, tarzı, duruşu ve eylemi yaratmalıdır. Bu olmadığı sürece politikaya burjuvazi yön verir.

Dünyayı değiştirecek eylemi daha derinden kazarak, daha sert küreyerek yaratacağı proletarya. Onun kurtuluşu bütün toplumun kurtuluşudur. Onun kurtuluşu, bilinir ki kendi eseridir.

Gerçek bir sınıf hareketi olduğu koşullarda proletarya enternasyonalizmi de yeniden hayat bulup dünyayı yıkıma/yok oluşa sürükleyen asalak burjuvaziye devrimci bir yanıt olacaktır.

Dünyada derli toplu olan tek şey burjuvazinin halklara ve emekçilere kan kusturmasıdır. Direniş parçalıdır. Bu direnişi birleştirebilecek devrimci önderlikler, biliyoruz ki, yine proletarya içinden çıkacaktır.

Buna inanıyoruz.

Birçok direniş bunu tekrar öğretiyor. Birçok direniş proleter mevzilerde namluya sürülen barut ve metalden patlayıcılarda teşkil oluyor.

İşte bu nedenle mücadelenin tugayları ve başındaki kurmayları orduyu zafer kazanmaya yakın savaş meydanlarına çağırarak hücum komutunu ortakça verecektir.

Bir geçiş aşamasında olduğumuzu biliyoruz. Hala da burjuva politika sahnesinde ayak sürçen küçük burjuvazinin hülyalarına dalmış dev kesimlerimiz bulunmakta.

Biz tarihin her bir evresinde, her kanlı sefalet ve kıyım döneminde inandığımız bu hovarda kesim tarafından aldatıldık.

Yüz yıllardır kandırıldık, ondan koptuğumuz oranda, ona da önderlik ettiğimiz oranda devrimler kazandık. Kendi iktidarımızı da kurduk, yine onlara yenildik. Ama serüvenimiz sürüyor.

Komünist bir dünya kurulacak.

Ekim Arat

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2015/09 * 6 Mart 2015 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mah. Kodaman Sk. No: 111/15 Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad.
Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

9-13 Mart Berkin Elvan Haftası

BERKİN İÇİN BOYKOTA!

**11 Mart
Çarşamba**

İSTANBUL
Saat: 11.00
Berkin'in
vurulduğu yer

İZMİR
Saat: 16.00
Karşıyaka İzban

ANKARA
Saat: 16.00
Ziya Gökalp Cd.

**14 Mart
Cumartesi**

İSTANBUL
Saat: 16.00
Marmara Cd.
Avcılar

#berkiniçinyaz

DLB